

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2019/2092**av den 28 november 2019****om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Indonesien**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen ⁽¹⁾ (nedan kallad *grundförordningen*), särskilt artikel 15, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Inledande**

- (1) Den 6 december 2018 inledde Europeiska kommissionen (nedan kallad *kommissionen*) en antisubventionsundersökning beträffande import till Europeiska unionen (nedan kallad *unionen*) av biodiesel med ursprung i Indonesien på grundval av artikel 10 i grundförordningen.
- (2) Kommissionen offentliggjorde ett tillkännagivande om inledande (nedan kallat *tillkännagivandet om inledande*) i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾.
- (3) Kommissionen inledde undersökningen till följd av ett klagomål som ingavs den 22 oktober 2018 av European Biodiesel Board (nedan kallad *klaganden* eller *EBB*) såsom företrädare för tillverkare som svarar för 32 % av unionens sammanlagda tillverkning.

1.2 Provisoriska åtgärder

- (4) Den 14 augusti 2019 införde kommissionen provisoriska utjämningstullar på import till unionen av biodiesel med ursprung i Indonesien genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1344 ⁽³⁾ (nedan kallad *förordningen om provisorisk tull*).
- (5) I enlighet med skäl 13 i förordningen om provisorisk tull omfattade undersökningen av subventionering och skada perioden från och med den 1 oktober 2017 till och med den 30 september 2018 (nedan kallad *undersökningsperioden*), och undersökningen av de utvecklingstendenser som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 2015 till och med utgången av undersökningsperioden (nedan kallad *skadeundersökningsperioden*).

1.3 Efterföljande förfarande

- (6) Efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka provisoriska utjämningstullar infördes hade meddelats (nedan kallat *det preliminära meddelandet av uppgifter*) lämnade EBB, de indonesiska myndigheterna och alla fyra indonesiska exporterande tillverkare in skriftliga inlagor med sina synpunkter på de preliminära slutsatserna.
- (7) Parter som så begärde gavs tillfälle att bli hörda. EBB, de indonesiska myndigheterna och alla fyra indonesiska exporterande tillverkare hördes.
- (8) Kommissionen har beaktat de synpunkter som ingetts av berörda parter och har behandlat dem i denna förordning.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 55.⁽²⁾ EUT C 439, 6.12.2018, s. 16.⁽³⁾ EUT L 212, 13.8.2019, s. 1.

- (9) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden på grundval av vilka den avsåg att införa en slutgiltig utjämningstull på import till unionen av biodiesel med ursprung i Indonesien (nedan kallat *det slutliga utlämnandet*).
- (10) Efter det slutliga utlämnandet lämnade EBB, de indonesiska myndigheterna och tre av de fyra indonesiska exporterande tillverkarna in skriftliga inlagor med sina synpunkter på de slutgiltiga slutsatserna. Kommissionen noterade att inlagorna från de indonesiska myndigheterna och två exporterande tillverkare i alla avseenden var de samma, och i denna förordning kommer dessa synpunkter på det slutliga utlämnandet sammanfattas som de indonesiska myndigheternas synpunkter.
- (11) Parter som så begärde gavs tillfälle att bli hörda. EBB, de indonesiska myndigheterna och två av de fyra indonesiska exporterande tillverkarna hördes efter det slutliga utlämnandet.
- (12) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet gjorde de indonesiska myndigheterna och två av de exporterande tillverkarna gällande att deras rätt till försvar inte har respekterats, i synnerhet när det gällde beräkningarna av prisunderskridandet och utlämnandet till berörda parter av de produktkontrollnummer för unionsindustrin som använts i beräkningarna, de råvaror som används i unionsindustrins blandningar samt filtrerbarhetstemperaturen ⁽⁴⁾ för unionsindustrins försäljning.
- (13) De indonesiska myndigheterna och två av de fyra indonesiska exporterande tillverkarna begärde att bli hörda i närvaro av förhørsombudet och ett sådant hörande ägde rum den 14 oktober 2019.
- (14) Alla dessa punkter hade redan behandlats i det slutliga utlämnandet och förklarades för de indonesiska myndigheterna under de höranden som ägde rum efter att det slutliga utlämnandet hade skickats.
- (15) Kommissionen har beaktat de synpunkter som ingetts av berörda parter efter det slutliga utlämnandet och har behandlat dem i denna förordning.

1.4 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (16) Eftersom inga synpunkter inkommit gällande undersökningsperioden och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 13 i förordningen om provisorisk tull.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Invändningar gällande produktdefinitionen

- (17) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull framförde Wilmar Group (nedan kallad *Wilmar*), en exporterande tillverkare i Indonesien, en synpunkt om att dess export av fraktioner av metylestrar inte ska betraktas som export av den berörda produkten. Wilmar påpekade att denna synpunkt hade framförts inom tidsfristen, eftersom den angavs i bilaga I till deras stickprovformulär.
- (18) Denna synpunkt framfördes dock inte separat och noterades därför inte av övriga berörda parter förrän synpunkterna på förordningen om provisorisk tull togs emot.
- (19) Kommissionen noterade att samma synpunkt hade framförts under föregående antidumpningsundersökning beträffande import av biodiesel från Indonesien av samma exporterande tillverkare på grundval av samma uppgifter, och hade avisats både i förordningen om provisorisk tull ⁽⁵⁾ och i förordningen om slutgiltig tull ⁽⁶⁾ (nedan kallad *den ursprungliga undersökningen*).
- (20) I denna undersökning avisade kommissionen begäran om undantag för produkter av samma tre nedanstående skäl som anges i den föregående antidumpningsförordningen.

⁽⁴⁾ Filtrerbarhetstemperatur är den lägsta temperatur vid vilken en viss volym (bio)diesel kan passera genom ett standardfilter. Detta ger en uppskattning av den lägsta temperaturgränsen för användning av (bio)diesel.

⁽⁵⁾ EUT L 141, 28.5.2013, s. 6, skälen 35 och 36.

⁽⁶⁾ EUT L 315, 26.11.2013, s. 2, skälen 17–21.

- (21) För det första är fraktioner av metylestrar fettsyrametylestrar och kan användas för biodiesel. I detta avseende kan biodiesel som deklarerats för annan användning än som bränsle användas som bränsle, eftersom det har samma fysiska och tekniska egenskaper.
- (22) För det andra är det svårt att skilja mellan en fettsyrametylester och en annan utan att utföra en kemisk analys på införselorten.
- (23) För det tredje kan fraktioner av metylestrar, trots att de inte uppfyller den europeiska standarden (EN 14214), blandas med annat biodiesel för att framställa en blandning som uppfyller standarden.
- (24) Wilmar begärde även att kommissionen skulle bekräfta att fraktioner av metylestrar av principskäl kan omfattas av förfarandet för slutanvändning, genom vilket tullar undantas under förutsättning att företaget kan bevisa på ett för de nationella tullmyndigheterna tillfredsställande sätt att slutanvändningen för fraktionen av metylestrar inte är bränsle.
- (25) Kommissionen noterade att befrielse från tullar som omfattas av tullövervakning i samband med varors användning för särskilda ändamål har beviljats för viss import av fraktioner av metylestrar såsom fastställs i rådets förordning (EU) 2018/2069 ⁽⁷⁾. Denna befrielse gäller dock enbart Gemensamma tulltaxans autonoma tullar och påverkar inte tillämpningen av utjämningstullar. Kommissionen avvisade följaktligen begäran om undantag för speciella ändamål när det gäller tillämpningen av utjämningstullarna.
- (26) Efter det slutliga utlämnandet upprepade Wilmar sin begäran om undantag för speciella ändamål med avseende på utjämningstullar för sin export av fraktioner av metylestrar. Inga nya uppgifter eller skäl till varför undantag för speciella ändamål borde utvidgas till att ge undantag från utjämningstullar tillhandahölls och begäran avvisades därför. Kommissionen såg inga giltiga skäl till att utesluta fraktioner av metylestrar från produktdefinitionen. Det faktum att fraktioner av metylestrar kan användas av Wilmar för andra användningsområden än bränsle innebär inte i sig att en sådan produkttyp måste uteslutas från denna undersökning.
- (27) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande produktdefinitionen, bekräftade kommissionen undersökningsresultaten i skälen 31–37 i förordningen om provisorisk tull.

3. SUBVENTIONERING

3.1 Offentligt stöd till biodieselindustrin genom direkta överföringar av medel genom fonden för palmoljeodling

3.1.1 Finansiellt bidrag

- (28) Efter det preliminära utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna att kommissionen inte kunde bevisa att det rörde sig om ett finansiellt bidrag till förmån för de exporterande tillverkarna.
- (29) Både de indonesiska myndigheterna och samtliga exporterande tillverkare hävdade att fonden för palmoljeodling (nedan kallad OPPF) uteslutande finansieras av uttaget av exportavgiften på oraffinerad palmolja och dess råvaruderivat och till stor del av biodieseltillverkarna själva. De indonesiska myndigheterna hävdade dessutom att exportavgiften betalas direkt av de exporterande tillverkarna till OPPF innan varorna exporteras. Enligt de indonesiska myndigheterna dras därför inga pengar från den allmänna stadsbudgeten och det rör sig därmed inte om ett finansiellt bidrag.
- (30) I detta avseende upprepade kommissionen därför i skälen 56–61 i förordningen om provisorisk tull att Oil Palm Plantation Fund Management Agency (nedan kallat *förvaltningsorganet*) agerar som ett offentligt organ i den mening som avses i artikel 2 b i grundförordningen jämförd med artikel 3.1 a i i grundförordningen och i enlighet med relevant WTO-praxis. De medel som används av förvaltningsorganet utgör således offentliga medel.

⁽⁷⁾ EUT L 331, 28.12.2018, s. 4.

- (31) Under kontrollbesöket på plats hos de indonesiska myndigheterna försökte kommissionen vidare erhålla och verifiera bevisning till stöd för de indonesiska myndigheternas påstående om att OPPF-medlen inte ingår i statsbudgeten. De indonesiska myndigheterna kunde dock inte tillhandahålla sådan bevisning.
- (32) De indonesiska myndigheterna lade i stället fram bevisning som visade att de exporterande tillverkarna betalade exportavgiften innan de exporterade sina varor. De indonesiska myndigheterna kunde dock inte tillhandahålla några uppgifter om att dessa betalningar görs till ett särskilt konto i OPPF som skulle vara åtskilt från den allmänna statsbudgeten och därmed förhindra att de medel som samlats in från exportavgiften på oraffinerad palmolja och dess råvaruderivat gick till den allmänna statsbudgeten och användes för något annat ändamål som de indonesiska myndigheterna ansåg lämpligt. Det finns dessutom inga indikationer på att OPPF har separata konton för uttaget av exportavgifter från biodiesel och andra produkter (inklusive oraffinerad palmolja). Detta tyder på att de medel som står till förvaltningsorganets förfogande inte är beroende av att de exporterande tillverkarna av biodiesel först betalar avgiften, eftersom de indonesiska myndigheterna redan kan ha tagit ut offentliga intäkter genom införande av exportavgifter för andra produkter. I avsaknad av ytterligare bevis för motsatsen bekräftade kommissionen således slutsatserna i skäl 64 i förordningen om provisorisk tull.
- (33) Kommissionen konstaterade vidare att klassificeringen av OPPF som ett offentligt organ inte bestreds av varken de indonesiska myndigheterna eller någon av de exporterande tillverkarna. Med tanke på att de indonesiska myndigheterna inte kunde tillhandahålla övertygande bevis för motsatsen ska de medel som är avsatta för OPPF därför betraktas som allmänna medel som erhålls från statliga resurser (såsom den obligatoriska exportavgiften).
- (34) De indonesiska myndigheterna och alla exporterande tillverkare hävdade dessutom att kommissionen gjorde fel i att analysera utbetalningar från OPPF separat, och inte som del av de indonesiska myndigheternas betalning för inköp av biodiesel. De indonesiska myndigheterna och alla exporterande tillverkare hävdade även att kommissionen felaktigt klassificerade systemet som ett bidrag, medan det ytterst bör klassificeras som offentliga myndigheters köp av varor mot för hög ersättning.
- (35) Av de skäl som anges nedan avvisade kommissionen påståendet om att kommissionen undersökte de utbetalningar som gjorts av OPPF separat och att programmet bör betraktas som köp av varor (biodiesel) av de indonesiska myndigheterna.
- (36) Kommissionen noterade att de indonesiska myndigheterna inte köper biodieseln, utan att den i stället köps av de utvalda blandningsföretagen (Pertamina och AKR). De indonesiska myndigheterna via OPPF har inte någon kontraktsevenligt köpförhållande med biodieseltillverkarna och får ingenting i utbyte mot de medel som de betalar ut till biodieseltillverkarna. Huruvida de indonesiska myndigheterna har något kontraktsevenligt förhållande med biodieseltillverkarna har inte heller tagits upp av någon av de berörda parterna under undersökningen.
- (37) I den tillämpliga lagstiftningen föreskrivs att de leverantörer av biodiesel som är villiga att delta i detta program ska leverera palmmytylester (nedan kallad PME) till enheterna för petroleumbränsle (se skälen 45 och 46 i förordningen om provisorisk tull), Pertamina eller AKR, som i sin tur kommer att blanda den med mineraldiesel för att erhålla B20-diesel. I den tillämpliga lagstiftningen ges de biodieseltillverkare som deltar i detta program rätten att erhålla a) betalningen för biodieseln av producenterna, samt b) ytterligare medel från OPPF. Biodieseltillverkarna har inga avtalsförpliktelser gentemot de indonesiska myndigheterna eller OPPF, förutom plikten att uppfylla den skyldighet som ålagts dem i enlighet med relevanta regler, och för vilken de får ersättning. Eftersom det saknas ömsesidiga avtalsförpliktelser är de medel som fördelas av OPPF inte en del i ett oneröst avtal (som exempelvis köp av biodiesel av myndigheterna i utbyte mot ett pris). Enkelt uttryckt ålägger de indonesiska myndigheterna var och en av de biodieseltillverkare som deltar i programmet att sälja specifika kvantiteter av biodiesel till Pertamina eller AKR till ett visst pris (referenspris för mineraldiesel) och de indonesiska myndigheterna tillhandahåller ytterligare medel direkt till biodieseltillverkarna. Trots att programmets syfte och mål är att skapa incitament för användning av biodiesel på den inhemska marknaden köper de indonesiska myndigheterna inte biodiesel direkt för att därefter använda den för offentliga ändamål eller sälja den vidare på marknaden. De indonesiska myndigheterna stöder snarare försäljningen av biodiesel genom att tillhandahålla ytterligare medel till biodieseltillverkare även i transaktioner där privata aktörer (bl.a. AKR) är involverade. Varken de indonesiska myndigheterna eller de exporterande tillverkarna tillhandahöll bevis på att Pertamina och AKR är offentliga organ i detta avseende. De är aktörer som frivilligt deltar i detta program.

- (38) Kommissionen granskade därför programmet i detta sammanhang och kom fram till att utbetalningen av OPPF till förmån för biodieseltillverkarna inte kan klassificeras som betalningar som ska utföras inom ett köpeavtal mellan de indonesiska myndigheterna och biodieseltillverkarna utan utgör en direkt överföring av medel, såsom konstateras i skäl 69 i förordningen om provisorisk tull.
- (39) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna, Wilmar, PT Pelita Agung Agrindustri och PT Permata Hijau Palm Oleo (nedan tillsammans kallade *Permata Group*) och PT Ciliandra Perkasa att betalningarna från OPPF inte kan betraktas som ett finansiellt bidrag. Detta beror, enligt de indonesiska myndigheterna, på att OPPF finansieras av uttaget av exportavgiften för palmolja och råvaruderivat, och därför bör betraktas som privatfinansierad.
- (40) Kommissionen konstaterade att detta påstående redan hade gjorts av de indonesiska myndigheterna efter de provisoriska åtgärderna och hade bemötts av kommissionen (skälen 30–33 ovan). Inga nya bevis tillhandahölls av parterna till stöd för deras upprepade argument. Kommissionen bekräftade följaktligen slutsatserna i dessa skäl och avvisade därför detta påstående.
- (41) De indonesiska myndigheterna, PT Ciliandra Perkasa och Permata Group hävdade dessutom att kommissionen felaktigt hade bekräftat slutsatserna om att OPPF-medlen är allmänna medel och inte kommer från privata källor av de skäl som anges i skäl 32. Enligt de indonesiska myndigheterna beror detta på att det i de tillämpliga bestämmelserna i finansministeriets förordning (EU) nr 133/2015 och i presidentförordning 66 från 2018 föreskrivs 1) att OPPF uteslutande ska finansieras av uttaget av exportavgiften, och 2) att dessa medel enbart ska användas för särskilda utbetalningar, inbegripet bidragsutbetalningar till biodieseltillverkarna.
- (42) Såsom förklaras i skäl 31 ovan uppmanade kommissionen under kontrollbesöket de indonesiska myndigheterna att tillhandahålla bevis för hur betalningarna av exportavgiften redovisas i budgeten. De indonesiska myndigheterna tillhandahöll ingen bevisning till stöd för sitt påstående att OPPF-medlen inte ingår i statsbudgeten.
- (43) Ovanstående är i vart fall inte relevant för slutsatsen att medlen från OPPF utgör allmänna medel, såsom förklaras i skäl 63 i förordningen om provisorisk tull. Medlen samlas in i enlighet med en obligatorisk exportavgift. Till skillnad från en situation där privata aktörer fritt beslutar att samla in privata medel för ett visst användningsområde inför de indonesiska myndigheterna, i förevarande fall, en skyldighet för vissa tillverkare (inbegripet, men inte begränsat till, biodieseltillverkare) att betala exportavgiften.
- (44) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group och Wilmar att kommissionen gjorde fel i att klassificera utbetalningarna från OPPF som ett bidrag, eftersom de egentligen borde klassificeras som köp av biodiesel. Enligt de som svarade gjorde kommissionen också fel i att påstå att det inte finns något kontraktensligt förhållande mellan biodieseltillverkarna och OPPF. Till stöd för sitt påstående lämnade Wilmar in kopior av sina avtal med OPPF. Enligt de indonesiska myndigheterna bör utbetalningarna från OPPF betraktas som en del av betalningen vid köp av varor (nämligen biodiesel) eftersom Pertamina är ett statligt ägt företag och därför bör behandlas som en enda ekonomisk enhet tillsammans med de indonesiska myndigheterna som är den slutgiltiga köparen av biodieseln.
- (45) Kommissionen ansåg att avtalen borde ha lämnats in tidigare för att kontrolleras ordentligt. Även om det erkändes att det finns gällande avtal mellan OPPF och biodieseltillverkarna påpekade kommissionen att dessa avtal, enligt uppgifter från de indonesiska myndigheterna, inte medför en avtalsförpliktelse för biodieseltillverkarna gentemot OPPF. De indonesiska myndigheterna förklarade i stället att dessa avtal blott bekräftar det rättsliga kravet för OPPF att betala skillnaden mellan det pris som betalas av producenterna och referenspriset för biodiesel, så snart berörd biodieseltillverkare levererar biodieseln till Pertamina. Än viktigare är det faktum att det ingenstans i dessa avtal anges att de indonesiska myndigheterna köper biodiesel eller att betalningarna utförs av ett sådant skäl. I det gällande avtalet mellan OPPF och biodieseltillverkarna hänvisas inte till något köp av biodiesel som gjorts av de indonesiska myndigheterna, utan det innehåller i stället de villkor enligt vilka de indonesiska myndigheterna betalar ut de så kallade finansieringsmedlen för biodiesel till biodieseltillverkarna. I avtalen fastställs närmare bestämt att OPPF tillhandahåller biodieseltillverkarna finansiering efter det att biodieseltillverkarna har levererat biodiesel till en av producenterna och leveransen har verifierats.
- (46) Kommissionen konstaterade att förekomsten av gällande avtal mellan OPPF och biodieseltillverkarna inte påverkar den slutsats som drogs av kommissionen att utbetalningarna från OPPF utgör ett bidrag. Detta beror på att de enda avtalen med ömsesidiga förpliktelser (dvs. leverans av varor och betalning av priset) är de som gäller mellan Pertamina och leverantörerna av biodiesel. Kommissionen avvisade följaktligen detta påstående.

- (47) Av de skäl som anges nedan ansåg kommissionen även att påståendet att Pertamina och de indonesiska myndigheterna bör betraktas som en enda ekonomisk enhet inte kan godtas.
- (48) Såsom anges i skälen 53–54 finns det, utöver det faktum att det är ett statsägt företag, inga bevis för att Pertamina är ett offentligt organ och således en del av de offentliga myndigheterna. I sitt påstående underlät de indonesiska myndigheterna dessutom att ange att Pertamina inte är den enda producenten som omfattas av blandningskravet, utan att även AKR omfattades av samma krav under undersökningsperioden. Samtidigt är AKR, såsom förklaras i skäl 37, ett privat företag. Både AKR och Pertamina verkar under blandningskravet i enlighet med samma rättsliga instrument och enligt samma system. Enligt blandningskravet köper de indonesiska myndigheterna därför inte biodieseln, såvida inte de indonesiska myndigheterna även anser att AKR bör betraktas som en del i samma ekonomiska enhet.
- (49) Mot bakgrund av ovanstående vidhöll kommissionen sin slutsats att Pertamina, trots att det är ett statligt ägt företag, agerar som en marknadsaktör som köper biodiesel från biodieseltillverkarna för att blanda den med mineraldiesel som därefter säljs av Pertamina.
- (50) Kommissionen vidhöll därför även sin slutsats att utbetalningarna från OPPF:s förvaltningsorgan utgör ett bidrag. Såsom förklarats av de indonesiska myndigheterna finns det inga ömsesidiga skyldigheter varken i den tillämpliga lagstiftningen eller i avtalen mellan OPPF och producenterna. De enda ömsesidiga skyldigheterna som finns i blandningskravets upplägg är de mellan biodieseltillverkarna (som är skyldiga att tillhandahålla biodieseln) och producenterna (som är skyldiga att betala ett pris). Enligt kommissionen betalar OPPF:s förvaltningsorgan därför ut medlen utan att förvänta sig något i gengäld. Utbetalningarna från OPPF klassificeras således som bidrag.
- (51) Wilmar, Permata Group och PT Ciliandra Perkasa hävdade dessutom att Pertamina, i och med att det är helt statsägt, bör betraktas som ett offentligt organ. Ingen av de svarande tillhandahöll några bevis till stöd för detta påstående.
- (52) Kommissionen konstaterade att om Pertamina skulle ha betraktats som ett offentligt organ inom ramen för denna undersökning (som köper biodiesel tillsammans med OPPF:s förvaltningsorgan), borde de indonesiska myndigheterna ha framfört detta påstående tidigt i undersökningsförfarandet och ha instruerat Pertamina att samarbeta och delta i undersökningen.
- (53) Kommissionen ansåg att det statliga ägandet per se inte är likställt med begreppet "offentligt organ". Såsom redan anges i skäl 55 i förordningen om provisorisk tull fann WTO:s överprövningsorgan i sin rapport *US-Anti-dumping and Countervailing Duties (China)* att begreppet "offentligt organ" innebär en enhet som "har, utövar eller har anförtratts myndighetsbefogenheter" ⁽⁸⁾. Enbart formella indikationer på kontroll (t.ex. statligt ägande) räcker inte för att kunna dra en slutsats om offentligt organ ⁽⁹⁾.
- (54) Ingen av parterna styrkte sina påståenden genom att utveckla hur Pertamina har anförtratts myndighetsbefogenheter. Kommissionen noterade att Pertamina, likt AKR, måste uppfylla de skyldigheter som härrör från blandningskravet. Att en enhet har uppfyllt ett rättsligt krav innebär dock inte att den har anförtratts myndighetsbefogenheter. Dessutom köper Pertamina (liksom AKR) endast biodieseln, och har ingen roll i utbetalningen av bidraget till förmån för biodieseltillverkarna.
- (55) Slutligen konstaterade kommissionen att AKR, ett privat bolag, också omfattas av samma krav och har samma skyldigheter som Pertamina. Om det antas att svarandenas påståenden stämmer skulle inte kommissionen ha något annat val än att konstatera att AKR också är ett offentligt organ som har anförtratts myndighetsbefogenheter. I strid mot deras eget resonemang var det dock ingen av de svarande som framförde ett sådant påstående. Parterna lämnar faktiskt inga uppgifter om hur deras påstående om Pertaminas och OPPF:s gemensamma köp av biodiesel är förenligt med det faktum att systemet är tillämpligt på privatägda AKR. Kommissionen avslög därför denna begäran.

⁽⁸⁾ Appellate Body report, United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China, WT/DS379/AB, den 11 mars 2011, punkt 317. Se även Appellate Body Report, United States – Countervailing Duty Measures on Certain Products from China, WT/DS437/AB/RW, antagen den 16 juli 2019, punkt 5.96.

⁽⁹⁾ Appellate Body report, United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China, WT/DS379/AB, den 11 mars 2011, punkt 318.

- (56) Wilmar hävdade dessutom att även om Pertamina inte betraktades som ett offentligt organ anförtror eller ålägger de indonesiska myndigheterna producenterna att köpa biodiesel på myndigheternas vägnar och/eller anförtror eller ålägger biodieseltillverkarna att sälja biodiesel till producenterna. Wilmar tillhandahöll inga bevis till stöd för detta påstående. Av den tillgängliga bevisningen framgår snarare att ett program har införts under undersökningsperioden där producenter och biodieseltillverkare frivilligt deltar i sammanhanget där de indonesiska myndigheterna inför vissa blandningskrav och där de indonesiska myndigheterna ingriper finansiellt för att avlasta bördan från blandningskravet.
- (57) Kommissionen noterade att enbart det faktum att det finns ett krav på att blanda innebär en rättslig skyldighet att köpa biodiesel, men det medför inte att de indonesiska myndigheterna köper biodiesel på marknaden. De indonesiska myndigheterna fastställer endast den andel PME som ska blandas med mineraldiesel. De indonesiska myndigheterna varken köper eller har för avsikt att köpa PME.
- (58) Kommissionen avvisade följaktligen även detta påstående.

3.1.2 Förmån

- (59) Samtliga exporterande tillverkare hävdade att även om kommissionen gjorde rätt i att klassificera de utbetalningar som tagits emot av OPPF som bidrag, var det fel av kommissionen att bedöma att en förmån föreligger.
- (60) Sammanfattningsvis hävdade de exporterande tillverkarna att eftersom OPPF uteslutande finansieras av den exportavgift som betalas av bland annat biodieseltillverkarna får biodieseltillverkarna inte en fördel, eftersom de betalar mer till fonden än vad de tar emot från den. Enligt de exporterande tillverkarna är OPPF privatfinansierad och kommissionen borde därför ha dragit av de belopp som betalats in till OPPF på gruppnivå. De exporterande tillverkarna ansåg dessutom att kommissionen borde ha dragit av det avgiftsbelopp som betalats för exporten av varje produkt som omfattas av avgiften, och inte bara det avgiftsbelopp som betalats för exporten av biodiesel.
- (61) På grund av de skäl som anges nedan höll kommissionen inte med om detta.
- (62) För det första konstaterade kommissionen att alla företag som ingår i värdekedjan för oraffinerad palmolja, däribland biodieseltillverkarna, enligt bestämmelser är skyldiga att betala avgiften. Precis som när det gäller allmän beskattning är det inte upp till de företag som ingår i värdekedjan för oraffinerad palmolja att besluta huruvida de ska bidra till OPPF eller inte, och därför är det olämpligt att hävda att OPPF är privatfinansierad. OPPF finansieras snarare genom de indonesiska myndigheternas normala skattemässiga verksamhet och uttag av offentliga intäkter. De indonesiska myndigheterna kunde inte framlägga någon bevisning för att de intäkter som tas ut genom exportavgiften redovisas direkt i ett särskilt konto i OPPF och inte i den allmänna statsbudgeten. Att dra av de exportavgifter som betalats av biodieseltillverkare för att fastställa förekomsten av en förmån skulle således vara lika olämpligt som att dra av alla skatter som betalats av mottagarna.
- (63) För det andra konstaterade kommissionen att påståendet om att biodieseltillverkarna betalade in mer till OPPF än vad de har tagit emot under alla omständigheter är sakligt felaktigt. Detta påstående baseras på den totala exportavgift som betalats på gruppnivå och för alla produkter som omfattas av exportavgiften. Om endast den avgift som betalats av de exporterande tillverkarna (individuellt sett, inte av gruppen) för biodiesel beaktas understiger de belopp som betalats in till OPPF de belopp som har tagits emot i bidrag från OPPF.
- (64) De indonesiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna Wilmar, Permata Group och PT Ciliandra Perkasa hävdade vidare att kommissionen felaktigt hade konstaterat att detta program ger en förmån till biodieseltillverkarna. Om det inte hade varit för utbetalningarna från OPPF skulle producenterna nämligen ha varit tvungna att köpa biodieseln till referenspriset för biodiesel. Biodieseltillverkarna skulle erhålla samma belopp som de erhåller i dag och har därför inte bättre villkor än de annars skulle ha haft.

- (65) Kommissionen höll inte med om detta. Kommissionen konstaterade att det korrekta kontrafaktiska scenariot inte är att producenterna utan OPPF skulle betala referenspriset för biodiesel. Ett av de politiska målen med OPPF och själva syftet med blandningskrav är att främja användning av biodiesel i Indonesien (i stället för användning av mineraldiesel). Eftersom priset på mineraldiesel normalt är lägre än priset på biodiesel ingriper de indonesiska myndigheterna för att underlätta försäljningen av biodiesel från biodieseltillverkare. Samtidigt bidrar dessa utbetalningar till uppfyllandet av de obligatoriska blandningskraven. Bara det faktum att OPPF-programmet existerar visar att de normala marknadsvillkoren inte skulle stödja det referenspris för biodiesel som används för att komplettera transaktionerna mellan Pertamina/AKR och biodieseltillverkarna. Utan blandningskravet skulle producenterna alltså inte ha några incitament att köpa biodiesel över huvud taget. Utan OPPF och dess utbetalningar skulle det inte förekomma någon inhemsk försäljning av biodiesel. Biodieseltillverkare skulle tvingas att konkurrera med mineraldieseltillverkare. För OPPF och det program som de indonesiska myndigheterna infört skulle biodieseltillverkare dock inte erhålla ytterligare medel till nivån för det referenspris för biodiesel som fastställts av de indonesiska myndigheterna.
- (66) Enligt kommissionen skulle biodieseltillverkarna, enligt det korrekta kontrafaktiska scenariot, ha sämre villkor än under och efter undersökningsperioden. För biodieseltillverkare innebär blandningskravet en förutsebar och tillförlitlig inkomstkälla via garanterad försäljning. De totala intäkterna från inhemsk försäljning, dvs. det belopp som betalats av producenterna plus det bidragsbelopp som betalats ut av OPPF, fastställs dessutom på förhand av de indonesiska myndigheterna, vilket effektivt skyddar leverantörer av biodiesel från de normala prissvängningar som de annars skulle ha utsatts för på en fri marknad, förutsatt att det hade funnits en sådan.
- (67) I det avseendet ansåg kommissionen även att beräkningen av det referenspris för biodiesel som betalas till oberoende leverantörer inte återspeglar utbud och efterfrågan under normala marknadsvillkor utan offentliga ingripanden. Pertamina var, oberoende av om det fick en förmån eller inte, inte villigt att betala biodieseln till referenspriset, utan endast till ett lägre pris. Denna slutsats har även bekräftats av de indonesiska myndigheterna under kontrollbesöket när de förklarade att om Pertamina skulle köpa biodiesel till referenspriset för biodiesel skulle det gå med förlust. Av detta påstående framgick att marknadspriset för biodiesel under icke snedvridna marknadsvillkor skulle vara avsevärt lägre än det referenspris för biodiesel som för närvarande fastställs av de indonesiska myndigheterna.
- (68) Av de indonesiska myndigheternas tillkännagivande drog kommissionen slutsatsen att ingen köpare – i likhet med Pertamina – skulle ha möjlighet att fortsätta bedriva en lönsam verksamhet om priset på biodiesel skulle uppgå till det referenspris som fastställts av de indonesiska myndigheterna. Detta innebär antingen att ingen biodiesel skulle säljas i Indonesien, och att biodieseltillverkarna därmed inte skulle få några intäkter, eller att biodieselprierna skulle vara lägre än den nivå som fastställts av de indonesiska myndigheterna. I och med att de indonesiska myndigheterna inrättar och tillämpar en blandningsskyldighet i Indonesien (se skälen 49 och 50 i förordningen om provisorisk tull) är det första scenariot mycket osannolikt. Kommissionen ansåg därför att det mest sannolika kontrafaktiska scenariot – i avsaknad av det system som håller på att analyseras – var att priserna på biodiesel skulle vara lägre.
- (69) Kommissionen konstaterade i synnerhet att de referenspriser som använts av de indonesiska myndigheterna för att fastställa det bidragsbelopp som betalats ut av OPPF inte är kännetecknande för ett marknadspris, eftersom formeln för att beräkna dem inte bygger på icke snedvridna marknadsvillkor. Detta beror å ena sidan på att hela marknaden, både i tidigare och senare led, är snedvriden och därför inte kan vara representativ för normala, konkurrenskraftiga marknadsvillkor. Å andra sidan ansåg kommissionen att beloppet för de konverteringskostnader som beräknats av de indonesiska myndigheterna som en del i den formel som används för att beräkna referenspriset för biodiesel (det genomsnittliga inhemska priset på oraffinerad palmolja och en konverteringsavgift på 100 US-dollar per ton som läggs till) är alltför högt. Kommissionen verifierade de faktiska omvandlingskostnaderna för några av de exporterande tillverkarna och konstaterade att de indonesiska myndigheternas beräkning överdriver dessa kostnader. Dessa faktiska omvandlingskostnader uppgick i genomsnitt till ett belopp på mellan 60 och 80 US-dollar per ton under undersökningsperioden.⁽¹⁰⁾
- (70) Även om kommissionen skulle godta påståendet om att de sammanlagda utbetalningarna från producenterna och OPPF utgör betalning av priset på biodiesel – vilket inte är fallet – skulle kommissionen därför ändå behöva dra slutsatsen att det ”pris” som betalats till biodieseltillverkare skulle vara alltför högt.

⁽¹⁰⁾ Kommissionen noterade att en exporterande tillverkare rapporterade högre konverteringskostnader för en av sina anläggningar. Denna tillverkare förklarade att detta beror på att anläggningen är ny och att avskrivningar har en betydande inverkan på kostnader. Det förklaras dock vidare att kostnaderna för dess övriga anläggningar är mer representativa. Dessa kostnader ligger inom det intervall som anges ovan. Mot bakgrund av detta bortsåg kommissionen från denna kostnad, som dock är lägre än de konverteringskostnader som beräknats av de indonesiska myndigheterna.

- (71) Kommissionen konstaterade därför att biodieseltillverkarna tack vare programmet får en fördelaktigare ställning än de annars skulle ha haft och därmed får en förmån.
- (72) De indonesiska myndigheterna och alla exporterande tillverkare hävdade dessutom att även om det hade funnits en förmån skulle den ha överförts fullt ut till producenterna (Pertamina och AKR). Detta sägs bero på att biodieseltillverkarna får marknadspriset för biodiesel medan producenterna har förmånen att köpa den till ett lägre pris (närmare bestämt referenspriset för mineraldiesel).
- (73) Kommissionen höll inte med om detta påstående. Såsom redan diskuterats i skälen 195–201 i förordningen om provisorisk tull, och såsom även tagits upp i skäl 67 ansåg kommissionen att det inte finns något verkligt marknadspris för biodiesel i Indonesien, eftersom de indonesiska myndigheterna reglerar och snedvrider hela värdekedjan för oraffinerad palmolja och biodiesel. Kommissionen konstaterade under alla omständigheter att det enda pris som finns på marknaden är det pris som betalades av producenterna (närmare bestämt referenspriset för mineraldiesel).
- (74) När det gäller påståendet om att programmets förmån ligger hos producenterna som i slutändan betalar ett lägre pris för den biodiesel som de köper konstaterade kommissionen att frågan huruvida Pertamina eller AKR (också) gynnas av detta program inte är föremål för denna undersökning, eftersom de inte är exporterande tillverkare av den berörda produkten.
- (75) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group och Wilmar att kommissionen felaktigt hade konstaterat att OPPF ger en förmån till biodieseltillverkarna eftersom
- a) Det kontrafaktiska scenario som fastställts av kommissionen är felaktigt i den mån det däri slås fast att biodieseltillverkare skulle få ett lägre pris för deras biodiesel om det inte hade varit för OPPF. Enligt de indonesiska myndigheterna skulle biodieseltillverkarna, i frånvaro av OPPF och i avsaknad av rättsliga krav på att sälja biodiesel på den inhemska marknaden, helt enkelt ha maximerat sin vinst och sålt på exportmarknaden. and,
 - b) Den konverteringskostnad som används av de indonesiska myndigheterna i formeln för att beräkna referenspriset för biodiesel är inte alltför hög, eftersom den står för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst.
- (76) Kommissionen beaktade det kontrafaktiska scenario som presenteras i det slutliga utlämnandet och som klargörs i skäl 65 ovan. Kommissionen ansåg dock att det påstående som läggs fram av de indonesiska myndigheterna bekräftar att OPPF ger en förmån till biodieseltillverkarna. De indonesiska myndigheternas argument bygger på följande två huvudsakliga faktorer: 1) Det finns inget rättsligt krav för biodieseltillverkare att sälja biodiesel på den inhemska marknaden, och 2) biodieseltillverkare är rationella ekonomiska aktörer som vill maximera sin vinst.
- (77) Kommissionen motsatte sig inte de två faktorer som framförts av de indonesiska myndigheterna. Enligt kommissionen är det faktum att rationella ekonomiska aktörer likt biodieseltillverkarna väljer att delta i OPPF-systemet – trots att det inte finns något rättsligt krav på att göra det – ett empiriskt och oomtvistligt bevis på att detta är det bästa alternativet för att driva deras verksamhet.
- (78) Om, såsom de indonesiska myndigheterna hävdade och kommissionen inte hade något skäl att ifrågasätta, ”de privatägda biodieseltillverkarna (varav många ingår i multinationella koncerner) har som mål att maximera lönsamheten” ⁽¹⁾ innebär detta att det mest lönsamma sätt att bedriva verksamhet som är tillgängligt för dem är att delta i OPPF-systemet. I varje kontrafaktiskt scenario skulle biodieseltillverkarna således ha sämre villkor. I annat fall skulle en rationell ekonomisk aktör, i frånvaro av rättsliga begränsningar, ha valt ett mer lönsamt alternativ i stället för att välja att vara en del av systemet.
- (79) Kommissionen drog därför slutsatsen att biodieseltillverkarna får bättre villkor enligt detta system oberoende av det alternativa kontrafaktiska scenariot. Kommissionen bekräftade följaktligen sin slutsats att OPPF ger en förmån till biodieseltillverkarna.
- (80) När det gäller de indonesiska myndigheternas påstående att de konverteringskostnader som används i formeln för att beräkna referenspriset för biodiesel inte är alltför höga, konstaterade kommissionen att den ansåg att utbetalningarna från OPPF till biodieseltillverkarna utgör ett bidrag och inte ingår i vederlaget för inköp av biodiesel. Enligt kommissionen var det därför inte relevant för fastställandet av förekomsten av en förmån huruvida dessa konverteringskostnader är alltför höga eller inte.

⁽¹⁾ Kommentarer på handlingen med allmänna slutliga uppgifter på Republiken Indonesiens regerings vägnar, den 14 oktober 2019, punkt 16.

- (81) Även om kommissionen skulle följa de indonesiska myndigheternas resonemang att det inte finns någon förmån i detta fall, eftersom utbetalningarna från OPPF är en del av betalningen för köpet av biodiesel, konstaterade kommissionen i vart fall att beloppet för konverteringskostnaderna inte ändras regelbundet och har varit fastställt till 100 US-dollar/ton sedan den 21 mars 2016. Kommissionen medgav att de indonesiska myndigheterna under kontrollbesöket på plats hävdade att konverteringskostnaderna ses över årligen. Kommissionen ansåg dock inte att resultatet av en sådan översyn återspeglar marknadsförhållandena, eftersom beloppet för konverteringskostnaderna är högre än biodieseltillverkarnas faktiska kostnader, såsom förklaras i punkt 69.
- (82) De indonesiska myndigheterna uppgav även att de inte betraktade de konverteringskostnader som tas ut av kommissionen som representativa. Kommissionen noterade i första hand att de indonesiska myndigheterna inte tillhandahöll några konkreta bevis till stöd för sitt påstående. För det andra konstaterade kommissionen att dessa kostnader kontrollerades under de kontrollbesök som utförts på plats hos vissa av biodieseltillverkarna. För tydlighetens skull kan anges att kommissionen för att erhålla dessa kostnader drog av värdet för glycerin som genererats i raffineringsprocessen från oraffinerad palmolja till biodiesel ⁽¹²⁾.
- (83) Även om kommissionen skulle godta de indonesiska myndigheternas påstående att utbetalningarna från OPPF är en del av betalningen för köp av biodiesel – vilket inte är fallet – skulle det, mot bakgrund av ovanstående, ändå föreligga en förmån för biodieseltillverkarna. Även om blandningskravet inte skulle existera skulle biodieseltillverkarna inte få den fulla ersättning som tillhandahålls av OPPF.
- (84) Wilmar hävdade dessutom att det referenspris som fastställts för inhemsk indonesisk biodiesel återspeglar och följer icke snedvriden marknadynamik. Kommissionen konstaterade att den indonesiska inhemska biodieselmaknaden är helt reglerad, från priset på oraffinerad palmolja till priset och efterfrågan på biodiesel. Leverantörer av biodiesel måste sälja specifika kvantiteter till ett specifikt pris som beräknats enligt en på förhand fastställd formel och baseras på faktorer som inte är kopplade till marknadsförhållandena. Kommissionen vidhöll därför sin slutsats att det referenspris som fastställs av de indonesiska myndigheterna inte återspeglar det pris som skulle föreligga under icke snedvridna marknadsvillkor. Detta beror delvis på att kommissionen ansåg att det enda tillförlitliga riktmärket för ett icke snedvridet inhemskt marknadspris är det pris som producenterna betalar. Påståendet avvisades därför.
- (85) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna och Wilmar att kommissionen hade fel i att inte anse det relevant att OPPF ger en förmån även till blandningsföretagen. Enligt de indonesiska myndigheterna beror detta på att det faktum att OPPF är utformad för att (även) främja blandningsföretagen innebär att den inte kan klassificeras som ett bidrag.
- (86) Såsom förklaras i skälen 64–74 ansåg kommissionen att det inte är relevant för denna undersökning huruvida blandningsföretagen erhöll en förmån från programmet i fråga. Det är oomstritt att OPPF tillhandahåller ett bidrag till förmån för biodieseltillverkarna – ett bidrag som inte skulle ha funnits om det inte hade varit för programmet. Påståendet avvisades därför.

3.1.3 Metod som använts för beräkningen av det totala förmånsbeloppet

- (87) Alla exporterande tillverkare hävdade att kommissionen felaktigt beräknade beloppet för den förmån som tagits emot av de exporterande tillverkarna, eftersom det omfattade det belopp som betalats av OPPF som ersättning för transportkostnader. Enligt de exporterande tillverkarna är dessa medel enbart en ersättning för kostnader som de redan har ådragit sig och utgör därför ingen förmån. En exporterande tillverkare hävdade dessutom att dessa kostnader ska klassificeras som en kostnad för att omfattas av subventionssystemet och därför bör uteslutas i enlighet med artikel 7.1 a i grundförordningen.

⁽¹²⁾ Den kemiska reaktion som används i raffineringsprocessen genererar glycerin som biprodukt. Glycerin säljs sedan på marknaden och utgör därför inte en kostnad.

- (88) Av de skäl som anges nedan höll kommissionen inte med om detta påstående, eftersom det inte tar hänsyn till transportkostnader för biodieseltillverkarna som "[a]nsökningsavgifter eller andra kostnader som är nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventioner".
- (89) I första hand konstaterade kommissionen att riktlinjerna för beräkning av subventionsbeloppet i undersökningar avseende utjämningstull (nedan kallade *riktlinjerna*) klargör att "[d]e enda avgifter eller kostnader som i normala fall kan dras av är de som betalas direkt till de offentliga myndigheterna under undersökningsperioden. Det måste visas att denna betalning är obligatorisk för att erhålla en subvention. Betalningar till privata parter, t.ex. advokater och revisorer, som uppstår till följd av en ansökan om subvention, kan således inte dras av." ⁽¹³⁾
- (90) I motsats till vad som anges i riktlinjerna betalas transportkostnaderna i fråga inte direkt till de indonesiska myndigheterna utan till privata bolag. Den exporterande tillverkaren förklarade inte heller på vilket sätt dessa transportkostnader är "obligatoriska" för att erhålla subventionen.
- (91) För det andra ansåg kommissionen att transportkostnaderna snarare är kostnader som biodieseltillverkare normalt har i sina handelstransaktioner med producenterna. Transportkostnader skulle normalt ingå i inköpspriset/köpeavtalet och kommissionen ser därför ingen objektiv motivering till att de skulle ersättas. Det belopp som betalats av OPPF som ersättning för transportkostnader utgör följaktligen en förmån.
- (92) Mot bakgrund av ovanstående avvisades detta påstående och kommissionen drog slutsatsen att ersättningen av biodieseltillverkarnas transportkostnader inte ska dras av från beräkningen av förmånen. De medel som förvaltningsorganet har tillhandahållit biodieseltillverkarna täcker inte bara skillnaden mellan referenspriset för mineraldiesel och referenspriset för biodiesel utan även transportkostnaderna, som en del av samma bidrag.
- (93) De exporterande tillverkarna hävdade även att de har kreditkostnader som har samband med OPPF-utbetalningarna. Enligt biodieseltillverkarna beror detta på att OPPF betalar ut bidraget flera månader efter att tillverkarna har fakturerat den relevanta producenten.
- (94) Kommissionen höll inte med om detta påstående, eftersom den vidhöll sin slutsats om att utbetalningarna från OPPF utgör ett bidrag och inte betalning för köp av varor. Kommissionen ansåg därför att de exporterande tillverkarna inte borde ha tagit emot dessa bidrag över huvud taget och att inga kreditkostnader av något slag kan knytas till dessa bidrag.
- (95) Mot bakgrund av ovanstående avvisas detta påstående och kommissionen drog slutsatsen att biodieseltillverkarnas påstådda kreditkostnader inte ska dras av från beräkningen av förmånen.
- (96) Kommissionen vidhöll således sina slutsatser om att de indonesiska myndigheternas stöd till biodieselinindustrin genom direkta överföringar av medel genom fonden för subvention av biodiesel utgjorde en utjämningsbar subvention, såsom konstateras i skälen 80–83 i förordningen om provisorisk tull.
- (97) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna, PT Ciliandra Perkasa, Permata Group och Wilmar att kommissionen gjorde fel i att avvisa de exporterande tillverkarnas påstående att kommissionen skulle ha dragit av transportkostnader och kreditkostnader från beräkningen av förmånen. Enligt de indonesiska myndigheterna beror detta på att dessa kostnader är nödvändiga för att erhålla bidragsutbetalningarna.
- (98) Kommissionen har redan diskuterat detta argument i skäl 89 ovan. Utöver det som redan förklarats i skäl 91 ovan påpekade kommissionen att det i riktlinjerna anges att "[d]e enda avgifter eller kostnader som i normala fall kan dras av är de som betalas direkt till de offentliga myndigheterna under undersökningsperioden". I detta fall betalas inte transportkostnaderna till myndigheterna, utan i stället till privata parter för att sedan återbetalas av de indonesiska myndigheterna. Kommissionen vidhåller därför sin slutsats att transportkostnaderna inte klassificeras som kostnader som kan dras av enligt riktlinjerna. Begäran avvisas därför.

⁽¹³⁾ EGT C 394, 17.12.1998, s. 13.

- (99) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna att kommissionen gjorde fel i att inte dra av insatsvaror till OPPF i sin beräkning av den förmån som erhållits enligt detta system. Dessa insatsvaror avsåg betalning av exportavgifter som fastställdes av de indonesiska myndigheterna för olika palmoljebaserade produkter som exporterats från Indonesien. Dessa avgifter togs därför ut för många andra produkter än den undersökta produkten. Såsom förklaras i skäl 64 i förordningen om provisorisk tull och som förklaras vidare i skäl 62 är dessa avgifter offentliga medel. Detta är korrekt oavsett vilket myndighetsorgan som var ansvarigt för att driva in dem. Det konstaterades därför att det var olämpligt att dra av insatsvaror till OPPF från den förmån som erhållits. Påståendet avvisades därför.
- (100) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna även att kommissionen gjorde fel i att använda omsättningen från biodiesel för att fastställa subventionsbeloppet. Det gjordes gällande att biodieseltillverkarnas totala omsättning (och således inbegripet andra produkter än biodiesel) borde ha använts. Subventionerna från OPPF berodde dock enbart på att tillverkarna hade sålt biodiesel. Kommissionen ansåg följaktligen att den hade använt korrekt omsättning i sin beräkning och påståendet avvisades därför.
- (101) Kommissionen konstaterade att de indonesiska myndigheterna inte framförde några ytterligare argument till stöd för sina påståenden och bekräftade därför slutsatserna i skäl 95.

3.2 Offentligt stöd till biodieselindustrin genom tillhandahållande av oraffinerad palmolja mot för låg ersättning

- (102) Efter det preliminära utlämnandet hävdade både de indonesiska myndigheterna och majoriteten av de exporterande tillverkarna att kommissionen felaktigt klassificerade de exportbegränsningar som infördes av de indonesiska myndigheterna på oraffinerad palmolja och dess råvaruderivat som en utjämningsbar subvention. Enligt de indonesiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna beror detta på att exportbegränsningar enligt relevant WTO-praxis konsekvent inte anses vara utjämningsbara subventioner.
- (103) När det gäller detta påstående noterade kommissionen att exportbegränsningar i förordningen om provisorisk tull i sig inte betraktas som utjämningsbara subventioner. Kommissionen ansåg snarare att införandet av exportbegränsningar (såsom exportskatter och exportavgifter) är en av de metoder eller verktyg som används av de indonesiska myndigheterna för att tillhandahålla oraffinerad palmolja mot för låg ersättning. Kommissionen konstaterade (se skäl 172 i förordningen om provisorisk tull) att tillhandahållande av oraffinerad palmolja mot för låg ersättning, med hänsyn till tillgänglig bevisning i denna undersökning, och i enlighet med EU-praxis och WTO-praxis, utgjorde en utjämningsbar subvention.
- (104) Kommissionen kommer nedan att bemöta de påståenden som anförts av berörda parter när det gäller kommissionens provisoriska undersökningsresultat enligt vilka de indonesiska myndigheternas stöd till biodieselindustrin genom tillhandahållande av oraffinerad palmolja mot för låg ersättning motsvarar ett finansiellt bidrag enligt artikel 3.1 a iv i grundförordningen och/eller inkomst- eller prisstöd enligt artikel 3.1 b i grundförordningen. Kommissionen kommer även att bemöta de påståenden som rör felaktigt fastställande av förmån.
- (105) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna och Permata Group att exportbegränsningar som införts av offentliga myndigheter aldrig kan utgöra ett finansiellt bidrag. Kommissionen konstaterade i detta avseende att detta påstående inte är relevant i detta fall. Detta beror på att kommissionen drog slutsatsen att det finansiella bidrag som beviljats av de indonesiska myndigheterna till förmån för de exporterande tillverkarna härrör från tillhandahållandet av oraffinerad palmolja mot för låg ersättning. Påståendet avvisades därför.

3.2.1 Underlåtenhet att bevisa förekomsten av ett finansiellt bidrag

- (106) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna, Permata Group och Wilmar att kommissionen underlät att bevisa förekomsten av ett finansiellt bidrag. Enligt de som svarade beror detta på följande:
- a) Exportbegränsningarna togs inte ut under undersökningsperioden, eftersom exportskatten var upphävd under undersökningsperioden och exportavgiften upphävdes efter undersökningsperioden; detta upphävande tyder dessutom på att de indonesiska myndigheterna inte längre har för avsikt att införa exportbegränsningar, och

- b) kommissionen kunde inte bevisa anförtröende eller åläggande av leverantörerna av oraffinerad palmolja.
- (107) Med avseende på påståendet under a) ovan konstaterade kommissionen att exportavgiften gällde och togs ut under undersökningsperioden. De indonesiska myndigheternas påstående att exportbegränsningar inte togs ut under undersökningsperioden är således felaktigt i sak, eftersom exportavgiften hade införts och gällde under undersökningsperioden.
- (108) Kommissionen höll inte med om argumentets andra del. Om de indonesiska myndigheterna hade för avsikt att inte längre införa exportbegränsningar på oraffinerad palmolja och dess råvaruderivat skulle de ha upphävt lagstiftningen. Att temporärt fastställa exportavgiften och exportskatten till noll indikerar att de indonesiska myndigheterna fortfarande har för avsikt att kunna använda dessa begränsningar i framtiden. Denna slutsats kan även bekräftas av offentliga uttalanden från de indonesiska myndigheternas representanter. I en tidningsartikel daterad den 25 september 2019 rapporteras exempelvis följande: "De offentliga myndigheterna har beslutat att tillfälligt upphäva en exportskatt på oraffinerad palmolja och dess råvaruderivat fram till nästa år för att lätta den ekonomiska bördan för tillverkare av palmolja i samband med en sänkning av priserna på oraffinerad palmolja på världsmarknaden. Den samordnande ekonomiministern Darmin Nasution uppgav i Jakarta på tisdagen att exportskatten har upphävts fram till januari nästa år i samband med att de offentliga myndigheterna officiellt inleder genomförandet av sitt obligatoriska B-30-biodieselpolicyn. Darmin uppgav att han hoppades att genomförandet av B-30-biodieselpolicyn, som var avsedd att leda till en avsevärd ökning av efterfrågan på palmolja, skulle höja priserna på palmolja på den inhemska marknaden. Han angav att upphävandet av exportskatten hade godkänts av president Joko 'Jokowi' Widodo. På grundval av en förordning från finansministeriet från 2019 skulle de offentliga myndigheterna ha infört en exportskatt på upp till 25 US-dollar per ton om priserna låg mellan 570 och 619 US-dollar per ton, och upp till 50 US-dollar om de går upp över 619 US-dollar per ton. Från och med den 20 september låg priset på oraffinerad palmolja på 574,90 US-dollar per ton och det förväntas sjunka något till 570 US-dollar per ton fram till slutet av året. Ministern begärde därför en översyn av förordningen för att möjliggöra ett upphävande av exportskatten, eftersom den – baserat på ovan nämnda prisformel – fortfarande var tillämplig." ⁽¹⁴⁾
- (109) Genom detta uttalande fastställs även ett direkt samband mellan införandet av exportbegränsningar (tillsammans med andra inslag för att uppmuntra det specifika agerandet från leverantörerna av oraffinerad palmolja) och de faktiska prisnivåerna på den inhemska marknaden. Av uttalandet framgår även att de indonesiska myndigheterna använder dessa instrument för att påverka nivån på dessa priser.
- (110) Trots de indonesiska myndigheternas och Wilmars påstående i deras svar på det slutliga utlämnandet drog kommissionen slutsatsen att de indonesiska myndigheternas avsikt är att i framtiden fortsätta tillämpa exportavgiften och eventuellt exportskatten. Det faktum att de indonesiska myndigheterna tillfälligt inte tog ut skatter eller avgifter, och även med tanke på att dessa endast är en del av de verktyg som de indonesiska myndigheterna använder för att tillhandahålla oraffinerad palmolja mot för låg ersättning, innebär därför inte att förekomst av ett finansiellt bidrag kan ifrågasättas.

3.2.2 Underlåtenhet att bevisa anförtröende eller åläggande enligt artikel 3.1 a iv i grundförordningen

- (111) Enligt alla exporterande tillverkare bygger kommissionens påstående om anförtröende eller åläggande på den felaktiga slutsatsen att de skatter och exportavgifter på oraffinerad palmolja och dess råvaruderivat som införts av de indonesiska myndigheterna är utformade för att stödja biodieselinindustrin. Wilmar och Permata hävdade dessutom att kommissionen felaktigt konstaterade att de inhemska priserna på oraffinerad palmolja i själva verket fastställs av PT Perkebunan Nusantara, en tillverkare av oraffinerad palmolja som är helägd av de indonesiska myndigheterna (nedan kallad PTPN).
- (112) När det gäller det första påståendet klargjorde de exporterande tillverkarna vidare att exportskatten under undersökningsperioden fastställdes till noll och därför är irrelevant för bedömningen. Exportavgiften var däremot inte noll och den var i alla händelser inte utformad för att stödja biodieselinindustrin, utan för att finansiera OPPE.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html>, senast hämtad den 21 oktober 2019.

- (113) Kommissionen medgav i skäl 88 i förordningen om provisorisk tull att exportskatten under undersökningsperioden var fastställd till noll. Även om den inte tillämpades under undersökningsperioden med hänsyn till de särskilda marknadsförhållandena utgör exportskatten ändå ett bevis på de verktyg som använts av de indonesiska myndigheterna för att ge leverantörer av oraffinerad palmolja incitament att tillhandahålla oraffinerad palmolja mot för låg ersättning. Kommissionen konstaterade dessutom att exportskatten, trots att den var lika med noll under undersökningsperioden, inte har upphävts av de indonesiska myndigheterna. Kommissionen konstaterade dessutom att det, såsom diskuteras i skälen 117–121 i förordningen om provisorisk tull, inte har bestridits att de indonesiska myndigheternas avsikt med att tillämpa exportskatten är att hålla de inhemska priserna på oraffinerad palmolja på en konstlat låg nivå.
- (114) När det gäller exportavgiften konstaterade kommissionen att, även om den lagstiftning genom vilken exportavgifter införs inte innehåller några uttryckliga uppgifter om att den är utformad för att stödja biodieselindustrin genom att tillhandahålla oraffinerad palmolja till lägre priser, bidrar de exportavgifter som blir en del av OPPF i själva verket till att uteslutande stödja biodieselindustrin via bidragen från OPPF. Under undersökningen kunde kommissionen verifiera att OPPF, trots ett bredare formellt mandat, nästan uteslutande har stött biodieselindustrin under undersökningsperioden.
- (115) De indonesiska myndigheternas införande av exportavgiften 2015 sammanföll dessutom med en period då de indonesiska priserna på oraffinerad palmolja var i det närmaste identiska med världsmarknadspriserna. Såsom redan framgår av skälen 64–68 i förordningen om provisorisk tull ska exportavgiften inte betraktas separat, utan som en del av en bredare uppsättning åtgärder som utformats för att stödja biodieselindustrin och reglera de inhemska priserna på oraffinerad palmolja.
- (116) Kommissionen konstaterade dessutom att exportavgiften i praktiken har uppnått det avsedda syftet att pressa de inhemska priserna på oraffinerad palmolja. I sin analys kunde kommissionen i första hand konstatera en skillnad mellan de inhemska priserna och exportpriserna för indonesisk oraffinerad palmolja. Kommissionen ansåg att denna prisskillnad kan förklaras av det faktum att själva införandet av exportavgiften pressade de inhemska priserna genom att på ett konstlat sätt behålla oraffinerad palmolja inom landet till de låga priser som fastställdes av de indonesiska myndigheterna och som följdes av leverantörerna av oraffinerad palmolja.
- (117) Det faktum att de indonesiska myndigheterna inte upphävde exportskatten utan enbart fastställde den till noll visar tydligt att de fortfarande har för avsikt att hålla nere priserna på oraffinerad palmolja. Efter att ha infört två instrument som har samma effekt på de inhemska priserna på oraffinerad palmolja, och efter att ha uppnått avsedd effekt, hade de indonesiska myndigheterna rationellt beslutat att behålla det instrument som hade den bredaste täckningen av avsedda effekter (dvs. att hålla nere priserna på oraffinerad palmolja och finansiera OPPF), dvs. exportavgiften.
- (118) Kommissionen bekräftade därför att det övergripande system för exportbegränsningar som införts av de indonesiska myndigheterna är utformat för att främja biodieselindustrin genom att hålla de inhemska priserna på oraffinerad palmolja på en konstlat låg nivå (till skillnad från att enbart utgöra en bieffekt av en offentlig åtgärd för att samla in offentliga intäkter).
- (119) När det gäller påståendet om att de inhemska priserna på oraffinerad palmolja i själva verket inte fastställs av de indonesiska myndigheterna hävdade Wilmar vidare att kommissionens slutsats var felaktig av följande skäl:
- a) De anbud som lämnas in av intresserade köpare bygger i allmänhet på världsmarknadspriser.
 - b) Anbudsförfarandet är mycket konkurrensbetonat och PTPN kan ge ett motbud om priset bedöms vara alltför lågt.
 - c) Det finns inga bevis som stöder kommissionens påstående om att PTPN inte agerar som en rationell aktör.
 - d) Baserat på resultaten av anbudsinfordringarna väljer de inhemska leverantörerna av oraffinerad palmolja huruvida de ska sälja sin oraffinerade palmolja och till vilka priser.
 - e) Det faktum att PTPN säljer oraffinerad palmolja via offentliga upphandlingsförfaranden gör att den anpassar sig efter andras priser snarare än fastställer egna priser.
- (120) Vad gäller påståendet under led a ovan erinrade kommissionen om att den, såsom påpekats i skälen 91–99 och 126 i förordningen om provisorisk tull, fick förlita sig på tillgängliga uppgifter med tanke på det bristande samarbetet från leverantörer av oraffinerad palmolja och PTPN. I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull var det ingen exporterande tillverkare som tillhandahöll några bevis för hur de utformar sina anbud för oraffinerad palmolja, förutom en vag uppgift om att de generellt baseras på "världsmarknadspriser".

- (121) I avsaknad av verifierbara bevis till stöd för detta påstående avvisades det av kommissionen. Snarare än att på ett oberoende sätt fastställa sina priser med hänsyn till världsmarknadspriser följer leverantörerna av oraffinerad palmolja de priser på oraffinerad palmolja som fastställs av PTPN.
- (122) Vad gäller påståendet under led b ovan förklarade kommissionen i skäl 133 i förordningen om provisorisk tull att PTPN faktiskt inte är skyldigt att ge ett motbud med ett högre pris om de bud som tagits emot ligger under "prisuppfattningen" för den specifika dagen. Under kontrollbesöket bekräftade kommissionen faktiskt att PTPN regelbundet accepterade anbud under ett sådant pris.
- (123) Kommissionen noterade dessutom att den, såsom förklaras i avsnitt 3.3.2 i förordningen om provisorisk tull, tillämpade bestämmelserna i artikel 28.1 i grundförordningen, eftersom PTPN inte besvarade tillägg B till antisubventionsfrågeformuläret (frågeformulär för leverantörer av oraffinerad palmolja) till alla tillverkare och distributörer av palmolja. Under kontrollbesöket på plats hos de indonesiska myndigheterna kunde PTPN dessutom inte förklara hur det fastställer den dagliga "prisuppfattningen" för oraffinerad palmolja. PTPN förklarade i stället vgt att den är baserad på internationella riktmärken utan att tillhandahålla någon detaljerad information.
- (124) Kommissionen kunde därför inte erhålla någon bevisning för att "prisuppfattningen" återspeglar ett marknadspris som är ett resultat av ett konkurrensbetonat anbudsförfarande. Kommissionen konstaterade i stället att det inhemska priset på oraffinerad palmolja är lägre än något av de påstådda internationella riktmärken (inklusive det indonesiska exportpriset) som påstods vara grunden för PTPN:s priser.
- (125) När det gäller påstående c konstaterade kommissionen att PTPN inte besvarade kommissionens ovan nämnda frågeformulär. Kommissionen använde därför tillgängliga uppgifter. Under kontrollen av de indonesiska myndigheterna lämnade PTPN in en kopia av sina reviderade räkenskaper för 2016 och 2017. Av dessa framgick att PTPN gick med förlust. I ett senare skede, och även efter utgången av tidsfristen för synpunkter på skrivelsen om att kommissionen skulle använda tillgängliga uppgifter, tillhandahöll PTPN ytterligare information. De indonesiska myndigheterna hävdade att denna ytterligare information borde ändra kommissionens bedömning. Kommissionen noterade att informationen tillhandahölls mycket sent och långt efter alla tidsfrister. PTPN lämnade inte in några reviderade räkenskaper för år 2018. När det gäller den senaste perioden tog kommissionen därför emot endast reviderade räkenskaper för ett kvartal av undersökningsperioden (det sista kvartalet 2017). Av de reviderade räkenskaper som kommissionen tog emot framgår att PTPN gick med förlust. Den försenade information som lämnades av de indonesiska myndigheterna när det gäller perioden från 2016 till undersökningsperioden (särskilt en Excel-tabell) syftar till att visa att PTPN:s verksamhet avseende oraffinerad palmolja (som motsvarar huvuddelen av dess verksamhet) var lönsam och att företaget uppnådde samma vinst på sin inhemska försäljning och exportförsäljning. Denna information styrktes dock inte av reviderade räkenskaper. Den information som tillhandahölls på grundval av reviderade räkenskaper bekräftade däremot att PTPN inte gick med vinst när det sålde sin oraffinerade palmolja, och därmed inte kunde agera som en rationell ekonomisk aktör skulle ha gjort. Kommissionen konstaterade i vart fall att information som lämnats i ett sådant sent skede (även efter att synpunkterna på förordningen om provisorisk tull lämnats in) inte kan godtas eftersom den inte kan kontrolleras. Påståendet avvisades därför.
- (126) Vad gäller påstående d hävdade de indonesiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna även att kommissionen inte kunde bevisa att leverantörerna av oraffinerad palmolja hade agerat irrationellt eftersom de var lönsamma. Detta påstående avser både leverantörer av oraffinerad palmolja som besvarade kommissionens frågeformulär och PTPN ⁽¹⁵⁾.
- (127) Kommissionen ansåg att begreppet irrationellt agerande inte är begränsat till att bedriva en verksamhet med förlust, utan även omfattar insatser som försätter en verksamhet i en mindre fördelaktig (mindre lönsam) ställning. Kommissionen fastställde en tydlig prisskillnad mellan inhemska priser och exportpriser på oraffinerad palmolja i Indonesien, så att försäljning för export skulle vara mer lönsam för leverantörer av oraffinerad palmolja om det inte vore för exportavgiften.

⁽¹⁵⁾ Såsom anges nedan i skäl 142 kunde kommissionen inte dra någon slutsats av svaren från leverantörer av oraffinerad palmolja avseende deras lönsamhet.

- (128) Slutsatsen att det system för exportbegränsningar som de indonesiska myndigheterna infört effektivt hindrar inhemska tillverkare av oraffinerad palmolja från att agera rationellt styrks dessutom av det faktum att exporten förväntas öka till följd av att exportavgiften upphävs. I detta avseende konstaterades följande i en nyligen publicerad tidningsartikel: "Den indonesiska palmoljeorganisationen, eller GAPKI, beräknade att landets export av oraffinerad palmolja kan skjuta i höjden från 10 % till 15 % efter att exportavgiften minskas till noll från en tidigare avgift på 50 US-dollar per ton, uppgav generalsekreterare Togar Sitanggang. Togar Sitanggang uppskattade att Indonesiens månatliga export av oraffinerad palmolja redan har ökat till mellan 800 000 ton och 900 000 ton, en ökning från ett tidigare genomsnitt på cirka 700 000 ton. Det skulle inte vara förvånande om den månatliga exporten skulle nå en miljon ton om nollexportavgiften behålls, tillade han. Av GAPKI:s uppskattningar framgår att Indonesien redan har exporterat 6 miljoner ton oraffinerad palmolja i år, det vill säga ungefär en femtedel av dess totala export av oraffinerad palmolja och andra palmoljederivat hittills under året." ⁽¹⁶⁾
- (129) I en annan tidningsartikel bekräftas ytterligare slutsatsen om att uttaget av exportavgiften har gett leverantörer av oraffinerad palmolja incitament att sälja på den inhemska marknaden i stället för att sälja för ökad vinst på exportmarknaden. I denna artikel konstaterade en oberoende analytiker att "dessa nyheter (dvs. att exportavgiften fastställs till noll) var positiva för odlare i tidigare led med exponering mot Indonesien, eftersom ändringarna i exportavgifter kan bidra till att hålla kvar priserna på oraffinerad palmolja på deras nuvarande nivåer. Ng förväntar sig dock ingen nettovinst för odlare för budgetåret 19F–20F – och betonar att nyheterna är negativa för indonesiska bearbetningsföretag i senare led, eftersom den ändrade avgiften till lägre priser på oraffinerad palmolja kommer att minska deras marginalfördel, som för närvarande är prisskillnaden mellan oraffinerad palmolja och bearbetade palmprodukter. "Vi står fast vid vår uppfattning att ett avskaffande av exportavgiften kommer att öka konkurrenskraften hos indonesiska exportörer av palmoljeprodukter, eftersom de skulle ha sparat 20–50 US-dollar per ton i exportskatt när priset på oraffinerad palmolja understiger 570 US-dollar per ton. Den större delen av besparingarna kommer sannolikt att gå tillbaka till de indonesiska jordbrukarna via högre inhemska priser på oraffinerad palmolja." ⁽¹⁷⁾
- (130) I den senare tidningsartikeln bekräftas även slutsatsen att den avsedda effekten av exportavgiften, nämligen att hålla nere de inhemska priserna på oraffinerad palmolja, uppnåddes. Det faktum att det förekommer viss export av oraffinerad palmolja från Indonesien betyder inte att de åtgärder som vidtagits av de indonesiska myndigheterna för att behålla oraffinerad palmolja i Indonesien inte gett leverantörer av oraffinerad palmolja incitament att tillämpa ett irrationellt ekonomiskt beteende. Mot bakgrund av ovanstående avvisade kommissionen följaktligen dessa påståenden.
- (131) När det gäller påstående e noterade kommissionen slutligen att Wilmar, för att stödja sitt argument att PTPN anpassar sig efter andras priser, endast delvis citerar skäl 146 i förordningen om provisorisk tull. På så sätt hävdade Wilmar att kommissionen drog en slutsats som i själva verket stod i motsats till den slutsats som drogs i skälet. Efter att ha angett att "[u]ndersökningen visade också att marknaden är i betydande obalans vad gäller förhandlingsstyrka till förmån för köpare av oraffinerad palmolja", såsom citerats korrekt av Wilmar, förklarade kommissionen vidare att "[i] detta sammanhang kommer varje köpare att ha en betydande köpkraft, och kan motstå leverantörens försök att begära ett högre pris än det som fastställts av de indonesiska myndigheterna. Kommissionen drog därför slutsatsen att genom transparent kommunikation av dagspriserna på oraffinerad palmolja sätter de indonesiska myndigheterna genom PTPN faktiskt de högsta dagspriserna för oraffinerad palmolja i Indonesien." Den slutsats som dras i skäl 146 i förordningen om provisorisk tull står därför i motsats till den slutsats som dras av Wilmar. PTPN agerar i själva verket som en prissättare av oraffinerad palmolja på marknaden, eftersom leverantörerna av oraffinerad palmolja faktiskt följer ett sådant pris, trots marknadsstrukturen (som i princip visar att leverantörerna av oraffinerad palmolja har betydande förhandlingsstyrka som inte används mot köparna).
- (132) Utöver ovan nämnda faktafel noterade kommissionen även det faktum att Wilmars synpunkt inte stöds av några konkreta bevis. I avsaknad av nya konkreta bevis avvisade kommissionen detta påstående.
- (133) Wilmar hävdade vidare att kommissionen inte kunde bevisa att de indonesiska myndigheterna ger leverantörer av oraffinerad palmolja incitament att tillhandahålla oraffinerad palmolja mot för låg ersättning.

⁽¹⁶⁾ <https://lloydslist.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-CPO-exports-get-boost-from-levy-relief>, hämtad den 23 september 2019.

⁽¹⁷⁾ <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb>, hämtad den 23 september 2019.

- (134) Kommissionen konstaterade att Wilmar inte tillhandahöll någon bevisning till stöd för påståendet om att så inte är fallet. I detta avseende erinrar kommissionen om det påstående som gjorts av EBB när det gäller det begränsade antalet svar på det frågeformulär som tillhandahållits av leverantörer av oraffinerad palmolja. I brist på samarbete från leverantörer av oraffinerad palmolja, och på grundval av innehållet i förordningen om provisorisk tull, ansåg kommissionen att det finns betydande bevis som visar att leverantörer av oraffinerad palmolja har anförtrotts eller ålagts av de indonesiska myndigheterna att tillhandahålla oraffinerad palmolja mot för låg ersättning, i syfte att uppfylla de indonesiska myndigheternas politiska mål att stödja tillväxten av biodieselindustrin.
- (135) Kommissionen konstaterade dessutom att Wilmars påstående motsäger den obestridda faktiska slutsatsen att praktiskt taget alla inhemska inköp av oraffinerad palmolja i Indonesien utförs till PTPN:s dagspriser, justerat för transportkostnader som diskuteras i skäl 168 i förordningen om provisorisk tull. Om Wilmars påstående hade varit korrekt och leverantörer av oraffinerad palmolja agerade helt oberoende av statlig styrning skulle en sådan perfekt samordning av priserna på oraffinerad palmolja inte kunna förklaras på en marknad som är fragmenterad.
- (136) Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (137) Wilmar hävdade även att kommissionen inte kunde bevisa anförtroende eller åläggande av leverantörer av oraffinerad palmolja att tillhandahålla oraffinerad palmolja mot för låg ersättning. Wilmars påstående bygger i huvudsak på det faktum att 1) PTPN inte är en prissättare, och därför tillhandahålls inte oraffinerad palmolja mot för låg ersättning, och 2) leverantörer av oraffinerad palmolja förhindras inte att sälja på exportmarknaden.
- (138) Kommissionen har redan behandlat och avvisat dessa punkter i skälen 127 och 135. Kommissionen ansåg därför att Wilmars påstående baseras på felaktiga uppgifter och inte kan godtas. Av den tillgängliga bevisningen i denna undersökning framgår att PTPN agerar som prissättare för oraffinerad palmolja på marknaden, och att förmågan hos leverantörer av oraffinerad palmolja att exportera oraffinerad palmolja undergrävs av de åtgärder som antagits av de indonesiska myndigheterna.
- (139) Liknande påståenden har framförts av de indonesiska myndigheterna, PT Intibenua Perkasatama och PT Musim Mas (nedan kallad *Musim Mas Group*) och Permata. I sina synpunkter hävdade de indonesiska myndigheterna att priset på oraffinerad palmolja bestäms av marknadskrafterna och att köpare vanligtvis bygger sina prisuppfattningar på internationella marknadspriser.
- (140) Kommissionen diskuterade redan liknande argument i skälen 62–96 och kom fram till att de inte kan godtas. Kommissionen vidhåller samma slutsats när det gäller de indonesiska myndigheternas påståenden. Kommissionen noterade ännu en gång att de indonesiska myndigheterna inte tillhandahöll någon ny bevisning till stöd för deras påstående.
- (141) De indonesiska myndigheterna hävdade att kommissionen inte kunde bevisa att det finns ett påvisbart samband mellan beteendet hos tillverkare av oraffinerad palmolja och de indonesiska myndigheternas åtgärder. I det avseendet påpekade kommissionen ännu en gång slutsatsen i skäl 168 i förordningen om provisorisk tull, som tas upp igen i skäl 137. Enligt kommissionen är det faktum att alla oberoende leverantörer av oraffinerad palmolja praktiskt taget alltid följer PTPN:s priser ett entydigt bevis på att detta samband existerar (och än mer på en marknad som är fragmenterad när det gäller antalet leverantörer av oraffinerad palmolja samt geografiskt/flera öar). Detta gäller särskilt i en situation där de inhemska priserna på oraffinerad palmolja inte återspeglar vad som skulle vara ett icke snedvridet marknadspris, förutom för de indonesiska myndigheternas riktade åtgärder.
- (142) I sin inläga hävdade de indonesiska myndigheterna även att kommissionen instruerade de indonesiska myndigheterna och oberoende leverantörer av oraffinerad palmolja att tillhandahålla detaljerad information men underlät att verifiera informationen. De indonesiska myndigheterna hävdade vidare att kommissionen helt bortsåg från denna information när den drog sina slutsatser. I detta avseende noterade de indonesiska myndigheterna slutligen att kommissionen tillämpade artikel 28 i grundförordningen på de indonesiska myndigheterna, för att de indonesiska myndigheterna inte fortsatte att söka fler sådana svar och inte fick mer information från PTPN.

- (143) Kommissionen ansåg att detta påstående är sakligt felaktigt. Kommissionen analyserade alla svar som lämnats in av leverantörer av oraffinerad palmolja. Trots alla påminnelser som skickades, konstaterade kommissionen att endast en av de oberoende leverantörerna av oraffinerad palmolja hade tillhandahållit en öppen version av sina svar. Mot bakgrund av artikel 29.3 i grundförordningen får kommissionen bortse från uppgifter som har tillhandahållits, men för vilka en lämplig sammanfattning inte har tillhandahållits av den inlämnande parten. Dessutom var den övervägande majoriteten av svaren ofullständiga och många av dem innehöll ingen information om lönsamhet. Kommissionen kunde därför inte dra några slutsatser utifrån dessa svar. Bristen på samarbete från både de indonesiska myndigheterna och leverantörerna av oraffinerad palmolja var ytterligare en indikation på att leverantörer av oraffinerad palmolja agerar efter de indonesiska myndigheternas anvisningar till stöd för biodieseltillverkarna.
- (144) De indonesiska myndigheternas påstående om att kommissionen bortsåg från svaret från PTPN är på samma sätt oberättigat. Såsom förklarats tidigare begärde kommissionen vid flera tillfällen samarbete från PTPN, utan framgång. Såsom anges i skälen 29 och 30 i förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen att PTPN, som är helägt av de indonesiska myndigheterna, inte besvarade tillägg B till de indonesiska myndigheternas frågeformulär inom den fastställda tidsfristen. Kommissionen utfärdade därför en skrivelse enligt artikel 28 till de indonesiska myndigheterna, som var begränsad till de specifika uppgifter som inte lämnats. Såsom påpekas i skäl 98 i förordningen om provisorisk tull lämnade de indonesiska myndigheterna in ett svar på tillägg B för PTPN den 30 juni 2019. Detta skedde långt efter fristen för inlämnande av den informationen (den 14 mars 2019) och efter att kontrollbesöket på plats hos de indonesiska myndigheterna ägt rum. Inlagan lämnades därför in långt efter tidsfristen och kunde inte kontrolleras, och de indonesiska myndigheterna har inte handlat efter bästa förmåga i enlighet med artikel 28 i grundförordningen. Kommissionen använde under alla omständigheter all den bevisning som tillhandahållits av PTPN och som kunde verifieras. Kommissionen bedömde därför på lämpligt sätt den information som tillhandahållits av PTPN tillsammans med övriga tillgängliga uppgifter om marknaden för oraffinerad palmolja i Indonesien.
- (145) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna, Permata Group och Wilmar att kommissionen felaktigt hade konstaterat anförtroende eller åläggande av leverantörer av oraffinerad palmolja av följande skäl:
- Exportbegränsningarna har inte utformats för att stödja biodieselinindustrin och eventuell inverkan på priserna är enbart en bieffekt av åtgärderna.
 - PTPN fastställer sina priser via konkurrensbetonade anbudsförfaranden och är lönsamt.
 - Att leverantörer av oraffinerad palmolja samordnar sina priser med PTPN visar inte på anförtroende eller åläggande.
 - Leverantörer av oraffinerad palmolja är rationella aktörer på marknaden och kommissionen underlät att verifiera deras svar, och
 - kommissionen underlät att bevisa ett påvisbart samband mellan de indonesiska myndigheternas agerande, via PTPN, och agerandet från leverantörerna av oraffinerad palmolja. Enligt de indonesiska myndigheterna innebär PTPN:s begränsade marknadsandel att det inte skulle ha möjlighet att fastställa marknadspriser.
- (146) Kommissionen påpekade i första hand att exportavgiften uttryckligen utformats för att stödja OPPF och att OPPF utformats för att stödja palmoljeindustrin i dess helhet, men – såsom förklaras i skälen 76 och 77 i förordningen om provisorisk tull – i själva verket endast stödjer biodieselinindustrin. Kommissionen konstaterade dessutom att de indonesiska myndigheternas stöd till biodieselinindustrin även uppnås genom tillhandahållande av oraffinerad palmolja mot för låg ersättning. Detta mål uppnås genom en kombinerad effekt av olika åtgärder, inklusive exportavgiften.
- (147) Kommissionen drog därför slutsatsen att införandet av exportavgiften sedan starten har haft två uttalade mål: att finansiera OPPF och att delta i en uppsättning åtgärder för att pressa de inhemska priserna. Enligt kommissionen försökte de indonesiska myndigheterna medvetet (och lyckades) uppnå den effekten på marknaden, och detta är inte bara en politisk sidoeffekt från myndigheternas sida.

- (148) Vad gäller påståendet att PTPN fastställer sina priser via konkurrensbetonade anbudsförfaranden och att det resultatet därför bör betraktas som ett marknadspris upprepar kommissionen att den, såsom påpekas i skälen 91–99 och 126 i förordningen om provisorisk tull, fick förlita sig på tillgängliga uppgifter med tanke på det bristande samarbetet från leverantörerna av oraffinerad palmolja och PTPN. I sina synpunkter på förordningen om provisorisk tull var det ingen exporterande tillverkare som tillhandahöll några bevis för hur de utformar sina anbud för oraffinerad palmolja, förutom en vag uppgift om att de generellt baseras på "världsmarknadspriser". Det fanns dock ingen direkt bevisning tillgänglig för hur leverantörer av oraffinerad palmolja sätter sina priser. Fakta visar i stället på prissamordning med det pris som fastställs av PTPN.
- (149) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet betonade Wilmar att kommissionens avdelningar under kontrollbesöket på plats hos dem ställde frågan om hur det beslutar vilket pris som ska erbjudas vid varje PTPN-anbudsförfarande. Wilmar förklarade vidare att den efterföljande rapporten från kontrollbesöket inte innehåller någon information om saknade uppgifter. I detta avseende konstaterade kommissionen att Wilmar inte motsätter sig att den information som det hade tillhandahållit i detta fall har varit mycket vag. Dessutom konstaterade kommissionen att Wilmar inte ansåg det lämpligt att tillhandahålla en mer detaljerad förklaring av denna mekanism i något senare skede i undersökningen, trots att kommissionen nämnde detta upprepade gånger.
- (150) I avsaknad av verifierbara bevis till stöd för detta påstående avvisades det av kommissionen. Snarare än att på ett oberoende sätt fastställa sina priser med hänsyn till världsmarknadspriser följer leverantörerna av oraffinerad palmolja de priser på oraffinerad palmolja som fastställs av PTPN.
- (151) Vad gäller påståendet att PTPN är lönsamt konstaterade kommissionen att, utöver det som redan förklarats i skälen 125 och 144, lämnade de indonesiska myndigheterna med dröjsmål in PTPN:s reviderade räkenskaper för år 2018 efter det slutliga utlämnandet. Dock erhöles endast en översättning av delar av dessa räkenskaper. Av 2018 års reviderade räkenskaper framgår att PTPN var lönsamt 2018. Kommissionen kunde dock inte bedöma detta eftersom viktiga delar av räkenskaperna inte hade översatts och dessa räkenskaper omfattade alla produkter och inte bara intäkter från försäljning av oraffinerad palmolja. Såsom förklaras ovan lämnades både uppgifterna om försäljningen av oraffinerad palmolja och om företaget som helhet dessutom in sent och gick därför inte att verifiera. Detta är utöver det faktum att PTPN inte samarbetade i undersökningen. Kommissionen drog därför slutsatsen att det inte kunde bedömas huruvida påståendet var korrekt och att det därför måste avvisas. Vad gäller påståendet under b) ovan förklarade kommissionen i skäl 133 i förordningen om provisorisk tull att PTPN faktiskt inte är skyldigt att göra ett nytt anbud med ett högre pris om de bud som tagits emot ligger under "prisuppfattningen" för den specifika dagen. Under kontrollbesöket bekräftade kommissionen faktiskt att PTPN regelbundet accepterade anbud under ett sådant pris. Kommissionen noterade dessutom att de indonesiska myndigheterna kan påverka och också påverkar PTPN:s beslut när det gäller PTPN:s prispolitik⁽¹⁸⁾.
- (152) Vad gäller påståendet att leverantörer av oraffinerad palmolja samordnar sina priser med PTPN:s dagspriser är en indikation på det faktum att marknaden inte är snedvriden snarare än en indikation på anförtröende eller åläggande, noterade kommissionen att alla oberoende leverantörer av oraffinerad palmolja erbjöd priser som är lika med eller lägre än PTPN:s dagspris. Enligt kommissionen kan detta inte vara en indikation på en icke snedvriden marknadsdynamik. Det är inte logiskt på en konkurrensutsatt marknad att alla leverantörer av oraffinerad palmolja inte skulle sälja till ett högre pris än det som fastställts av en konkurrent (såvida inte denna konkurrent faktiskt fastställer det högsta priset för den varan på marknaden, och de offentliga myndigheterna ålägger eller uppmanar alla de övriga aktörerna att respektera detta tak).
- (153) Vad gäller de indonesiska myndigheternas påstående att tillverkare av oraffinerad palmolja är rationella aktörer på marknaden, eftersom 70 % av den oraffinerade palmoljan exporteras, noterade kommissionen att den inhemska förbrukningen av oraffinerad palmolja enligt offentliga källor uppgår till 30 % av tillverkningen⁽¹⁹⁾. Detta innebär att tillverkare av oraffinerad palmolja fullständigt tillgodoser den inhemska efterfrågan och – efter att ha tillgodosett denna efterfrågan – ägnar sig åt export. Det faktum att 70 % av tillverkningen av oraffinerad palmolja exporteras står därför inte i strid med slutsatsen att leverantörer av oraffinerad palmolja berövas möjligheten att göra ett rationellt

⁽¹⁸⁾ Såsom förklaras i skäl 133 i förordningen om provisorisk tull är det så att "när den presumtiva köparens pris är lägre än 'prisuppfattningen' hänskjuts ärendet till styrelsen som får besluta att anta anbudet. Under kontrollbesöket på plats bekräftade kommissionen att sådana godtaganden äger rum med jämna mellanrum. Under alla omständigheter anger det faktum att beslut om prissättning fattas av PTPN:s styrelse i vilken de indonesiska myndigheterna är företrädare att de sistnämnda utövar betydande kontroll över PTPN och dess agerande vad gäller prissättningsbeslut".

⁽¹⁹⁾ GAIN report, *Indonesia: Oilseeds and Products Annual*, 2019.

val, utan tvärtom. Om indonesiska leverantörer av oraffinerad palmolja agerade rationellt skulle de inte tillgodose den inhemska efterfrågan utan exportera all – eller en avsevärt större andel av – sin tillverkning, till marknader där de skulle kunna göra större vinster. Denna potentiella extra vinst från export begränsas av de exportbegränsningar som tillämpas av de indonesiska myndigheterna för att ge leverantörerna av oraffinerad palmolja incitament att sälja på den inhemska marknaden och tillgodose de lokala behoven. Det faktum att hela den inhemska efterfrågan tillgodoses tyder således snarare på att de indonesiska myndigheterna uppnådde sitt mål att hitta källor på den inhemska marknaden till priser som är förmånliga för biodieseltillverkare.

- (154) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet hävdade Wilmar vidare att det faktum att andelen oraffinerad palmolja som exporteras inte ökade efter det att exportavgiften fastställdes till noll är bevis för att kommissionen gjorde fel i att konstatera att exportavgiften är utformad för att behålla oraffinerad palmolja inom landet och hålla nere dess pris.
- (155) Kommissionen konstaterade i detta avseende att de uppgifter som tillhandahållits av Wilmar tydde på att den inhemska förbrukningen ökade och att den därför kom att utgöra en större andel av den totala tillverkningen av oraffinerad palmolja. Detta kan styrka Wilmars påstående om att de indonesiska myndigheterna skulle ha uttryckt sin avsikt att upphäva systemet för exportbegränsningar. Såsom anges i skäl 108 har de indonesiska myndigheterna dock inte för avsikt att upphäva mekanismen för exportbegränsningar. Det är snarare uppenbart att nivån för systemet för exportbegränsningar enbart är nollställd som en reaktion på externa faktorer, dvs. den globala sänkningen av priserna på oraffinerad palmolja. Alla indonesiska tillverkare är väl medvetna om att denna nivå endast är temporär och fortsätter därför att i första hand prioritera den inhemska efterfrågan.
- (156) Wilmar tillhandahöll även prisuppgifter i sitt svar och gjorde gällande att de inhemska priserna på oraffinerad palmolja inte har ökat avsevärt efter nollställningen av exportavgiften. Kommissionen analyserade denna information och konstaterade att den inte kunde fastställa källan till de uppgifter som använts av Wilmar. Kommissionen kunde därför inte verifiera eller bedöma huruvida uppgifterna var korrekta. Kommissionen konstaterade dock att bortsett från det faktum att exportavgiften endast tillfälligt är nollställd, tyder dessa uppgifter på – om de stämmer – att de inhemska priserna har anpassats till exportpriserna. Medan den genomsnittliga skillnaden mellan de två priserna under undersökningsperioden låg på omkring 50 US-dollar/ton visade de uppgifter som tillhandahållits av Wilmar att de inhemska priserna har stigit till att närma sig exportpriserna och skillnaden är nu mindre än 20 US-dollar/ton. Det faktum att det inhemska priset inte har ökat avsevärt i absoluta termer beror enbart på att världspriserna har sjunkit.
- (157) Enligt kommissionen ligger detta till stöd för dess slutsats att systemet för exportbegränsningar bland annat och tillsammans med andra åtgärder är utformat för att pressa de inhemska priserna på oraffinerad palmolja.
- (158) Vad gäller de indonesiska myndigheternas påstående att kommissionen inte verifierade svaren från de oberoende leverantörerna av oraffinerad palmolja noterar kommissionen att detta är ett i sak felaktigt påstående. Såsom redan anges i skäl 143 analyserade kommissionen i vederbörlig ordning alla de svar som tagits emot, men konstaterade att den övervägande majoriteten av svaren var ofullständiga och att många av dem saknade uppgifter om lönsamhet och att öppna versioner av svaren inte heller tillhandahölls.
- (159) Utöver detta påstående angav de indonesiska myndigheterna att kommissionens påståenden i det slutliga utlämnandet, såsom rapporteras i skäl 143, är inkorrekta, eftersom den inte kunde hitta påminnelserna i den offentliga versionen. Med hänvisning till detta påstående konstaterade kommissionen att dessa påminnelser ingår i den begränsade versionen och att de återfinns i förteckningen över begränsade dokument som är tillgängliga för berörda parter. Kommissionen tillhandahöll ändå en förteckning över relevanta sparnummer till de indonesiska myndigheterna under ett hörande som ägde rum den 16 oktober 2019. Kommissionen konstaterade också att frågeformulären till oberoende leverantörer av oraffinerad palmolja ingick i det frågeformulär som riktades till de indonesiska myndigheterna, och att ansvaret för att samordna och samlas in fullständiga svar samt säkerställa att de skickades in i tid helt låg på de indonesiska myndigheterna.
- (160) Med hänvisning till påståendet under e) ovan förklarade kommissionen i skälen 124–143 i förordningen om provisorisk tull hur de indonesiska myndigheterna, via PTPN, agerar som en prissättare på den indonesiska inhemska marknaden och hur alla oberoende leverantörer av oraffinerad palmolja följer dessa prisindikationer. De indonesiska myndigheterna angav i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet att mot bakgrund av PTPN:s begränsade marknadsandel är detta resultat osannolikt. Kommissionen noterade emellertid att de indonesiska myndigheterna inte hade tillhandahållit några konkreta bevis över huvud taget till stöd för sitt påstående och för att motsäga kommissionens slutsats.

- (161) Mot bakgrund av ovanstående avvisade kommissionen de indonesiska myndigheternas och de exporterande tillverkarnas påståenden och bekräftade sin slutsats om anförtröende och åläggande.

3.2.3 Underlåtenhet att bevisa inkomst- eller prisstöd enligt artikel 3.1 b i grundförordningen

- (162) Efter det preliminära utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna och de exporterande tillverkarna att kommissionen inte kunde bevisa förekomst av inkomst- och prisstöd till förmån för biodieseltillverkare enligt den obligatoriska standard som fastställs i WTO-praxis.
- (163) På denna punkt konstaterade kommissionen att varken de indonesiska myndigheterna eller de exporterande tillverkarna tillhandahöll ny information eller bevisning till stöd för ett påstående om avsaknad av inkomst- eller prisstöd. De påståenden som anförts i detta avseende skiljer sig enbart åt när det gäller tolkningen av den rättspraxis som följs av kommissionen. Kommissionen ansåg att den analys som utförs i avsnitt 3.3.3.7 i förordningen om provisorisk tull uppfyller det beviskrav som fastställs i grundförordningen, subventionsavtalet och WTO-praxis.
- (164) I avsaknad av nya konkreta uppgifter som skulle kunna leda till en ny bedömning av dess resultat bekräftade kommissionen den slutsats som dras i avsnitt 3.3.3.7 i förordningen om provisorisk tull.
- (165) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna att kommissionen felaktigt hade konstaterat inkomst- och prisstöd, eftersom det kräver att det finns en åtgärd som säkerställer ett visst resultat, och inte vilken åtgärd som helst som har en oförutsedd effekt på priserna.
- (166) I det avseendet har kommissionen redan förklarat – i skälen 153 och 160 – att uppsättningen åtgärder har som syfte att reglera och pressa de inhemska priserna, och att det inte enbart är en sidoeffekt av de indonesiska myndigheternas politik. Kommissionen konstaterade dessutom att varken de indonesiska myndigheterna eller de exporterande tillverkarna tillhandahöll ny information eller bevisning till stöd för ett påstående om avsaknad av inkomst- eller prisstöd.
- (167) Wilmar hävdade att kommissionen inte beaktade dess påståenden som svar på det preliminära utlämnandet och uppmanade kommissionen att göra detta.
- (168) I motsats till Wilmars påstående analyserade kommissionen dessa påståenden och kunde, såsom anges i skäl 163, inte hitta några nya konkreta uppgifter. Wilmar förklarar i stället varför det inte instämmer i kommissionens tolkning av WTO-praxisen och omständigheterna i fallet. I dessa kommentarer diskuterar Wilmar även sina synpunkter på det korrekta kontrafaktiska scenariot.
- (169) För tydlighetens skull upprepade kommissionen att den inte höll med om Wilmars tolkning av WTO-praxisen och omständigheterna i fallet, såsom fastställs i avsnitt III.B.3 i synpunkterna på förordningen om provisorisk tull, och bekräftade fullt ut den slutsats som dras i avsnitt 3.3.3.7 i förordningen om provisorisk tull.

3.2.4 Underlåtenhet att bevisa förekomst av en förmån: felaktig identifiering av ett lämpligt riktmarke

- (170) I förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen att exportpriserna för oraffinerad palmolja från Indonesien fritt ombord till övriga länder enligt indonesisk exportstatistik utgör ett lämpligt riktmarke, eftersom de fastställs enligt den fria marknadens principer, konkurrerar med priser för andra produkter på utländska marknader, återspeglar rådande marknadsvillkor i Indonesien och inte snedvrids av offentliga ingripanden. Kommissionen ansåg vidare att det använda riktmärket är det närmaste man kan komma ett inhemskt icke snedvridet pris i frånvaro av de indonesiska myndigheternas ingripande. Kommissionen konstaterade även att de priser fritt ombord som använts som riktmarke är i linje med världsmarknadspriser (som exempelvis cif Rotterdam).
- (171) Kommissionen beräknade därför storleken på den utjämningsbara subventionen för varje exporterande tillverkare i förhållande till den förmån som mottagaren konstaterades få under den tid som undersökningsperioden avser. Kommissionen bedömde förmånen som det totala beloppet av skillnaderna mellan de priser som betalats för oraffinerad palmolja som köpts på den inhemska marknaden och riktpriiset för oraffinerad palmolja beräknat per månad i undersökningsperioden.

- (172) De indonesiska myndigheterna, Wilmar och Permata Group hävdade att kommissionen felaktigt 1) bedömde det riktmärket som lämpligt, och 2) beräknade den totala förmånen på ett felaktigt sätt. De indonesiska myndigheterna, Wilmar och Permata Group hävdar att detta beror på att exportpriset fritt ombord omfattar exportavgiften och därför är snedvridet. Även EBB lämnade in ett mycket likartat påstående.
- (173) Kommissionen konstaterade att påståendet att exportpriset är snedvridet i huvudsak syftar till att begreppsmässigt vända på resonemanget i fallet. Medan kommissionen ansåg att de inhemska priserna på oraffinerad palmolja är konstlat låga hävdar exportörerna att det är exportpriserna (i stort sett i linje med världsmarknadspriserna) som är alltför höga. Exportörerna hävdar med andra ord att exportavgiften leder till alltför höga exportpriser. Det är dock det inhemska priset som snedvrids på grund av exportavgiften, bland annat. Slutligen hävdade de indonesiska myndigheterna själva att exportavgiften inte ingår i det exportpris som kommissionen använt sig av i sina beräkningar⁽²⁰⁾. Kommissionen noterade detta påstående från de indonesiska myndigheterna. Den ansåg dock att effekterna av exportavgiften vägs in i priset fritt ombord. Kommissionen ansåg nämligen att säljaren tar hänsyn till skyldigheten att betala avgiften när denne fastställer exportpriset, vilket sedan meddelas de indonesiska myndigheterna för statistiska ändamål.
- (174) Såsom anges i skäl 198 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen dessutom att det månatliga exportpriset fritt ombord, som rapporteras i den indonesiska statistiken, var det lämpligaste riktmärket. Kommissionen ansåg att detta riktmärke var lämpligt för de individuella köptransaktionerna. Kommissionen konstaterade att incotermen fritt ombord för riktmärket och incotermerna för inhemska köptransaktioner som utförts av de exporterande tillverkarna var jämförbara. Kommissionen tog inte emot några synpunkter från berörda parter i detta avseende.
- (175) Utöver det som nämns ovan hävdade Wilmar att kommissionen felaktigt beräknade beloppet för den förmån som tagits emot av Wilmar, eftersom den från beräkningen av förmånen borde ha dragit av de belopp med vilka inköpspriset för oraffinerad palmolja överstiger riktmärket. Kommissionen påpekade i detta avseende att den endast hade beaktat de transaktioner för vilka en förmån tagits emot (dvs. där det pris som betalats av de exporterande tillverkarna understeg riktmärket). Det är med dessa transaktioner som programmet i fråga resulterar i förmåner för exporterande tillverkare. Det skulle således inte vara ändamålsenligt att dra av transaktioner där inga fördelar beviljades eftersom de var förenliga med marknaden. I detta avseende noterade kommissionen att WTO-panelen i rapporten *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*⁽²¹⁾, i vilken det undersöks hur USDOC hade fastställt det förmånsbelopp som tagits emot genom den berörda subventionen som betecknas som tillhandahållande av "gummi" mot för låg ersättning⁽²²⁾, konstaterade att de påstådda subventionerna "måste analyseras i förhållande till en viss period för att slutligen komma fram till ett totalt subventionsbelopp för den undersökta produkten"⁽²³⁾ och att "artikel 14 d i subventionsavtalet inte innehåller någon hänvisning till något begrepp om avräkning eller 'negativa förmåner' eller om att ta fram ett medelvärde för hela undersökningsperioden, för en viss vara"⁽²⁴⁾. Jämförelsen är en jämförelse av individuella köptransaktioner med ett riktmärke som är individuellt för den köptransaktionen. Kommissionen genomförde en jämförelse transaktion för transaktion för att fastställa om en förmån förelåg samt beloppet för denna förmån. Det totala förmånsbelopp som konstaterades per transaktion är subventionsbeloppet. Detta påstående avvisas därför.

⁽²⁰⁾ t19.005028.

⁽²¹⁾ Se panelrapporten *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/R, punkterna 11.38–11.69.

⁽²²⁾ USDOC beräknade månatliga marknadsriktpriiser för varje typ av gummi, baserat på däcktillverkarens faktiska inköp av gummi från privata källor och använde dessa månatliga riktpriiser för att varje månad fastställa huruvida en förmån hade tagits emot. För varje däcktillverkare lade USDOC samman de positiva förmånsbelopp som beräknats på detta sätt för varje typ av gummi, för att komma fram till ett totalt förmånsbelopp för undersökningsperioden till den däcktillverkaren från den typen av gummi. Dessa insatsvaru- och produktspecifika totala förmånsbelopp lades sedan samman för att komma fram till det totala förmånsbeloppet till däcktillverkaren från statligt tillhandahållande av gummiinsatsvaror av alla typer under undersökningsperioden. Kina hävdade att om vissa inköp under undersökningsperioden gjordes för ett pris som var högre än riktmärket eller marknadspriset, måste det fulla beloppet för dessa "negativa" förmåner, mätt i förhållande till riktmärket enligt lag, avräknas mot de "positiva" förmånsbeloppen under hela undersökningsperioden.

⁽²³⁾ Se panelrapporten *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/R, punkt 11.45. Se även tribunalens dom av den 10 april 2019, T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, punkterna 180–182.

⁽²⁴⁾ Se panelrapporten *United States – Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, WT/DS379/R, punkt 11.47.

- (176) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna också att kommissionen inte kunnat bevisa att det rörde sig om en förmån, eftersom 1) det är ologiskt att konstatera en förmån i form av exportbegränsningar på en konkurrenskraftig finansiell marknad, och 2) på grund av att de inhemska priserna på oraffinerad palmolja följer konkurrenskraftig marknadsdynamik.
- (177) I detta avseende skulle kommissionen vilja påpeka än en gång att förmånen i detta fall utgörs av tillhandahållandet av oraffinerad palmolja mot för låg ersättning. De indonesiska myndigheternas första påstående avvisas därför.
- (178) Vad gäller de indonesiska myndigheternas påstående att de inhemska priserna på oraffinerad palmolja följer konkurrenskraftig och icke snedvriden marknadsdynamik hänvisar kommissionen till den analys som utförts, och i synnerhet i skäl 151.
- (179) Kommissionen vidhöll därför sin slutsats att detta system ger en förmån till de exporterande tillverkarna.
- (180) De indonesiska myndigheterna hävdade också att kommissionen identifierat fel riktmarke, framför allt eftersom det riktmarke som användes innefattar exportavgiften och att kommissionen bör dra av exportavgiften från riktmärket.
- (181) Kommissionen konstaterade i detta avseende en motsättning mellan detta påstående och de indonesiska myndigheternas svar på skrivelsen med begäran om komplettering av den 14 mars 2019. I det svaret angav de indonesiska myndigheterna följande: "De indonesiska myndigheterna bekräftar att exportstatistiken till EU endast omfattar biodiesel som tillverkats i Indonesien. Det rapporterade värdet av exporten är fritt ombord och exportskatt/exportavgift är inte inkluderad." Kommissionen noterade dessutom att de indonesiska myndigheterna inte tillhandahöll några nya konkreta uppgifter till stöd för deras påstående. Såsom förklaras i skäl 173 ansåg kommissionen att det rapporterade exportpriset fritt ombord omfattar effekterna av exportavgiften.
- (182) Wilmar hävdade att det riktmarke som använts för att beräkna förmånen var alltför stort eftersom ett utländskt riktmarke hade använts. Vid fastställandet av det mest korrekta och mest lämpliga riktmarke som ska användas bör det dock erinras om att kommissionen inte använde "utländska" riktmärken såsom de som finns tillgängliga i Malaysia eller Europa, t.ex. cif Rotterdam. De indonesiska exportpriserna användes, eftersom de är indonesiska (och i detta avseende utgör priser inom landet) och eftersom de representerar en tillförlitlig marknad som grund för jämförelser. Detta påstående avvisades därför.
- (183) Kommissionen bekräftade därför slutsatsen i skäl 172.

3.2.5 Selektivitet

- (184) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna att kommissionen inte hade haft belägg för programmets selektivitet. Enligt de indonesiska myndigheterna är en subvention selektiv om den endast avser en enskild industri.
- (185) Kommissionen höll inte med om detta. Kommissionen påpekade att panelen i US–Upland Cotton förklarar följande: "Enligt artikel 2 i subventionsavtalet är en subvention 'selektiv' om den avser ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier [i subventionsavtalet kallade vissa företag] inom den beviljande myndighetens behörighet.[...]" Panelen förklarade vidare att "'[s]elektivitet' innefattar en grupp av företag, eftersom orden 'vissa företag' i de inledande definitionerna i artikel 2.1 definieras brett som ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier." ⁽²⁵⁾
- (186) Överprövningsorganet beaktade i US – *Anti-Dumping and Countervailing Duties (China)* innebörden av "vissa företag" i artikel 2: "Enligt artikel 2.1 a i subventionsavtalet är en subvention selektiv när den uttryckliga begränsningen endast ger 'vissa företag' tillgång till den subventionen. I ingressen till artikel 2.1 fastställs att begreppet 'vissa företag' avser

⁽²⁵⁾ Panel Report, *United States – Subsidies on Upland Cotton*, WT/DS267/R, Add.1 till Add.3 och Corr.1, antagen den 21 mars 2005, ändrad genom överprövningsorganets rapport WT/DS267/AB/R, DSR 2005: II, s. 299, punkt 7.1140.

'ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier'. Vi noterar i första hand att ordet 'vissa' definieras som '[k]änd och preciserad men inte uttryckligen identifierad: (i singular) en viss/ett visst, (i plural) vissa särskilda, vissa bestämda'. Ordet 'grupp' brukar i sin tur definieras som '[ett] antal människor eller ting som anses utgöra en enhet eller helhet på grundval av ett ömsesidigt eller gemensamt förhållande eller syfte, eller som klassas tillsammans på grund av en grad av likhet'. När det gäller de substantiv som betecknas som 'vissa' och 'grupp' ser vi att 'företag' kan definieras som '[ett] affärsföretag, ett företag', medan 'industri' innebär '[en] viss form eller gren av produktiv arbetskraft; en handel, en tillverkning'. Vi noterar att panelen i US – Upland Cotton ansåg att 'en industri eller grupp industrier' generellt kan refereras till enligt den typ av produkter som de tillverkar'; att 'begreppet industri avser tillverkare av särskilda produkter'; och att 'omfattningen av begreppet industri kan bero på flera faktorer i ett givet fall'. Det framgår av ovanstående att termen 'vissa företag' avser ett enda företag eller en enda industri eller en klass av företag eller industrier som är känd och preciserad. Vi håller dock med Kina om att detta begrepp innefattar 'en viss grad av obestämdhet', och med panelen i US – Upland Cotton om att allt bestämmande av huruvida ett antal företag eller industrier utgör 'vissa företag' endast kan göras från fall till fall." ⁽²⁶⁾

- (187) Kommissionen konstaterade därför att WTO-praxisen inte kräver att en subvention avser en enskild industri för att vara selektiv, utan att den också kan avse "en klass av företag eller industrier som är känd och preciserad". Kommissionen konstaterade i detta fall i skäl 202 i förordningen om provisorisk tull att uppsättningen åtgärder är selektiv, eftersom den gynnar de företag som är verksamma i värdekedjan för palmolja. Kommissionen konstaterade därmed – i linje med WTO-praxisen – att uppsättningen åtgärder är selektiv, eftersom den avser "en klass av företag eller industrier som är känd och preciserad". De indonesiska myndigheternas påstående avvisas därför.

3.3 Offentligt stöd till biodieselindustrin genom undantag från importtullar på maskiner som importeras till tullnederlagsområden

- (188) Såsom anges i skäl 237 i förordningen om provisorisk tull beräknade kommissionen förmånen för de exporterande tillverkarna till följd av undantaget från importtull på importerade maskiner som andel av den tull som inte betalats, fördelat på undersökningsperioden på grundval av de underliggande tillgångarnas livslängd. Exporterande tillverkare hävdade att kommissionen, vid beräkning av de förmåner som erhållits på grund av undantag från importtullar på importerade maskiner, borde ha fördelat de belopp som tagits emot över den totala omsättningen för respektive företag och inte bara omsättningen för den berörda produkten. De exporterande tillverkarna förklarade att detta beror på att förteckningen över maskiner som importeras tullfritt inte bara omfattar maskiner som används för tillverkning av biodiesel, utan även för andra produkter.
- (189) I detta avseende uppmanade kommissionen företagen redan i frågeformuläret till exporterande tillverkare att tillhandahålla förteckningen över maskiner och ange deras användning. Kommissionen påpekade att ingen av de exporterande tillverkarna tog upp möjliga dubbla användningsområden för specifika maskiner före kontrollbesöket, vid den tidpunkt då det skulle vara möjligt att kontrollera informationen. Eftersom det inte var möjligt att kontrollera detta påstående avvisades det.
- (190) När det gäller import av maskiner till tullnederlagsområden tog kommissionen emot, efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, synpunkter från EBB om partiellt samarbete från Wilmar i detta avseende. EBB erinrade om det faktum att Wilmar inte avslöjade det subventionsbelopp som tagits emot enligt systemet för tullnederlag. EBB påpekade vidare att den provisoriska tull som tillämpas på Wilmar inte är den högsta tullsatsen bland de provisoriska tullar som tillämpas för detta system.
- (191) I detta hänseende bekräftade EU-kommissionen att den, på grund av delvis brist på samarbete när det gäller uppgifter om tullnederlagsområden, i detta avseende använt tillgängliga uppgifter för Wilmar i enlighet med artikel 28 i grundförordningen.

⁽²⁶⁾ WT/DS379/AB/R (US – Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), överprövningsorganets rapport av den 11 mars 2011, DS 379, punkt 373.

- (192) Efter det slutliga utlämnandet hävdade PT Ciliandra Perkasa att kommissionen gjorde fel i att avvisa dess påstående att kommissionen borde ha fördelat de belopp som tagits emot över den totala omsättningen för respektive företag och inte bara omsättningen för den berörda produkten. Enligt PT Ciliandra Perkasa beror detta på att kommissionen utifrån den förteckning som tillhandahållits hade kunnat avgöra huruvida varje individuell maskin används enbart för biodiesel eller har dubbla användningsområden.
- (193) Kommissionen påpekade i skäl 189 att ingen av de exporterande tillverkarna, inklusive PT Ciliandra Perkasa, tog upp möjliga dubbla användningsområden för specifika maskiner före kontrollbesöket, vid den tidpunkt då det skulle vara möjligt att kontrollera informationen. Eftersom det inte var möjligt att kontrollera detta påstående avvisades det.

3.4 Allmänna kommentarer om den metod som använts för beräkningen av subventionen

- (194) Efter det preliminära utlämnandet hävdade Wilmar att kommissionen beräknade subventionsbeloppen på ett felaktigt sätt, eftersom den gjorde det genom fördelning av omsättningen. Wilmar hävdar att kommissionen, i enlighet med artikel 7.1 i grundförordningen, borde ha beräknat subventionsbeloppet per enhet av den subventionerade produkten i stället för per program.
- (195) Kommissionen påpekade att ingen subvention hade beviljats på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter. Därför fördelades det totala subventionsbeloppet över den relevanta omsättningen för företagen i Wilmar-gruppen, i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen, vilken lyder som följer: "Om subventionen inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter ska den utjämningsbara subventionens storlek, allt efter omständigheterna, bestämmas genom att den sammanlagda subventionens värde fördelas i proportion till produktions-, försäljnings- eller exportvolymen av de ifrågakvarande produkterna under perioden för subventionsundersökningen."
- (196) Eftersom ingen av dessa subventioner beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter är företagets relevanta omsättning den lämpligaste nämnaren. Det bör härvidlag noteras att den relevanta omsättningen har bestämts så att den så nära som möjligt återspeglar försäljningsvärdet på de produkter som sålts av det mottagande företaget. Andra metoder för att beräkna storleken på den utjämningsbara subventionen skulle strida mot de relevanta bestämmelserna i grundförordningen (artiklarna 7 och 15) och det administrativa förfarande som kommissionen följer i sina antisubventionsförfaranden när den väljer lämplig täljare/nämnare för fastställandet av den utjämningsbara subventionens storlek. Wilmars påstående avvisas därför.

3.5 Slutsats beträffande subventionering

- (197) Efter det preliminära utlämnandet kommenterade de indonesiska myndigheterna läget när det gäller stödet till biodieselindustrin genom direkta överföringar av medel via OPPF samt genom tillhandahållande av oraffinerad palmolja mot för låg ersättning. De indonesiska myndigheterna påpekade särskilt att OPPF hade stoppat utbetalningen av medel till biodieselexportörer i september 2018, och att exportavgiften på oraffinerad palmolja hade varit fastställd till noll från och med den 4 december 2018.
- (198) Som svar påpekade kommissionen att de båda programmen fortfarande är i kraft och inte har upphävts formellt. Med tanke på hur programmen fungerar kommer förmånerna till de exporterande tillverkarna att fortsätta i framtiden. Utbetalningarna från OPPF stoppades på grund av skillnaden mellan referenspriset för mineraldiesel och referenspriset för biodiesel, inte på grund av att programmet hade slopats. OPPF-utbetalningarna till biodieseltillverkare återupptogs dessutom i december 2018. Kommissionen ansåg följaktligen att villkoren i artikel 15.1 var uppfyllda och avvisade detta påstående.
- (199) De slutgiltiga subventionsnivåerna med avseende på den uppsättning åtgärder som beskrivs ovan uttryckta i procent av priset cif vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Tabell 1

Slutgiltiga subventionsnivåer

Företag	Slutgiltig subventionsnivå
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama och PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri och PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia och PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Alla övriga företag	18,0 %

4. SKADA**4.1 Definition av unionsindustrin och unionstillverkningen**

- (200) Efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull begärde den indonesiska exporterande tillverkaren Wilmar att få veta om Masol, en spansk biodieseltillverkare som ingick i urvalet, hade status som medlem i unionsindustrin med tanke på dess anknytning till den indonesiska exporterande tillverkaren Musim Mas och om företaget både köper och tillverkar biodiesel i unionen.
- (201) Kommissionen ansåg att Masol omfattas av definitionen av unionsindustrin, eftersom det tillverkar biodiesel vid sina anläggningar i unionen. I enlighet med artikel 9.1 a i grundförordningen kan kommissionen dessutom (men är inte skyldig att) inkludera unionstillverkare i definitionen av industri även om de också importerar den berörda produkten. I detta avseende noterade kommissionen att Masols ekonomiska inriktning också är i unionen, eftersom dess produktion i unionen i hög grad överskrider deras inköp av biodiesel från Indonesien eller någon annanstans.
- (202) Efter det slutliga utlämnandet begärde Wilmar på nytt att få veta om Masol skulle undantas från definitionen av unionsindustrin, med tanke på att det är ett helägt dotterbolag till den indonesiska exporterande tillverkaren Musim Mas Group.
- (203) Kommissionen beaktade denna punkt men ansåg att Masol fortfarande var en del av unionsindustrin i egenskap av en unionstillverkare av biodiesel. Ägandet av detta företag är endast en av de faktorer som beaktas i detta avseende, och är inte avgörande för dess status som unionstillverkare i detta fall, med tanke på den betydande andel av dess produktion som sker i unionen.
- (204) Efter det preliminära utlämnandet kommenterade Wilmar även nivån för tillverkning i unionen i tabell 3 i förordningen om provisorisk tull, och påpekade att om produktionen hade ökat till samma procentsats som förbrukningen (33 %) från 2015 till undersökningsperioden, så borde produktionen under undersökningsperioden ha överskridit förbrukningen under undersökningsperioden.
- (205) Kommissionen noterade att denna jämförelse har avrundats, eftersom den exakta ökningen var 32,58 % av förbrukningen under skadeundersökningsperioden. Produktionen var lägre än förbrukningen i unionen 2015. Om båda siffrorna ökar med samma procentsats är det följaktligen matematiskt omöjligt att den ursprungligen lägre siffran (produktion) överstiger den ursprungligen högre siffran (förbrukning) om båda siffrorna på ett matematiskt korrekt sätt ökas till samma sats.
- (206) Kommissionen påpekade vidare att uttalandet i skäl 269 i förordningen om provisorisk tull, i vilket det noteras att unionsindustrins produktion inte höll jämna steg med efterfrågan, är faktamässigt korrekt. Kommissionen påpekade i vart fall att unionsindustrin under hela skadeundersökningsperioden hade den outnyttjade kapacitet som behövs för att öka sin produktion och tillgodose den ökade förbrukningsnivån, vilket den inte uppnådde på grund av den subventionerade importen av biodiesel.
- (207) Efter det slutliga utlämnandet framförde Wilmar ännu en gång samma synpunkt och påpekade att unionens tillverkning uppgick till nästan 100 % av förbrukningen i unionen 2015, och att om kommissionen förväntade sig att produktionen skulle öka exakt i linje med förbrukningen skulle unionsindustrin därför ha monopol på hela EU-förbrukningen.

- (208) I skäl 269 i förordningen om provisorisk tull anges endast att unionstillverkningen inte höll jämna steg med efterfrågan i unionen, och att skillnaden var importen av biodiesel till unionen. Detta påstående är fortfarande sakligt korrekt. Det är även sakligt felaktigt att säga att unionsindustrin är ett monopol. Såsom anges i skäl 264 i förordningen om provisorisk tull består unionsindustrin av mer än 200 producenter som konkurrerar med varandra på unionens marknad. Det är därför inte lämpligt att tala om unionsindustrin som ett potentiellt monopol i detta fall.
- (209) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande definitionen av unionsindustrin och tillverkningen i unionen bekräftade kommissionen sina undersökningsresultat i skälen 264–269 i förordningen om provisorisk tull.

4.2 Förbrukning i unionen

- (210) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifterna påpekade den indonesiska exporterande tillverkaren Wilmar att kommissionen i sin analys av förbrukningen i unionen inte hänvisade till det andra direktivet om förnybar energi ⁽²⁷⁾ eller kommissionens delegerade förordning ⁽²⁸⁾, i vilka det hänvisas till bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning.
- (211) Kommissionen noterade att dessa två handlingar avser framtiden, och inte tidigare förbrukning, och fullföljer unionens politik för att främja användning av biodiesel i dieselmotorer, och Wilmars påpekande att denna lagstiftning mycket väl kan begränsa förbrukningen av PME har ingenting att göra med den totala förbrukningen av biodiesel i unionen.
- (212) Wilmar bekräftade i sina synpunkter på det preliminära utlämnandet även att förbrukningen av PME kan ligga kvar på samma nivå som 2019 fram till slutet av 2023 ⁽²⁹⁾. Först efter den 31 december 2023 kommer förbrukningen av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning att minska.
- (213) Dessutom tillverkas en betydande del av PME för närvarande av unionsindustrin. Indonesisk import kan fortsätta att öka på medellång sikt genom att PME som för närvarande tillverkas av unionsindustrin ersätts.
- (214) I avsaknad av synpunkter på förbrukningen i unionen bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 270–278 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 Import från Indonesien och prisunderskridande

- (215) När det gäller volym och marknadsandel för importen från Indonesien tog kommissionen, efter offentliggörandet av förordningen om provisorisk tull, emot synpunkter om importvolymen från Indonesien under skadeundersökningsperioden från indonesiska exportörer, Gunvor (en icke-närstående biodieselhandlare) och de indonesiska myndigheterna.
- (216) De kommenterade att analysen av import från Indonesien var bristfällig, eftersom den inte omfattade perioden 2010–2012, dvs. före införandet av antidumpningstullar 2013.
- (217) Kommissionen noterade dessa synpunkter, men i skälen 279–282 i förordningen om provisorisk tull beskrivs importvolymerna från Indonesien korrekt, och i skälen 281 och 282 tydliggjorde kommissionen effekten av de antidumpningstullar som gällde.

⁽²⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor (EUT L 328, 21.12.2018, s. 82).

⁽²⁸⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/807 av den 13 mars 2019 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 vad gäller fastställande av bränsleråvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning för vilka en betydande utvidgning av produktionsområdet till mark med stora kollager kan observeras och certifiering av biodrivmedel, flytande biobränslen och biomassabränslen med låg risk för indirekt ändrad markanvändning (EUT L 133, 21.5.2019, s. 1).

⁽²⁹⁾ Artikel 26.2 i direktiv (EU) 2018/2001.

- (218) Kommissionen noterade även att skadeundersökningsperioden börjar 2015, och att analysen av importvolymen från Indonesien därför inte kan tillämpas retroaktivt för 2010–2012 utan att bryta samstämmigheten med skadeundersökningsperioden i denna undersökning. Skadeundersökningsperiodens varaktighet är i detta fall den normala tidsperiod som tillämpas för sådana undersökningar. När det gäller importvolymerna från Indonesien såsom de fastställs i den antidumpningsundersökning som slutfördes 2013, kan det i vart fall konstateras att importvolymerna från Indonesien under 2010–2011 liknade både de befintliga volymerna under den pågående undersökningsperioden och de förväntade volymerna inom en nära framtid, om åtgärder inte införs ⁽³⁰⁾.
- (219) Gunvor menade även att vid beaktande av enbart import från Indonesien togs inte hänsyn till importnivån från Argentina under undersökningsperioden. Denna analys gjordes dock i avsnitt 6 Orsakssamband i skälen 368–370 i förordningen om provisorisk tull.
- (220) När det gäller prisunderskridande tog kommissionen emot synpunkter efter det preliminära utlämnandet från de indonesiska exporterande tillverkarna och de indonesiska myndigheterna om att beräkningarna av prisunderskridandet behövde justeras eller klargöras ytterligare.
- (221) I förordningen om provisorisk tull anges tre metoder för att beräkna prisunderskridande mellan import av biodiesel från Indonesien och försäljning av biodiesel på unionens marknad. Kommissionen kommer att ytterligare förtydliga de metoder som används i detta fall för att fastställa förekomst av betydande prisunderskridande på grundval av uppgifterna om de exporterande tillverkare som ingår i urvalet.
- (222) Efter det slutliga utlämnandet kommenterade de indonesiska myndigheterna kommissionens tre metoder för att beräkna prisunderskridande, och hävdade att kommissionen hade underlåtit att beakta olika rättsliga avgöranden från Europeiska unionens domstol och Världshandelsorganisationen.
- (223) Kommissionen håller inte med. I de tre metoder som presenteras nedan analyseras ingående underskridandet av unionens priser av indonesisk import av biodiesel och alla tre metoder resulterar i att prisunderskridande konstateras.
- (224) I sina synpunkter på det slutliga utlämnandet lämnade de indonesiska myndigheterna även några allmänna synpunkter avseende prisunderskridande, vilka behandlas här.
- (225) I första hand jämförde de indonesiska myndigheterna PME och metylestrar från raps (RME) och noterade att de har olika fysiska egenskaper (den ena har en filtrerbarhetstemperatur på +13 °C och den andra på –14 °C) och priser.
- (226) Kommissionen håller med de indonesiska myndigheterna och det är skälet till att kommissionen inte har gjort några direkta jämförelser mellan försäljningen av PME och försäljningen av RME.
- (227) I andra hand citerar de indonesiska myndigheterna skäl 290 i förordningen om provisorisk tull, i vilket det anges att "PME normalt inte används i sin rena form utan vanligen blandas med en annan biodiesel för att framställa en blandning med lägre filtrerbarhetstemperatur".
- (228) Det är klargjort att det faktum att PME vanligtvis blandas med annan biodiesel inte innebär att PME inte blandas direkt med mineraldiesel. En analys av försäljningen för unionstillverkarna i urvalet visade på betydande försäljning av ren PME direkt till mineraldieselfraffinaderier, som kommer att konkurrera direkt med importen av ren PME från Indonesien.

4.3.1 Allmänna iakttagelser avseende EU:s biodieselmekanism

- (229) Biodiesel är en homogen produkt som huvudsakligen används som bränsle i dieselmotorer. Den framställs av olika icke-fossila råvaror. Beroende på råvaran finns det vissa skillnader i fysiska egenskaper, närmare bestämt i filtrerbarhetstemperaturen. På marknaden beskrivs biodiesel vid en viss filtrerbarhetstemperatur ofta som FAMEX ⁽³¹⁾, t.ex. FAME0 för biodiesel med en filtrerbarhetstemperatur på 0 °C eller FAME5 för biodiesel med en filtrerbarhetstemperatur på 5 °C.

⁽³⁰⁾ Kommissionens förordning (EU) nr 490/2013 av den 27 maj 2013 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina och Indonesien, tabell 2 (EUT L 141, 28.5.2013, s. 6).

⁽³¹⁾ Kemiskt sett är biodiesel typiskt en fettsyrametylester, eller FAME.

- (230) De flesta typer av biodiesel, däribland PME, säljs antingen rena eller som en blandning av andra typer av biodiesel. I detta sammanhang avses med termen "blandning" en blandning bestående av olika typer av biodiesel, men inte mineraldiesel. Detta bör inte förväxlas med den "blandning" som vanligtvis säljs, och som exempelvis i unionen typiskt består av högst 10 % biodiesel och minst 90 % mineraldiesel.
- (231) Efterfrågan på biodiesel styrs av två huvudsakliga faktorer: förbrukningen av dieselbränsle och halten av biodiesel i detta bränsle. Priset på biodiesel har ingen märkbar inverkan på någon av dessa faktorer, i synnerhet på grund av den begränsade inverkan som priset på biodiesel har på priset på dieselbränsle.
- (232) Till skillnad från många andra produkter är efterfrågan på biodiesel därför stabil när det gäller priser. Lågprisbiodiesel leder typiskt sett inte till ökad förbrukning på biodieselmärknaden. Priskonkurrens på biodieselmärknaden är därför ett nollsummespel, där kvantiteter som vunnits av en marknadsaktör förloras på samma nivå av andra marknadsaktörer.
- (233) Med stabil efterfrågan kommer ökande importkvantiteter av subventionerad biodiesel, till låga priser, därför ha inverkan på balansen mellan tillgång och efterfrågan, och leda till ett överutbud på hela biodieselmärknaden. I en situation med överutbud på biodieselmärknaden i sin helhet kommer tillgången till billigare alternativ, såsom subventionerad import, att pressa priserna nedåt även på biodieselmärknaden i sin helhet, vilket påverkar alla tillverkare av biodiesel negativt, oavsett vilka råvaror som används.

4.3.2 Metod 1 – Jämförelse mellan import av PME och PME som framställs i EU

- (234) I den första metoden i skälen 292–295 i förordningen om provisorisk tull jämfördes import av PME från Indonesien med försäljning av PME som tillverkats i Europeiska unionen. Prisunderskridandemarginalerna uppgick till mellan 6,0 % och 11,6 %.
- (235) För att förtydliga beräkningen, på begäran av de som har lämnat synpunkter, kan anges att den exakta jämförelsen gjordes mellan PME vid filtrerbarhetstemperatur +13 från Indonesien och PME vid filtrerbarhetstemperatur +10 från unionsindustrin ⁽³²⁾. Den PME som såldes vid filtrerbarhetstemperatur +10 hade inte blandats för att uppnå den filtrerbarhetstemperaturen; en tillsats som kostar under 1 euro per ton, dvs. endast omkring 0,1 % av produktionskostnaden, tillsattes biodieseln. Kommissionen anser inte att en justering för denna tillsats är nödvändig, eftersom den inte skulle ha någon inverkan på beräkningarna.
- (236) Efter det preliminära utlämnandet kommenterade Wilmar att kommissionen i skäl 287 i förordningen om provisorisk tull borde förklara ytterligare hur den tog hänsyn till det särskilda tyska systemet för dubbelräkning.
- (237) För att förtydliga metoden kan nämnas att Tyskland har infört obligatoriska mål för växthusgasutsläpp som måste uppnås av oljebolag. Transaktioner med låga koldioxidutsläppsnivåer betingar följaktligen ett högre pris. Försäljningstransaktioner för den tyska marknaden identifierades genom att använda indikatorn "2" i produktkontrollnumret i tillämpliga fall (utsläpp på mindre än 9g/MJ) så att kommissionen kunde jämföra dessa transaktioner med likvärdig indonesisk import till andra medlemsstater där ett system för dubbelräkning har införts.
- (238) Kommissionen noterade, såsom anges i skäl 288 i förordningen om provisorisk tull, att import från Indonesien utan ett certifikat enligt direktivet om förnybar energi jämfördes med unionsindustrins försäljning med ett certifikat enligt direktivet om förnybar energi. Efter det preliminära utlämnandet angav den exporterande tillverkaren Wilmar och de indonesiska myndigheterna att biodiesel utan ett certifikat enligt direktivet om förnybar energi var billigare än med ett certifikat enligt direktivet om förnybar energi och begärde en justering.
- (239) Kommissionen noterade att dessa parter inte motsatte sig att denna produkt var identisk med PME som sålts med ett certifikat enligt direktivet om förnybar energi, och inte tillhandahöll någon bevisning för att denna produkt inte direkt konkurrerar med PME som tillverkats av unionsindustrin. Kommissionen ansåg därför att en justering för prisskillnaden inte var nödvändig, i synnerhet eftersom inga avgörande bevis avseende en sådan prisskillnad under undersökningsperioden har lämnats in.

⁽³²⁾ Produktkontrollnummer P101P och P102P.

- (240) Kommissionen ansåg därför fortfarande att denna metod på ett korrekt sätt återspeglar det prisunderskridande som orsakas av den typ av biodiesel som importeras från Indonesien. Den prisunderskridandemarginal som fastställs för produkter utan ett certifikat enligt direktivet om förnybar energi överstiger i vart fall avsevärt den prisskillnad som gjorts gällande av Wilmar. Även om den justering som begärts av Wilmar skulle ha beviljats skulle effekten av en sådan justering därför bli måttlig, och det skulle fortfarande förekomma betydande prisunderskridande för indonesisk import.
- (241) Efter det slutliga utlämnandet begärde både de indonesiska myndigheterna och Wilmar att en justering skulle göras för att ta hänsyn till prisskillnaden mellan CFPP10-biodiesel och CFPP13-biodiesel.
- (242) Ingen sådan prisskillnad konstaterades av kommissionen och inga bevis för en prisskillnad tillhandahölls av de indonesiska myndigheterna eller Wilmar. Kommissionen konstaterade att biodiesel noterades på marknaderna som ren RME, FAME0 och ren PME. I noteringarna för ren PME hänvisas inte till produktens faktiska filtrerbarhetstemperatur, utan endast till filtrerbarhetstemperaturen för PME, vilket styrker kommissionens argument att all PME säljs till liknande priser oberoende av den exakta filtrerbarhetstemperaturen. Påståendet avvisades därför.
- (243) Efter det slutliga utlämnandet tog kommissionen emot ytterligare en begäran från Wilmar och de indonesiska myndigheterna om en prisjustering för att jämföra import av PME utan certifikat enligt direktivet om förnybar energi med tillverkning av PME i unionen med certifikat enligt direktivet om förnybar energi.
- (244) Kommissionen upprepade sin ståndpunkt att en sådan justering inte är nödvändig och avvisade begäran. Stora kvantiteter PME importerades till unionen från Indonesien under undersökningsperioden utan certifikat enligt direktivet om förnybar energi, och denna PME kan endast användas för blandning med mineraldiesel om den har certifikat enligt direktivet om förnybar energi. Wilmar tillhandahöll inga bevis för att PME som importerats utan certifikat enligt direktivet om förnybar energi inte konkurrerade med PME-produktionen i unionen med certifikat enligt direktivet om förnybar energi.

4.3.3 Metod 2 – Jämförelse mellan import av PME och försäljning av PME som framställts i EU samt biodiesel som framställts i EU vid CFPP0 (FAME0)

- (245) I den andra metoden i skälen 296–297 i förordningen om provisorisk tull utökades mängden unionstillverkad biodiesel som jämfördes med import från Indonesien genom att inkludera försäljning av FAME0-biodiesel av de unionstillverkare som ingår i jämförelsen.
- (246) För att jämföra unionsförsäljningen av FAME0 med den landsomfattande importen av PME från Indonesien justerades priset för unionsförsäljningen av FAME0 och minskade till följd av detta till prisnivån för unionsförsäljningen av PME för att beakta marknadsvärdet av skillnaderna i fysiska egenskaper.
- (247) För att förtydliga beräkningen, på begäran av de som har lämnat synpunkter, kan nämnas att priset på minskningen ovan uppgick till mellan 100 euro och 130 euro per ton. För att förtydliga beräkningen ytterligare kan nämnas att de 55 % av hela unionsindustrins försäljning som omfattas av denna jämförelse innefattar både PME och FAME0 ⁽³³⁾.
- (248) Den landsomfattande prisunderskridandemarginal som konstaterades enligt denna metod uppgick till 7,4 %.
- (249) Kommissionen ansåg att denna beräkning var en rimlig uppskattning av effekten av indonesisk import på priset på FAME0.
- (250) Efter det slutliga utlämnandet bestred den exporterande tillverkaren Wilmar denna jämförelse, och citerade slutsatserna i WTO:s tvistlösningsärende EU – antidumpningsåtgärder beträffande biodiesel från Indonesien ⁽³⁴⁾, där kommissionen gjorde en liknande justering. I punkt 7.157 angav panelen följande:

”Även om både PME från Indonesien och blandad biodiesel med filtrerbarhetstemperatur 0 konkurrerar för försäljning till de företag som blandar biodiesel med mineraldiesel berör denna punkt ändå inte det faktum att EU-myndigheterna inte kunde förklara huruvida jämförelsen mellan försäljning av PME och blandad biodiesel med filtrerbarhetstemperatur 0 gjordes på en lämplig jämförelsenivå, med tanke på att PME är en insatsvara till blandningarna, inbegripet biodiesel med filtrerbarhetstemperatur 0.”

⁽³³⁾ De återstående 45 % av unionsindustrins försäljning har en annan filtrerbarhetstemperatur än +10 och 0.

⁽³⁴⁾ WT/DS480/R European Union - Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Indonesia.

- (251) Kommissionen påpekar att unionens marknad har ändrats sedan den ursprungliga undersökningen beträffande import från Indonesien. Panelen noterade att PME vid den tidpunkten "endast får användas i en blandning och faktiskt är en komponent i de olika blandningar som säljs till slutanvändare på EU-marknaden" ⁽³⁵⁾.
- (252) I den ursprungliga undersökningen mot Indonesien konstaterade kommissionen att unionsindustrin inte kunde framställa PME från importerad palmolja, eftersom priset på PME faktiskt var lägre än priset på palmolja. Unionsindustrin köpte därför ren PME från Indonesien och blandade den med sin egen produktion av andra typer av biodiesel före återförsäljning ⁽³⁶⁾.
- (253) I den nuvarande undersökningen konstaterade kommissionen dock att PME som tillverkats i unionen såldes direkt till oljeföretagen och marknadsdynamiken har sålunda ändrats i detta avseende.
- (254) Kommissionen ifrågasätter inte att PME även importeras till unionen för att blandas med annan biodiesel för att framställa exempelvis FAME0. Mängden importerad PME styrs dock både av priset för denna import och dess fysiska egenskaper, och priset för importerad PME pressar därför priset även på blandningar. PME är en av de billigaste typerna av biodiesel som kan användas i blandningar såsom FAME0 och FAME+5, som lämpar sig för användning i en betydande del av unionens marknad under hela året. Import av PME konkurrerar således direkt med andra typer av biodiesel som tillverkas i EU och som annars skulle ha blandats i större kvantiteter för att uppnå samma blandningsresultat.
- (255) Efter det slutliga utlämnandet avvisade de indonesiska myndigheterna denna beräkningsmetod och angav att den enbart avsåg ett segment av unionens marknad och inte omfattade alla produkttyper som säljs av unionsindustrin. Kommissionen höll inte med om detta, av det skäl att den beräkning som begärts av de indonesiska myndigheterna och som skulle omfatta alla produkttyper som säljs av unionsindustrin redovisas nedan som metod 3.

4.3.4 Metod 3 – Jämförelse mellan all import av biodiesel från Indonesien och all unionsförsäljning av biodiesel utan prisjustering

- (256) I den tredje metoden i skälen 298–299 i förordningen om provisorisk tull jämfördes landsomfattande import av biodiesel från Indonesien med all försäljning av biodiesel av de unionstillverkare som ingick i urvalet. Den landsomfattande prisunderskridandemarginal som konstaterades enligt denna metod uppgick till 17,1 % ⁽³⁷⁾.
- (257) Kommissionen ansåg att denna beräkning, i vilken landsomfattande import av den berörda produkten från Indonesien jämförs med försäljning av en likadan produkt på unionens marknad från de unionstillverkare som ingår i urvalet, visar att ett betydande prisunderskridande äger rum i Indonesien, även om en jämförelse görs mellan alla produkttyper. Detta bekräftas även av tillgängliga uppgifter och hänvisas till i skäl 284 i förordningen om provisorisk tull.
- (258) Efter det slutliga utlämnandet hänvisade Wilmar till bristande överensstämmelse mellan de försäljningsvolymerna som redovisats för metoderna 2 och 3, och andelen på 55 % av all försäljning av unionsindustrin som omfattas av metod 2.
- (259) Kommissionen noterar denna skillnad vid det slutliga utlämnandet, nämligen att den totala siffran i metod 2 inte är 55 % av den totala siffran i metod 3, såsom den var i skäl 296 i förordningen om provisorisk tull.
- (260) Kommissionen förtydligade att detta berodde på de olika källor som använts för att beräkna prisunderskridande mellan de tre metoderna, och som angavs i skälen 292–299 i förordningen om provisorisk tull.
- (261) I metod 1 användes de indonesiska exporterande tillverkarnas förteckningar över försäljningen transaktion för transaktion för att beräkna ett enhetspris per ton för varje produktkontrollnummer, och därefter jämfördes detta enhetspris per ton med hjälp av förteckningarna över försäljningen transaktion för transaktion från unionstillverkarna som ingick i urvalet.

⁽³⁵⁾ Panelrapport, EU – Biodiesel (Indonesien), punkt 7.156.

⁽³⁶⁾ EUT L 141, 28.5.2013, s. 19, skälen 133–135.

⁽³⁷⁾ Det konstateras att skäl 298 i förordningen om provisorisk tull innehöll ett skrivfel där en prisunderskridandemarginal på 17,5 % angavs.

- (262) I metod 2 användes samma förteckningar transaktion för transaktion som i metod 1 för de indonesiska exporterande tillverkarna, och därefter adderades försäljningen av FAME0 från förteckningarna från unionstillverkarna i urvalet.
- (263) Metod 3 beräknades dock genom att jämföra förteckningarna transaktion för transaktion från metod 1 för de indonesiska exporterande tillverkarna med det enhetspris för unionstillverkarna i urvalet som rapporterats i deras svar på frågeformuläret, i stället för deras transaktionsförteckningar. Detta var för att säkerställa att den totala täckningen för metod 3 inte omfattade den kvantitet som köpts och sedan sålts vidare av unionstillverkarna.
- (264) De totala siffrorna för metoderna 1 och 2 är därför inte direkt jämförbara med den totala siffran för metod 3, eftersom källorna är olika.
- (265) Inga berörda parter föreslog någon annan metod för att beräkna prisunderskridande mellan indonesisk import och unionsindustrins försäljning, och inga berörda parter lade fram beräkningar som skulle visa på avsaknad av prisunderskridande under undersökningsperioden.
- (266) Efter det slutliga utlämnandet angav Wilmar att "det enda korrekta sättet att beräkna prisunderskridande är att jämföra produkttyp med produkttyp och göra justeringar för skillnader i fysiska kännetecken som påverkar priser [...] och samtidigt ta itu med prisjämförbarhetens komplexitet såsom konstaterats av WTO-panelen".
- (267) Kommissionen noterade Wilmars förslag när det gäller beräkningen av prisunderskridande genom att använda all unionsförsäljning enligt ovan. Med tanke på att de inte lämnade några förslag eller uppskattningar om beloppet för justeringarna för skillnader i fysiska kännetecken, eller några förslag om hur man ska hantera den komplexitet hos prisjämförelsen som konstaterats av WTO-panelen gick det inte att vidta några ytterligare åtgärder avseende detta förslag.
- (268) Kommissionen utförde flera prisjämförelser i syfte att omfatta alla möjliga sammansättningar av produkttyper, för att i största möjliga mån säkerställa fullständig jämförbarhet. Kommissionen förklarade också att marknadssituationen under undersökningsperioden skiljde sig från den situation som undersökts av WTO-panelen (nu med direkt försäljning av PME av unionstillverkare). Kommissionen undersökte också interaktionen och konkurrensförhållandet mellan den indonesiska importen av PME och unionsförsäljningen, och drog slutsatsen att PME – som är en av de billigaste typerna av biodiesel – kan utöva prispress på unionsförsäljningen.
- (269) Efter det slutliga utlämnandet beskrev de indonesiska myndigheterna denna beräkning som jämförelsen mellan indonesisk PME vid filtrerbarhetstemperatur 13 med unionstillverkad FAME0 och RME vid filtrerbarhetstemperatur – 14, och uppgav att utan justeringar för fysiska egenskaper (dvs. CFPP) är denna jämförelse i stort sett meningslös.
- (270) Kommissionen påpekade att denna beräkning är jämförelsen mellan indonesisk PME vid filtrerbarhetstemperatur 13 med all EU-försäljning av unionsindustrins egen tillverkning, som även innefattar PME. Ingen underbyggd och kvantifierad begäran om eventuella möjliga justeringar gjordes.
- (271) Med hänsyn till ovanstående konstaterade kommissionen att importen från Indonesien under undersökningsperioden underskred unionsindustrins försäljning i betydande utsträckning enligt alla tre metoder som undersökts.

4.3.5 Kostnader efter import

- (272) Den exporterande tillverkaren Wilmar menade att den justeringsnivå som tillämpats av kommissionen för kostnader efter import på 8,50 euro per ton, och som slogs fast i den föregående antidumpningsundersökningen, var alltför låg och tillhandahöll handlingar avsedda att stödja en justerad siffra på 14,50 euro per ton.
- (273) De inlämnade uppgifterna avsåg en sändning som anlant efter undersökningsperioden och majoriteten av kostnaderna var knutna till förvaring efter import, vilket inte bör ingå i importkostnaderna. Kommissionen ansåg inte detta vara ett mer tillförlitligt underlag än den siffra som tidigare fastställts från en icke-närstående importör och godtog därför inte justeringen.

- (274) Biodieselhandlaren Gunvor frågade om dess uppgifter hade använts för att fastställa de importkostnader som används i beräkningarna av prisunderskridandet. De kostnader som Gunvor angav i sitt svar på frågeformuläret innehöll en samlad siffra för importkostnader (som används i beräkningen av prisunderskridandet) och kostnader efter import (som uppstått mellan import och återförsäljning och som inte tas med i beräkningen av prisunderskridandet).
- (275) Under undersökningen på plats tillhandahöll Gunvor reviderade siffror utifrån olika grunder, medan de slutliga siffror som tillhandahölls av Gunvor byggde på uppskattningar och inte gick att kontrollera. Kommissionen beslutade följaktligen att använda de importkostnader som använts i den undersökning som resulterade i antidumpningstullarna som införts genom förordning (EU) nr 1194/2013, som även användes i den föregående undersökningen mot import från Argentina ⁽³⁸⁾. Kommissionen ansåg att dessa kostnader var mer tillförlitliga än de som tillhandahållits av Gunvor.
- (276) Eftersom inflationen i euroområdet har varit mycket låg sedan 2012 (omkring 6 % totalt mellan 2012 och 2018) ansåg kommissionen att det var lämpligt att använda dessa importkostnader utan att justera för inflation. Eventuella justeringar i detta avseende skulle i vart fall inte ha någon inverkan på de slutgiltiga prisunderskridandemarginalerna.
- (277) I avsaknad av andra synpunkter på importen från Indonesien bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 279–301 i förordningen om provisorisk tull.

4.4 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.4.1 Allmänna anmärkningar

- (278) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen skälen 302–308 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2 Makroekonomiska indikatorer

4.4.2.1 Produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (279) Efter utlämnandet kommenterade de indonesiska myndigheterna och Wilmar unionsindustrins produktionskapacitet genom att påpeka den ökande produktionen och kapaciteten under skadeundersökningsperioden, men ifrågasatte inte nivån eller trenden för indikatorerna. De gjorde gällande att dessa ökningarna visade att indonesisk biodiesel inte inverkar negativt på unionsindustrin.
- (280) Dessa argument bemöts i avsnitt 6 Orsakssamband i skälen 368–370 i förordningen om provisorisk tull.
- (281) I avsaknad av andra synpunkter på tillverkning, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 309–313 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (282) Efter utlämnandet påpekade de indonesiska myndigheterna att unionsindustrins marknadsandel 2015 berodde på att industrin var "i det närmaste ett totalt monopol utan fri konkurrens".
- (283) Kommissionen påpekade att med tanke på att unionsindustrin består av över 100 företag som konkurrerar med varandra kan det inte utgöra ett monopol. Inga bevis avseende ett monopolistiskt beteende hos unionsindustrin tillhandahölls under undersökningen.
- (284) Både exportören Wilmar och de indonesiska myndigheterna menade att skäl 317 i förordningen om provisorisk tull var felaktigt, eftersom det inte tog hänsyn till importen av biodiesel från Argentina till EU vid samma tidpunkt.

⁽³⁸⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/244 av den 11 februari 2019 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av biodiesel med ursprung i Argentina (EUT L 40, 12.2.2019, s. 1).

- (285) Denna import beaktas i avsnitt 6 Orsakssamband i skälen 368–370 i förordningen om provisorisk tull.
- (286) Efter det slutliga utlämnandet gjorde Wilmar gällande att minskningen av unionsindustrins marknadsandelar efter 2015 inte var en indikator på skada ”i den utsträckning som unionsindustrin hade en faktisk monopolställning” på unionens marknad. Wilmar hänvisade även till den särskilda situation som skapats av de antidumpningstullar som införts till följd av den ursprungliga undersökningen.
- (287) Undersökningens omfattning är begränsad till skadeundersökningsperioden, som definieras i tillkännagivandet om inledande. Verkningarna av avskaffandet av antidumpningstullarna medges dessutom i skäl 317 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen avvisade följaktligen detta påstående.
- (288) Efter det slutliga utlämnandet upprepade de indonesiska myndigheterna att kommissionen inte hade bemött deras argument om den argentinska biodieselimportens negativa effekter på unionsindustrins resultat.
- (289) Kommissionen hänvisade i detta avseende till avsnitt 6.2.1 i förordningen om provisorisk tull och till avsnitt 6.2.1 i denna förordning, där den argentinska importens effekter på unionsindustrin behandlas.
- (290) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande försäljningsvolym och marknadsandel bekräftade kommissionen undersökningsresultaten i skälen 314–317 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.3 Tillväxt

- (291) Efter utlämnandet påpekade den exporterande tillverkaren Wilmar att unionsindustrins resultat från 2015 och framåt borde betraktas mot bakgrund av unionsindustrins ”faktiska monopolställning”. Såsom beskrivs i skäl 283 tillhandahölls ingen bevisning gällande en monopol situation.
- (292) I avsaknad av några andra synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som fastställts i skäl 318 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.4 Sysselsättning och produktivitet

- (293) De indonesiska myndigheterna kommenterade de ökande trender som anges i tabell 10 i förordningen om provisorisk tull, men ifrågasatte inte själva nivåerna eller trenderna. De hävdade att dessa ökande trender inte ger några indikationer på väsentlig skada för unionsindustrin.
- (294) Eftersom fallet baseras på en risk för skada avvisades dessa synpunkter.
- (295) Eftersom inga andra synpunkter inkommit beträffande sysselsättning och produktivitet bekräftade kommissionen undersökningsresultaten i skälen 319–320 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.2.5 Storleken på de utjämningsbara subventionerna och återhämtning från tidigare subventionering eller dumpning

- (296) I sina synpunkter efter utlämnandet påpekade den exporterande tillverkaren Wilmar att kommissionen inte bedömde effekten av subventionerad argentinsk biodiesel i detta avsnitt. Kommissionen påpekade än en gång att en analys av argentinsk import finns i avsnittet om orsakssamband i skälen 368–370 i förordningen om provisorisk tull.
- (297) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 321 och 324 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.4.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (298) Efter det preliminära utlämnandet hänvisade de indonesiska myndigheterna till utvecklingen av försäljningspriser per enhet och produktionskostnader per enhet, och påpekade att båda indikatorerna steg med nästan 10 % under skadeundersökningsperioden. Ett samband mellan produktionskostnaden och försäljningspriset konstaterades av de indonesiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren Wilmar, vilket kommissionen inte bestrider.

- (299) Den exporterande tillverkaren Wilmar noterade kommissionens synpunkt i skäl 328 i förordningen om provisorisk tull om att biodiesel är en råvara och att ett prisunderskridande på 10 % skulle utöva en betydande press nedåt på priserna. Wilmar håller inte med om detta, utan hävdar att detta står i strid med kommissionens eget uttalande att användningen av PME är begränsad på grund av dess filtrerbarhetstemperatur.
- (300) Kommissionen kunde inte se någon konflikt mellan de två påståendena. Wilmar anger inte huruvida gränsen för användning av PME uppnåddes under undersökningsperioden. Även om denna förmodade gräns skulle ha uppnåtts innebär det faktum att PME kan användas ensamt, eller i en blandning för att minska priset på en sådan blandning, att det oundvikligen påverkar priserna. Kommissionen påpekade denna blandningseffekt i skäl 290 i förordningen om provisorisk tull.
- (301) Wilmar påpekade vidare att kommissionen felaktigt såg ett samband mellan den prispress som orsakats av import av PME och unionsindustrins lönsamhet i skäl 329 i förordningen om provisorisk tull, och hänvisade till unionsindustrins situation mellan 2012/2013 och september 2017 för detta påstående.
- (302) Kommissionen påpekade i detta avseende att slutsatsen i skäl 329 i förordningen om provisorisk tull drogs med hänsyn till de uppgifter från skadeundersökningsperioden som fastställdes i början av undersökningen, utan hänsyn till några yttre faktorer. Wilmar ifrågasätter inte i sig det samband som fastställts mellan de ökade produktionskostnaderna och den otillfredsställande vinstmarginalen på grund av prispressen från importen. Detta påstående avvisas därför.
- (303) Wilmar angav dessutom att det förekom markanta skillnader i lönsamhet, kassaflöde och räntabilitet för olika unionstillverkare i urvalet, vilket understryker det faktum att andra faktorer än prispress från indonesiska biodieseltillverkare påverkar EU-tillverkarnas vinst och finansiella situation.
- (304) Kommissionen ansåg att de tillverkare som ingår i urvalet alla kommer att visa på individuella trender, men att effekten av individuella avvikelser minskas av att resultaten fastställs på grundval av urvalet som helhet. Detta påstående avvisas därför.
- (305) Efter det slutliga utlämnandet upprepade Wilmar sina ovan nämnda argument utan att tillhandahålla någon ny bevisning för sina påståenden. Deras påståenden avvisades därför ännu en gång.
- (306) I avsaknad av några andra synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 325–329 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.2 Arbetskraftskostnader

- (307) Eftersom inga synpunkter har inkommit bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 330 och 331 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.3 Lagerhållning

- (308) Efter det preliminära utlämnandet hänvisade de indonesiska myndigheterna till utvecklingen av lagernivåerna för de unionstillverkare som ingick i urvalet, men utan att bestrida kommissionens slutsats i skäl 333 i förordningen om provisorisk tull.
- (309) Eftersom inga andra synpunkter har inkommit bekräftade kommissionen sina slutsatser i skälen 332 och 333 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (310) Efter införandet av provisoriska åtgärder noterade de indonesiska myndigheterna unionsindustrins lönsamhet under skadeundersökningsperioden och därmed räntabiliteten. De indonesiska myndigheterna framförde synpunkter om utvecklingen av unionsindustrins lönsamhet gentemot importvolymen från Indonesien, och angav att den negativa lönsamheten 2015 inte kunde hänföras till indonesisk biodieselimport eftersom den var försumbar under det året.

- (311) Denna punkt behandlas i avsnitt 6 om orsakssamband i förordningen om provisorisk tull, skälen 361–365. Den något negativa lönsamheten 2015 hänfördes inte till indonesisk biodieselimport i förordningen om provisorisk tull.
- (312) Den exporterande tillverkaren, Wilmar, kommenterade att påståendet i skäl 329 i förordningen om provisorisk tull (dvs. att unionsindustrin inte kunde förbättra sin otillfredsställande vinstmarginal på grund av prispressen från subventionerad import) är grundlöst.
- (313) Wilmar angav att unionsindustrins finansiella situation inte var god när EU:s biodieselinindustri skyddades av de upphävda biodieseltullarna från 2012/2013 åtminstone till september 2017, och att avsaknaden av förbättring av den finansiella situationen därför endast kan förklaras av brister som redan finns inom industrin.
- (314) Kommissionen konstaterade att unionsindustrin, efter den plötsliga ökningen av subventionerad import av indonesisk biodiesel efter upphävandet av de befintliga antidumpningstullarna i mars 2018, inte kunde förbättra sin otillfredsställande vinstmarginal som väsentligt understeg vinstmålet på en växande marknad. Detta bekräftar således kommissionens provisoriska konstaterande.
- (315) Efter det slutliga utlämnandet upprepade den exporterande tillverkaren Wilmar sina synpunkter i det preliminära skedet, såsom behandlas ovan. De gjorde även gällande att den låga lönsamheten inte kunde knytas till importen, med tanke på unionsindustrins "faktiska monopolställning" i början av skadeundersökningsperioden.
- (316) Detta argument är grundlöst, eftersom unionsindustrin bestod av mer än 200 företag som konkurrerar med varandra på unionens marknad för biodiesel, och det finns inga bevis för någon form av samverkan mellan unionstillverkarna.
- (317) I avsaknad av andra synpunkter om lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 334–340 i förordningen om provisorisk tull.

4.4.4 Slutsats om skada

- (318) Efter införandet av provisoriska åtgärder drog de indonesiska myndigheterna slutsatsen att unionsindustrin, baserat på indikatorerna i förordningen om provisorisk tull, befann sig "i ett stabilt tillstånd".
- (319) Kommissionen höll inte med om detta, och påpekade att en industri vars lönsamhet ligger under 1 % av omsättningen, och som förlorar marknadsandelar på nästan 15 procentenheter och inte kan dra nytta av en marknad som ökar med 33 %, inte är stabil.
- (320) I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen slutsatserna om skada som faststälts i skälen 341–346 i förordningen om provisorisk tull.

4.5 Ekonomiska indikatorer efter undersökningsperioden

- (321) För att ytterligare undersöka situationen för unionsindustrin i samband med att slutsatser om risk för skada dras skickade kommissionen ytterligare frågor till och fick svar från de unionstillverkare som ingick i urvalet med uppgifter för perioden oktober 2018–juni 2019 (nedan kallad perioden efter undersökningsperioden). De uppgifter för perioden efter undersökningsperioden som anges nedan, däribland de mikroekonomiska indikatorerna, presenteras som ett vägt genomsnitt för de tre unionstillverkarna i urvalet.
- (322) När det gäller vissa makroekonomiska indikatorer, som kapacitet, kapacitetsutnyttjande, produktion och försäljning kunde uppgifterna för perioden efter undersökningsperioden endast analyseras för unionstillverkarna i urvalet, på grund av tidsbegränsningarna för undersökningen. Siffrorna för undersökningsperioden är därför inte direkt jämförbara med siffrorna för perioden efter undersökningsperioden. Det stämmer också att kommissionen jämför de tolv månaderna i undersökningsperioden med de nio månaderna i perioden efter undersökningsperioden, men i detta skede av undersökningen är tolv månaders uppgifter för perioden efter undersökningsperioden ännu inte tillgängliga.

- (323) Siffrorna gör det dock möjligt att analysera utvecklingen av situationen för unionstillverkarna i urvalet efter undersökningsperioden, och siffrorna indexeras i förhållande till varandra på årsbasis.
- (324) Efter det slutliga utlämnandet begärde Wilmar på nytt att kommissionen skulle samla in uppgifter avseende tolv månader efter undersökningsperioden (från oktober 2018 till september 2019), och begärde även att kommissionen skulle samla in uppgifter från alla unionstillverkare. Att samla in dessa ytterligare uppgifter var dock inte möjligt inom den tid som stod till förfogande. Begäran avvisades därför.
- (325) Produktion, försäljning samt enhetskostnader och försäljningspriser per enhet utvecklades på följande sätt för unionstillverkarna i urvalet:

Tabell 2

Unionsindustrin under och efter undersökningsperioden

	Undersökningsperiod	Oktober 2018–juni 2019
Sammanlagd produktion (ton)	2 510 356	1 824 599
<i>Index (per år) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Försäljningsvolym på unionsmarknaden (i ton)	2 524 646	1 871 962
<i>Index (per år)</i>	100	99
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	791	760
<i>Index</i>	100	96
Genomsnittligt försäljningspris per enhet i unionen på den sammanlagda marknaden (euro/ton)	794	790
<i>Index</i>	100	100
Kapacitetsutnyttjande	82 %	80 %

Källa: Unionstillverkare som ingick i urvalet.

- (326) Produktionen under perioden efter undersökningsperioden minskade något jämfört med under undersökningsperioden, medan försäljningen på unionens marknad i stort sett var oförändrad.
- (327) Produktionskostnaden per enhet för de företag som ingick i urvalet minskade något efter undersökningsperioden, medan försäljningspriset per enhet förblev stabilt.
- (328) Vinsten för de företag som ingick i urvalet beräknades med hjälp av uppgifter från frågeformuläret efter undersökningsperioden, vilket ger en genomsnittlig vinst för företagen i urvalet på 3,8 % för de nio månaderna efter undersökningsperioden. Företagen i urvalet tillhandahöll månatliga kostnads- och prisuppgifter som kommissionen sedan sammanställde till ett genomsnitt per kvartal, såsom anges nedan i tabell 3.
- (329) När denna vinst analyseras kvartal per kvartal framträder emellertid en annan trend, nämligen följande:

Tabell 3

Vinster under perioden efter undersökningsperioden

	Fjärde kvartalet 2018	Första kvartalet 2019	Andra kvartalet 2019	Totalt efter undersökningsperioden
Vinst för de unionstillverkare som ingick i urvalet	10,8 %	0,1 %	-5,0 %	3,8 %

Källa: Unionstillverkare som ingick i urvalet.

⁽³⁹⁾ De uppgifter om produktion och försäljning för den nio månader långa perioden efter undersökningsperioden (oktober 2018 till juni 2019) som anges i denna tabell har extrapolerats till årsbasis genom att multipliceras med en faktor på 12/9 för att erhålla jämförbara årsberäknade indexsiffror.

- (330) Av tabellerna 2 och 3 framgår således att kommissionen efter undersökningsperioden observerade relativt få förändringar jämfört med undersökningsperioden, med undantag för vinstnivån för de unionstillverkare som ingick i urvalet, som ökade från 0,8 % för undersökningsperioden till 3,8 % under perioden efter undersökningsperioden. Vinstökningen under perioden efter undersökningsperioden kan hänföras till det fjärde kvartalet 2018.
- (331) De högre vinsterna under vintern 2018–2019 var exceptionella. De redovisades av ett företag som ingick i urvalet och som kunde dra nytta av en osäker transportsituation i sin region. Den tillfälliga otillräckliga försörjning som orsakats av denna situation gjorde det möjligt för företaget att höja sina priser och därmed vinsten under denna period, vilket påverkade fjärde kvartalet 2018 och delar av första kvartalet 2019 ⁽⁴⁰⁾.
- (332) Vinsten för de övriga företag som ingick i urvalet förblev dock avsevärt lägre än vinstmålen under samtliga kvartal i perioden efter undersökningsperioden. Under andra kvartalet 2019, när den osäkra transportsituationen hade löst sig själv, minskade vinsten för de unionstillverkare som ingick i urvalet till en förlust på 5 %.
- (333) De indonesiska myndigheterna hävdade att den negativa lönsamheten under andra kvartalet 2019 orsakades av exceptionella händelser vid Saipol under det kvartalet. Även om denna unionstillverkare hade ett exceptionellt resultat under perioden efter undersökningsperioden påverkade detta resultat första kvartalet 2019 och inte andra kvartalet 2019. Det anses därför att den minskade lönsamheten orsakas av de betydande volymerna av subventionerad import till unionens marknad till mycket låga priser.
- (334) Efter det slutliga utlämnandet kommenterade Wilmar att det ansåg att de icke-konfidentiella sammanfattningarna i frågeformulären efter undersökningsperioden inte var tillräckliga för att berörda parter skulle kunna bemöta kommissionens slutsatser.
- (335) Alla svar på frågeformuläret åtföljdes dock av meningsfulla öppna versioner. För uppgifter som inte kunde sammanfattas på företagsnivå hade kommissionen sammanställt uppgifterna och offentliggjort dem i det slutliga utlämnandet, samt i tabellerna 2 och 3 ovan.
- (336) För att uppnå ytterligare öppenhet identifierade kommissionen relevant icke-konfidentiell information som indikerade att priserna på RME nådde rekordhöga nivåer på grund av låga vattennivåer i Rhen under vintern 2018–2019, och lade till denna information i den offentliga versionen.
- (337) De indonesiska myndigheterna besvarade denna information och gjorde gällande att de exceptionella vinsterna under vintern 2018–2019 också berodde på den ökade efterfrågan på RME i unionen under vintern, till följd av dess fysiska egenskaper och de minskade produktionskostnaderna i unionsindustrin under perioden efter undersökningsperioden.
- (338) De hävdade vidare att försäljningspriset per enhet förblev stabilt och till och med minskade under perioden efter undersökningsperioden, vilket tyder på att prisökningen inte var exceptionell.
- (339) De indonesiska myndigheterna hävdade vidare att försörjningsproblem för råvaror under vintern 2018–2019 kunde ha påverkat lönsamhetssiffrorna för EU-industrin för andra kvartalet 2019.
- (340) De indonesiska myndigheternas argument avvisades, eftersom de var baserade på antaganden och inte var relaterade till den artikel som kommissionen hade inkluderat i den offentliga versionen för att bistå parterna när det gällde den särskilda situationen under vintern 2018–2019.
- (341) Kommissionen drog därför slutsatsen att unionsindustrins ekonomiska situation, under perioden efter undersökningsperioden, försämrades ytterligare.

5. RISK FÖR SKADA

5.1 De ifrågavarande subventionernas art

- (342) Efter införandet av provisoriska åtgärder kommenterade den exporterande tillverkaren Wilmar att kommissionen inte hade fastställt något samband mellan de subventioner som konstaterats och prisunderskridandet och prispressen.

⁽⁴⁰⁾ Se t.ex. tidningsartikeln om AGQM daterad den 14 november 2018: <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels> (senast hämtad den 22 oktober 2019).

- (343) Kommissionen höll inte med. Det finns ett tydligt samband mellan tillgången på oraffinerad palmolja till låga priser och det prisunderskridande som konstaterats under undersökningsperioden, eftersom företagen i unionsindustrin måste anskaffa sin oraffinerade palmolja på världsmarknaden och därmed betalar mycket mer för sina råvaror, vilket innebär att de inte kan matcha priserna på den subventionerade indonesiska biodieseln. Om detta program fortsätter, tillsammans med de två andra subventionsprogram som konstaterats i denna undersökning, kan det medföra att exporten av indonesisk biodiesel hålls på en prisnivå som påverkar unionsindustrin.
- (344) Wilmar kommenterade därefter skäl 350 i förordningen om provisorisk tull, och upprepade att det finns en naturlig begränsning av import av PME till unionen och att kommissionen därför inte kan hävda att importen skulle öka.
- (345) Eftersom Wilmar inte förklarade vad denna "naturliga begränsning" är kunde detta påstående inte kontrolleras och avvisas därför. Enligt kommissionen finns det inga hinder (förutom efterfrågan, enligt rättvisa konkurrensregler) för import av biodiesel från Indonesien till EU.
- (346) Efter det slutliga utlämnandet framförde Wilmar på nytt de synpunkter som hade framförts i det preliminära skedet vad gällde sambandet mellan de konstaterade subventionerna och risken för skada. Inga nya argument framfördes dock och deras påståenden avvisades därför återigen.
- (347) Wilmar påpekade även att Masol, den största tillverkaren av PME i unionen, hade anknytning till den indonesiska biodieseltillverkaren Musim Mas Group, och undrade till vilket pris Masol kunde köpa sin palmolja från Indonesien.
- (348) Kommissionen kommenterade inte konfidentiell affärsverksamhet hos enskilda företag i unionen eller någon annanstans. Kommissionen fastställde att Masol hämtar sin palmolja på armlängds avstånd. Förhållandet mellan Musim Mas Group och Masol påverkade därför inte skadeanalysen.
- (349) Efter det slutliga utlämnandet hävdade de indonesiska myndigheterna ännu en gång att OPPF inte var ett subventionsprogram och att exportavgiften på oraffinerad palmolja hade sänkts till noll.
- (350) Kommissionen noterade slutsatserna i avsnitt 3 om subventionering ovan, som tydligt bekräftar motsatsen.
- (351) I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 349–350 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 Betydande ökningstakt för subventionerad import

- (352) Efter införandet av provisoriska åtgärder påpekade de indonesiska myndigheterna att kommissionen borde beakta utvecklingen av biodieslimport från Indonesien efter undersökningsperioden.
- (353) Kommissionen analyserade importen från Indonesien från och med slutet av undersökningsperioden till och med slutet av juni 2019 (därmed från fjärde kvartalet 2018 till andra kvartalet 2019):

Tabell 4

Import från Indonesien under och efter undersökningsperioden

	Undersökning- period	2018 fjärde kvartalet	2019 första kvartalet	2019 andra kvartalet
Total import av biodiesel (ton) från Indonesien	516 068	139 091	234 677	207 310

Källa: Surveillance II.

- (354) Kommissionen noterade att även om undersökningsperioden omfattar fyra kvartal, från fjärde kvartalet 2017 till tredje kvartalet 2018, förekom endast betydande import under de två sista kvartalen. Som referens återges de fyra kvartalen under undersökningsperioden nedan:

Tabell 5

Import från Indonesien under undersökningsperioden

	2017 fjärde kvartalet	2018 första kvartalet	2018 andra kvartalet	2018 tredje kvartalet
Total import av biodiesel (ton) från Indonesien	0	25 275	227 114	263 678

Källa: Surveillance II.

- (355) Av uppgifterna framgår att importen från Indonesien fortsatte efter undersökningsperiodens slut, och i betydande volymer. Höjdpunkten 2018 på 263 678 ton per kvartal under tredje kvartalet kan dock inte jämföras med tredje kvartalet 2019, eftersom importen under detta kvartal påverkas av införandet av provisoriska tullar. De tre första kvartalen efter undersökningsperioden är dessutom inte direkt jämförbara med de tre sista kvartalen under undersökningsperioden, på grund av säsongsmässiga skillnader, vilket innebär att de uppgifter som inkommit efter undersökningsperioden inte ger någon klar bild av huruvida väsentligt ökad import bör förväntas i framtiden.
- (356) Efter det slutliga utlämnandet påpekade de indonesiska myndigheterna att vid en jämförelse mellan andra kvartalet 2019 och andra kvartalet 2018 hade importen från Indonesien minskat med 9 %, och att detta därför tyder på att väsentligt ökad import inte förväntas.
- (357) Kommissionen avvisade detta påstående, eftersom skillnaden på 9 % motsvarar 20 000 ton eller en sändning biodiesel. Skillnaden mellan de två kvartalen kan därför förklaras av en enda sändning som hamnar i det ena eller det andra kvartalet. Bevis som gäller ett enskilt kvartal motsäger dessutom inte kommissionens slutsats om otydliga uppgifter om huruvida väsentligt ökad import bör förväntas i framtiden.
- (358) De indonesiska myndigheterna och den exporterande tillverkaren Wilmar begärde även att kommissionen skulle beakta "betydande" med hänvisning till mängden import av biodiesel från Argentina, eftersom huvuddelen av importökningen i allmänhet berodde på importen från Argentina. Kommissionen hänvisade redan till verkningarna av importen från Argentina i skälen 368–370 i förordningen om provisorisk tull, vilket varken de indonesiska myndigheterna eller Wilmar ifrågasätter. Effekten av import från Argentina ingår i bedömningen av orsakssamband och ger inte skäl att ifrågasätta den avsevärda ökningen av import från Indonesien.
- (359) Den exporterande tillverkaren Wilmar uppmanade kommissionen att beakta "betydande" med hänvisning till importen från Indonesien före skadeundersökningsperioden. Det ingår inte i kommissionens praxis att utvidga sin analys till efter skadeundersökningsperioden och detta argument avvisades. Såsom tidigare har påpekats tycks importen från Indonesien i alla händelser ha uppgått till volymer liknande de som redan observerats i samband med 2013 års antidumpningsundersökning.
- (360) Både Wilmar och de indonesiska myndigheterna uppmärksammade sedan de bestämmelser i det andra direktivet om förnybar energi som i framtiden kommer att begränsa import av PME med hög risk för indirekt ändring av markanvändning till EU. Kommissionen noterade att denna begränsning börjar gälla i slutet av 2023⁽⁴¹⁾. Eftersom konsekvenserna av detta direktiv inte kan förutses, och PME fortfarande kan importeras till EU enligt detta direktiv på de villkor som därigenom fastställs, avvisades även detta argument, eftersom det inte påverkar den nuvarande analysen av den risk för skada som indonesisk import utgör för unionsindustrin inom en nära framtid.
- (361) Efter det slutliga utlämnandet upprepade Wilmar sina synpunkter ovan vad gällde sannolikheten för ökad import från Indonesien och begärde på nytt att kommissionen skulle utvidga skadeundersökningsperioden till att även omfatta perioden före 2013.
- (362) Kommissionen avvisade dessa synpunkter och i synnerhet begäran om att på ett konstlat sätt utvidga skadeundersökningsperioden för att ta hänsyn till perioder före införandet av antidumpningstullar, vilket kommissionen inte har för vana att göra. Kommissionen ansåg således det lämpligt i detta fall att inrikta undersökningen på skadeundersökningsperioden samt utvecklingen efter undersökningsperioden.

⁽⁴¹⁾ Artikel 26.2 i direktiv (EU) 2018/2001.

- (363) Efter det slutliga utlämnandet påpekade de indonesiska myndigheterna att vissa länder tycks begränsa tillträdet till marknaden för palmoljebaserade biobränslen, och nämnde särskilt Norge och Frankrike.
- (364) Kommissionen påpekar att Norge inte är en medlemsstat i Europeiska unionen och att landets lagstiftning därför inte har någon inverkan på EU:s biodieselmärkt. Kommissionen noterade dock att den norska regeringen förefaller ha infört samma hållbarhetskriterium (hög risk för indirekt ändring av markanvändning) som gäller i EU ⁽⁴²⁾. Kommissionen ser inte någon koppling mellan den gällande lagstiftningen i Norge och export från Indonesien till EU.
- (365) De indonesiska myndigheterna hänvisade även särskilt till en förordning som antagits i Frankrike och "som kommer att förbjuda användningen av palmolja i biobränslen från och med den 31 december 2019" ⁽⁴³⁾.
- (366) En analys av denna rättsakt visar att den franska regeringen kommer att stoppa skattebefrielser för palmolja den 1 januari 2020, och att palmolja därför inte kommer att betraktas som ett biobränsle i Frankrike, såvida den inte kommer från odlingar med låg risk för indirekt ändring av markanvändning ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Kommissionen noterade att lagen inte träder i kraft förrän 2020. Detta är början på den period inom ramen för det andra direktivet om förnybar energi där EU-omfattande import av biodiesel från råvaror med hög risk för indirekt ändring av markanvändning, såsom PME, kommer att begränsas till 2019 års nivåer.
- (368) Kommissionen noterade även att eftersom denna lagstiftning träder i kraft först den 1 januari 2020, och enbart i Frankrike, har den ingen inverkan på den kvantitet PME som förbrukas i unionen 2019, och eftersom 2019 års nivå blir gränsen för 2020 kommer den franska lagstiftningen följaktligen inte ha någon inverkan på den kvantitet PME som importeras till unionen och som inräknas i blandningskravet under följande år.
- (369) I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 351–352 i förordningen om provisorisk tull.

5.3 Tillräcklig fritt tillgänglig kapacitet och absorptionsförmåga i tredjeländer

- (370) Efter införandet av provisoriska åtgärder påpekade de indonesiska myndigheterna att kommissionen inte hade tillhandahållit några specifika uppgifter för att bevisa huruvida Amerikas förenta stater (nedan kallat *Förenta staterna*) har kapacitet att absorbera ytterligare export från Indonesien, såsom fastställs i skälen 355 och 356 i förordningen om provisorisk tull.
- (371) Med tanke på den höga nivån av gällande åtgärder i Förenta staterna ansåg kommissionen det inte troligt att Förenta staterna skulle absorbera export från Indonesien inom en nära framtid.
- (372) Kommissionen påpekade även att den senaste US GAIN-rapporten från Jakarta ⁽⁴⁵⁾ innehöll en analys av den indonesiska exportstatistiken och visade att export av biodiesel till Förenta staterna upphörde i november 2016 och inte har återupptagits.
- (373) I sitt svar på den uppsättning frågor efter undersökningsperioden som skickats till dem påpekade EBB att kapaciteten i Indonesien förväntades öka från 11,5 miljarder liter till 13 miljarder liter fram till 2021, enligt den senaste US GAIN-rapporten från Jakarta.
- (374) Därefter påpekade de indonesiska myndigheterna även att Indonesien håller på att övergå från ett B20-krav till ett B30-krav, dvs. övergå från att blanda 20 % biodiesel med mineraldiesel till att blanda i 30 % biodiesel, och att detta skulle öka den inhemska efterfrågan. Samma fråga togs även upp av den exporterande tillverkaren Wilmar.
- (375) I sina synpunkter på inlagan från EBB när det gäller uppgifter som inkommit efter undersökningsperioden påpekade de indonesiska myndigheterna att genomförandet av B30-kravet skulle absorbera all produktionskapacitet för biodiesel i Indonesien.

⁽⁴²⁾ Se t.ex. <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (senast hämtad den 21 oktober 2019).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (senast hämtad den 21 oktober 2019).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (senast hämtad den 21 oktober 2019).

⁽⁴⁵⁾ US GAIN, *Biofuels Annual Jakarta Indonesia*, 8.9.2019.

- (376) Kommissionen noterade den indonesiska regeringens mål att öka kravet från B20 till B30, men uppmärksammade även EBB:s synpunkter av den 29 april 2019 som visar att indonesiska aktörer hade problem med distribution, tillgång till lagring och blandningsinfrastruktur i samband med genomförandet av B20-kravet, och att syftet med det skärpta kravet är att minska importen av mineraldiesel, snarare än att minska exporten av biodiesel till andra marknader som exempelvis EU.
- (377) Kommissionen noterade dessutom synpunkterna från EBB i förteckning B i deras frågor efter undersökningsperioden, som lämnades in den 6 september 2019, där det angavs att även om antalet blandningsställen minskas och deras storlek ökas förväntas B30-kravet vara tidsödande att genomföra. Vissa sektorer (t.ex. gruvdrift) begär ett fördröjt genomförande av B30-kravet, tekniska anpassningar kan bli nödvändiga för att fordon ska kunna drivas med B30-bränsle och i sektorn som inte omfattas av den allmänna trafikplikten kan maskiner som är föremål för ASTM-standardens undantagsgaranti om de använder B30-bränsle.
- (378) Kommissionen anser därför inte att övergången från ett B20-krav till ett B30-krav avsevärt kommer att begränsa mängden biodiesel som exporteras från Indonesien till EU inom en nära framtid, i synnerhet med tanke på den mycket stora outnyttjade kapacitet hos den indonesiska biodieselindustrin som US GAIN uppskattar till 30 % för 2019.
- (379) Efter det slutliga utlämnandet kommenterade de indonesiska myndigheterna att kommissionen inte fullt ut hade bemött deras argument, som var att genomförandet av B30-kravet är ett åtagande av de indonesiska myndigheterna som ska provas fullt ut från och med november 2019. De indonesiska myndigheterna hävdar vidare att kommissionen endast upprepade EBB:s argument.
- (380) Den exporterande tillverkaren Wilmar uppmanade även kommissionen att ännu en gång se över B30-kravets inverkan på den indonesiska biodieselindustrins framtida outnyttjade kapacitet.
- (381) Kommissionen noterade de kompletterande synpunkterna från de indonesiska myndigheterna och Wilmar, och beaktade frågan om B30-kravet med vederbörlig omsorg.
- (382) Den senaste US GAIN-rapporten från Jakarta styrker dock EBB:s tvivel om huruvida B30-kravet kan uppfyllas inom den tidsram som gjorts gällande av de indonesiska myndigheterna. I GAIN-rapporten påpekas att B20-kravet, som var ett obligatoriskt mål redan för 2016, möjligen kommer att uppfyllas för första gången först 2019, det vill säga tre år efter den fastställda tidsfristen.
- (383) Med tanke på att den genomsnittliga ökningen i blandningsnivåer uppgår till mellan 2,5 ⁽⁴⁶⁾ och 3,2 ⁽⁴⁷⁾ procentenheter per år framstår en ökning från 19,9 % till 30 % under ett enda år som extremt ambitiöst.
- (384) Kommissionen drog därför slutsatsen att det är osannolikt att ett B30-krav kommer att uppfyllas inom en nära framtid, och avsevärt påverka den outnyttjade kapaciteten i Indonesien inom en nära framtid.
- (385) I skäl 357 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen att det inte fanns några andra betydande marknader tillgängliga för de indonesiska tillverkarna med tanke på den oöverkomligt höga graden av tullar på import till Förenta staterna.
- (386) Som svar påpekte Wilmar att export till Kina förekommer och att de anser att Kina har kapacitet att absorbera export av PME från Indonesien i framtiden.
- (387) Kommissionen påpekade att Kina inte har infört något blandningskrav och att försäljning därför inte sker på långsiktig basis. EBB tillhandahöll uppgifter i sin inlägga till frågeformuläret efter undersökningsperioden som visade att Kina endast importerar PME på ett opportunistiskt sätt när det är billigare än mineraldiesel. Detta kan inte betraktas som ett livskraftigt långsiktigt alternativ för indonesisk export till den stadigt ökande efterfrågan på biodiesel på unionens marknad till följd av blandningskravet.

⁽⁴⁶⁾ Genomsnitt 2011–2019.

⁽⁴⁷⁾ Genomsnitt 2016–2019.

- (388) Efter det slutliga utlämnandet kommenterade Wilmar på nytt exporten av PME och även palmolja från Indonesien till Kina, och uppgav att Kina var en "bekräftad och stabil exportmarknad för indonesisk biodiesel".
- (389) Wilmar påpekade dock att Kina importerar palmoljebaserad biodiesel "tack vare det låga priset". Det var kommissionens slutsats i det preliminära skedet att import från Indonesien till Kina endast sker när PME är billigare än mineraldiesel, och att export till Kina därför baseras på den subventionering som redan konstaterats.
- (390) Med tanke på att Kina inte har några gällande krav för blandning av biodiesel med mineraldiesel hade kommissionen inga bevis till sitt förfogande som bekräftar Wilmars påstående att Kina är en bekräftad och stabil exportmarknad för indonesisk biodiesel.
- (391) Under perioden efter undersökningsperioden stod Kina för endast cirka 27 % av indonesisk export, medan unionen stod för cirka 71 %. Trots den opportunistiska försäljningen av indonesisk biodiesel till Kina är unionen således fortfarande den viktigaste exportmarknaden för indonesiska tillverkare.
- (392) Efter det slutliga utlämnandet påpekade de indonesiska myndigheterna även att Kina importerade stora kvantiteter palmolja från Indonesien, och att importen av palmolja förväntas öka och därmed minska mängden palmolja som är tillgänglig i Indonesien för att omvandlas till biodiesel.
- (393) Kommissionen noterade att de indonesiska myndigheterna därför förväntar sig att ökad efterfrågan på palmolja i Kina skulle tillgodoses genom att omdirigera befintlig palmolja från biodieseltillverkning till exportförsäljning. Inga bevis för att exporten av palmolja skulle leda till en otillräcklig försörjning av palmolja för de indonesiska biodieseltillverkarna har tillhandahållits. Kommissionen skulle förvänta sig att den indonesiska reaktionen på en ökad efterfrågan på palmolja skulle vara ett ökat utbud, snarare än en omdirigering av befintliga tillgångar från industriverksamhet såsom biodieseltillverkning.
- (394) Kommissionen analyserade även exporten av palmolja till Kina med hjälp av US GAIN-rapporterna för 2019 från Jakarta. Exporten till Kina tycks ha ökat, men ersätter exporten till Indien, där importtullarna på palmolja är höga.
- (395) Kommissionen ansåg därför att det inte finns några bevis för en långsiktig ökning av efterfrågan på biodiesel som exporteras från Indonesien till Kina, och inga bevis för att en ökad efterfrågan på palmolja i Kina skulle orsaka otillräcklig försörjning av palmolja för att tillverka biodiesel för export till EU.
- (396) I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 353–357 i förordningen om provisorisk tull.

5.4 Prisnivån för den subventionerade importen

- (397) Efter införandet av provisoriska åtgärder angav Wilmar att en slutsats om prisunderskridande inte kan styrka en slutsats om risk för skada, eftersom prisunderskridande skiljer sig från prispress och oförmåga att höja priserna.
- (398) Kommissionen höll inte med. Slutsatserna om betydande prisunderskridande har dragits i ett sammanhang där unionsindustrin befinner sig i en mycket känslig situation, även om den ännu inte har vållats någon väsentlig skada av det prisunderskridande som konstaterats. Ett sådant prisunderskridande utgör, om det fortgår, ett hot om att unionsindustrin kommer att lida väsentlig skada.
- (399) Kommissionen konstaterade i alla händelser även en prisnedgång i skäl 328 i förordningen om provisorisk tull, och drog slutsatsen att på grund av denna prispress från den indonesiska subventionerade importen kunde unionsindustrin inte dra nytta av de sjunkande kostnaderna under undersökningsperioden, eftersom den var tvungen att överföra denna kostnadsminskning till sina kunder för att undvika ytterligare förlust av marknadsandelar.
- (400) Kommissionen noterade i detta sammanhang att export av biodiesel från Indonesien till Kina låg på samma pris per ton som export till EU 2018 och första halvåret 2019.
- (401) Detta visar även den svåra situationen för unionsindustrin och den risk som importen utgör.

- (402) Efter det slutliga utlämnandet angav Wilmar på nytt att en slutsats om prisunderskridande inte kan styrka en slutsats om risk för skada. Kommissionen svarar på nytt att det konstaterade prisunderskridandet utgör ett hot om att unionsindustrin kommer att lida väsentlig skada.
- (403) Kommissionen avvisade därför detta påstående och höll fast vid de slutsatser som anges i skäl 358 i förordningen om provisorisk tull.

5.5 Lagernivåer

- (404) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser om skada som fastställs i skäl 359 i förordningen om provisorisk tull.

5.6 Slutsats

- (405) Kommissionen drog därför slutsatsen att import från Indonesien under undersökningsperioden utgjorde en risk för väsentlig skada för unionsindustrin, och kommissionen bekräftade de slutsatser om risk för väsentlig skada som anges i skäl 360 i förordningen om provisorisk tull.

6. ORSAKSSAMBAND

6.1 Verkningar av den subventionerade importen från Indonesien

- (406) I förordningen om provisorisk tull drog kommissionen den provisoriska slutsatsen att den subventionerade importen från Indonesien medförde en risk för väsentlig skada för unionsindustrin.
- (407) Kommissionen drog slutsatsen att importökningen under undersökningsperioden och det prisunderskridande och den prispress som den subventionerade importen ledde till för unionsindustrins priser medförde att unionsindustrin förlorade marknadsandelar trots ökningen av produktion och kapacitet, och hindrade unionsindustrin från att dra nytta av ett i övrigt gynnsamt marknadsläge.
- (408) Efter det preliminära utlämnandet påpekade de indonesiska myndigheterna och Wilmar att unionsindustrins produktion och kapacitet ökade under skadeundersökningsperioden, liksom de absoluta försäljningsvolymerna. De påpekade även att unionsindustrins lönsamhet ökade i takt med den ökande importen från Indonesien.
- (409) Kommissionen instämde inte i dessa iakttagelser, i synnerhet när det gäller unionsindustrins vinster, som höll sig inom ett intervall på mellan - 1 % och 1 % under hela skadeundersökningsperioden. Förändringarna i lönsamhet under skadeundersökningsperioden är således inte av betydelse.
- (410) Även om unionsindustrins produktion och kapacitet ökade absolut sett under skadeundersökningsperioden kunde inte unionsindustrin till fullo dra nytta av den ökade förbrukningen, eftersom importen från Indonesien tog marknadsandelar från unionsindustrin.
- (411) Den indonesiska exporterande tillverkaren Wilmar påpekade att kommissionen, i skäl 346 i förordningen om provisorisk tull, drog den provisoriska slutsatsen att förekomsten av väsentlig skada inte gick att fastställa slutgiltigt. Wilmar angav därefter att detta var i motsats till skäl 363 i förordningen om provisorisk tull, där kommissionen drog slutsatsen att den subventionerade importen från Indonesien inverkar negativt på unionsindustrin.
- (412) Kommissionen såg ingen motsättning mellan avsaknaden av väsentlig skada för unionsindustrin och ändå en tydlig negativ inverkan på unionsindustrin i samband med analysen av risk för skada.
- (413) Efter det slutliga utlämnandet framförde Wilmar på nytt de synpunkter som avses i skälen 408 och 411, och som kommissionen avvisar ännu en gång.
- (414) Även de indonesiska myndigheterna kommenterade denna punkt efter det slutliga utlämnandet. De angav på nytt att de inte ser något orsakssamband mellan importen från Indonesien och unionsindustrins resultat. Kommissionen noterade de indonesiska myndigheternas upprepande av sina synpunkter, men ansåg fortfarande att den tidigare analysen visade att importen från Indonesien utgör en risk för skada för unionsindustrin i avsaknad av åtgärder.

- (415) I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 365 i förordningen om provisorisk tull.

6.2 Andra kända faktorer

6.2.1 Import från Argentina

- (416) Efter det preliminära utlämnandet lämnade både de indonesiska myndigheterna och Wilmar synpunkter om effekten av subventionerad argentinsk import av biodiesel på unionsindustrin. Enligt dessa synpunkter var importen från Argentina den enda orsaken till risken för skada för unionsindustrin.
- (417) Såsom kommissionen redan anger i skälen 368–370 i förordningen om provisorisk tull var denna import en del i en risk för skada för unionsindustrin under undersökningsperioden, vilket är skälet till att kommissionen införde åtgärder mot denna import i februari 2019, och godtog prisåtaganden.
- (418) Det faktum att argentinsk import utgjorde en risk för skada under skadeundersökningsperioden innebär dock inte att indonesisk import också utgjorde en risk för skada, i synnerhet efter det att åtgärderna mot import från Argentina trädde i kraft. Vid en prövning av risk för väsentlig skada inom en nära framtid kan det faktiskt konstateras att eftersom det redan finns åtgärder mot import av biodiesel från Argentina kan sådan import inte längre utgöra en av riskerna för unionsindustrin.
- (419) Kommissionen avgränsade och särskilde därför de effekter som import från Argentina kan ha på unionsindustrin från effekterna av import från Indonesien när den genomförde sin analys av väsentlig risk för skada ⁽⁴⁸⁾.
- (420) Efter det slutliga utlämnandet upprepade Wilmar sina synpunkter i det preliminära skedet när det gäller import från Argentina, och kallade kommissionens svar för "summariskt". Kommissionen höll inte med om detta och påpekar att verkningarna av importen från Argentina behandlas i avsnitt 6.2.1 i förordningen om provisorisk tull.

6.2.2 Import från övriga tredjeländer

- (421) Efter det preliminära utlämnandet angav de indonesiska myndigheterna att import från Kina kunde vara en avgörande faktor i eventuella framtida överväganden om orsaken till skada för unionsindustrin, och påpekade både den ökande importmängden från Kina från och med 2017 till och med undersökningsperioden på 25 %, och att priset för import från Kina från och med 2016 till och med undersökningsperioden var lägre än unionsindustrins priser.
- (422) De indonesiska myndigheterna angav vidare att även om priserna för import från Kina är högre än priserna för import från Indonesien, innebär inte detta att de inte kan ha en negativ inverkan på unionsindustrin.
- (423) De påpekade även att kinesisk biodiesel framställs av en annan råvara (använd matolja) än indonesisk biodiesel. Biodiesel av använd matolja innebär stora besparingar vad gäller utsläpp av växthusgaser och omfattas av det system för dubbelräkning som fastställs i direktivet om förnybar energi. Det tycks därför vara det bästa alternativet för import till EU.
- (424) Kommissionen påpekade förekomsten av import från Kina under undersökningsperioden och undersökte dess kvantitet och pris i skäl 372 i förordningen om provisorisk tull. Kommissionen konstaterade att importen från Kina var i mindre kvantiteter än importen från Indonesien, och att priset för importen från Kina var högre än priset för importen från Indonesien.
- (425) Kommissionen påpekade att unionspriset är en blandning av olika typer av biodiesel som säljs inom unionen, inbegripet försäljning med och utan dubbelräkningspåslag. Kinesisk import är också av en typ av biodiesel (framställd av använd matolja) som betingar ett dubbelräkningspåslag.

⁽⁴⁸⁾ Se panelrapporten, *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/R, antagen den 22 januari 2018, punkterna 7.204–7.212.

- (426) I termer av volym är importen från Kina dock mindre än importen från Indonesien (med en marknadsandel på 1,7 %, jämfört med 3,3 % för Indonesien) och kinesisk import omfattas, till skillnad från indonesisk import, även av den konventionella tullsatsen på 6,5 %.
- (427) Kommissionen har inte tagit emot några bevis för att sådan import har eller kan ha en negativ inverkan på unionsindustrin eller några påståenden om skada som orsakats av import från Kina. Det är viktigt att på nytt understryka att priserna på kinesisk biodiesel är högre än priserna på indonesisk biodiesel. Även om importen från Kina skulle inverka negativt på unionsindustrin skulle denna inverkan i vart fall inte kunna dämpa orsakssambandet mellan den subventionerade importen från Indonesien och den risk för skada som konstaterats. Detta påstående avvisades därför.

6.2.3 Import från tredjeländer efter undersökningsperioden

- (428) Wilmar gjorde i sin inlägga efter det preliminära utlämnandet en analys av importen av biodiesel till EU från tredjeländer efter undersökningsperiodens slut, och konstaterade att importen från Kina ökade och att importen från Malaysia ökade avsevärt till kraftigt sjunkande priser. De påpekade vidare att importpriserna från Kina och Malaysia låg under unionsindustrins försäljningspriser.
- (429) Enligt Wilmar dämpar och bryter denna import orsakssambandet om risk för skada som fastställs i förordningen om provisorisk tull.
- (430) Importen från tredjeländer mellan oktober 2018 och juni 2019 var enligt följande: Den uppskattade marknadsandelen för perioden på nio månader baseras på förbrukningen för undersökningsperioden.

Tabell 6

Import från tredjeländer oktober 2018–juni 2019

	Importvolym (ton)	Uppskattad marknadsandel (%)	Genomsnittligt pris (i euro)
Argentina	667 678	5,7	673
Indonesien	581 086	5,0	655
Malaysia	405 482	3,5	727
Kina	203 961	1,7	796

Källa: Surveillance 2.

- (431) Import från Argentina var föremål för utjämningsåtgärder under den senare delen av perioden efter undersökningsperioden. Medan kvantiteterna var något större än importen från Indonesien var de argentinska priserna också högre än de indonesiska priserna, trots att de var belagda med en konventionell tullsats på 6,5 %. De kan därför inte betraktas som en prissättare under denna period. Eftersom det redan finns åtgärder mot import av biodiesel från Argentina, såsom anges ovan, kan sådan import dessutom inte längre utgöra en av riskerna för unionsindustrin.
- (432) Efter det slutliga utlämnandet hävdade Wilmar på nytt att kommissionen borde ta argentinsk import i beaktande med tanke på att priset på argentinsk biodiesel under perioden efter undersökningsperioden var lägre än unionsindustrins pris.
- (433) Kommissionen upprepade att priset för import från Argentina ökade efter februari 2019 när åtgärderna mot argentinsk import trädde i kraft, och det faktum att ett prisåtagande gäller måste därför beaktas vid prisjämförelsen.
- (434) Kommissionen konstaterade att de kinesiska priserna ökade mellan undersökningsperioden och perioden efter undersökningsperioden. Under perioden efter undersökningsperioden översteg de även det genomsnittliga pris som togs ut av unionsindustrin, trots att de var belagda med en konventionell tullsats på 6,5 %. Dessutom stabiliserades deras marknadsandel efter undersökningsperioden.

- (435) Efter det slutliga utlämnandet påpekade Wilmar på nytt importen från Kina och gjorde en beräkning för att jämföra landningspriset för kinesisk biodiesel 2018 (826 euro per ton) med det genomsnittliga försäljningspriset i unionsindustrin under undersökningsperioden (794 euro per ton).
- (436) Eftersom deras beräkningar visade att det kinesiska importpriset låg över genomsnittspriset i unionsindustrin, och att detta är vad som kunde förväntas med tanke på att den kinesiska biodieseln skulle betinga ett dubbelräkningspåslag, godtog kommissionen att beräkningen inte visade på prispress från Kina.
- (437) Medan importen från Malaysia ökade i kvantitet och minskade i pris efter undersökningsperioden var kvantiteterna fortsatt mindre än de från Indonesien och priserna fortsatt högre, trots att de var belagda med en konventionell tullsats på 6,5 %. De kan därför inte heller betraktas som en prissättare under denna period.
- (438) Efter det slutliga utlämnandet påpekade Wilmar på nytt ökningen i kvantitet och minskningen i pris för import från Malaysia. Kommissionen upprepade att priserna från Malaysia är högre än priserna från Indonesien och är belagda med en konventionell tullsats.
- (439) Av importstatistiken framgår att även om det förekom betydande import av biodiesel från Malaysia och Kina under perioden efter undersökningsperioden, vidhöll kommissionen sin uppfattning att denna import inte var av en sådan kvantitet eller hade ett sådant pris att den skulle kunna dämpa det orsakssamband som konstaterats mellan risken för väsentlig skada och import från Indonesien.
- (440) Efter det slutliga utlämnandet påpekade de indonesiska myndigheterna att importpriserna i tabell 6 inte var direkt jämförbara, eftersom biodieseln från Argentina är ren SME, biodieseln från Indonesien är ren PME och biodieseln från Kina är framställd av använd matolja.
- (441) De indonesiska myndigheterna påpekade att kommissionen för att beräkna prisunderskridande hade justerat priset för FAME0-biodiesel (argentinsk SME) för att jämföra det med PME (indonesisk biodiesel).
- (442) De indonesiska myndigheterna presenterade uppgifter baserade på samma metod som visar att det jämförbara importpriset från Argentina under undersökningsperioden var lägre än importpriset från Indonesien och att det jämförbara importpriset från Kina under undersökningsperioden var i linje med importpriset från Indonesien.
- (443) I de indonesiska myndigheternas beräkning överdrevs dock justeringens omfattning med 30 %, och den konventionella tullsats som gäller för import från Argentina och Kina – men som inte gäller för indonesisk import – togs inte i beaktande.
- (444) Om justeringen tillämpas korrekt och den konventionella tullsatsen återspeglas korrekt ser det mycket annorlunda ut. Det jämförbara importpriset från Kina överstiger avsevärt importpriset från Indonesien och prisskillnaden mellan argentinsk import och indonesisk import minskas avsevärt.
- (445) Redan i förordningen om provisorisk tull framhölls att importen från Argentina i viss mån låg till grund för den negativa utvecklingen av vissa skadeindikatorer för unionsindustrin, inbegripet det faktum att det genomsnittliga importpriset från Argentina – även i absoluta termer – var lägre under undersökningsperioden än importpriset från Indonesien.
- (446) De argentinska priserna under perioden efter undersökningsperioden återspeglar inte fullt ut införandet av åtgärder mot dem, eftersom åtgärderna infördes först i februari 2019, dvs. i mitten av perioden efter undersökningsperioden.
- (447) Den prisjämförelse som lämnats in av de indonesiska myndigheterna dämpar således inte orsakssambandet mellan importen från Indonesien och risken för väsentlig skada. Det faktum att andra faktorer kan ha bidragit till att göra den inhemska industrin "utsatt"—dvs. mer mottaglig för framtida skada — utesluter inte en slutsats om ett orsakssamband mellan import och en risk för framtida skada för den inhemska industrin⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Se panelrapporten *United States – Anti-Dumping and Countervailing Measures on Certain Coated Paper from Indonesia*, WT/DS491/R, antagen den 22 januari 2018, punkt 7.233.

6.2.4 Unionsindustrins exportresultat

- (448) Kommissionen tog inte emot några synpunkter om unionsindustrins export.

6.2.5 Pris på råvaror

- (449) Efter det preliminära utlämnandet lämnade de indonesiska myndigheterna synpunkter när det gäller unionsindustrins finansiella situation och ett samband mellan denna och priset på rapsolja i unionen. De indonesiska myndigheterna menade att priserna på raps var höga under hela skadeundersökningsperioden och att detta var det främsta skälet till att unionsindustrin inte kunde göra stora vinster under denna period.
- (450) Biodieselhandlaren Gunvor påpekade även att raps är en dyr råvara för biodiesel och att detta var en trolig orsak till unionsindustrins finansiella situation.
- (451) Kommissionen påpekade att de biodieseltillverkare i unionen som ingick i urvalet använde flera olika råvaror⁽⁵⁰⁾ för att tillgodose efterfrågan i hela unionen och över alla årstider. Kommissionen kunde därför inte se något direkt samband mellan rapspriserna och unionsindustrins vinst, av det skäl att raps bara är en av de råvaror som används av unionsindustrin för att tillgodose behoven på unionens marknad.
- (452) Kommissionen hänvisade till sina kommentarer i skäl 327 i förordningen om provisorisk tull om att unionsindustrins produktionskostnad per enhet följde prisutvecklingen under skadeundersökningsperioden.
- (453) Kommissionen noterade dock även att priset på rapsdiesel (nedan kallad RME) i unionen ökade markant under vintern 2018–2019, medan priset på själva rapsoljan förblev stabilt. Det finns därför inget konstant samband mellan priset på rapsolja och priset på RME på unionens marknad.
- (454) Efter det slutliga utlämnandet invände Wilmar mot detta argument och angav att detta inte återspeglades i tabell 2 eller någon annanstans i handlingen med slutliga uppgifter. En sådan ökning av försäljningspriset för RME bör framför allt ha en inverkan på unionsindustrins genomsnittliga försäljningspris som förblev stabilt, eftersom RME påstås vara den mest producerade biodieseln i unionen.
- (455) Enligt skäl 296 i förordningen om provisorisk tull är FAME0 dock den vanligaste typen av biodiesel som säljs av unionstillverkarna i urvalet. Det genomsnittliga försäljningspriset styrs därför av FAME0, och även av de betydande volymerna av PME och andra blandningar som säljs av unionstillverkarna i urvalet utöver priset på RME. Prisökningen för RME återspeglas till fullo i lönsamhetssiffrorna, i synnerhet för fjärde kvartalet 2018. Den återspeglas även i viss utsträckning i det genomsnittliga försäljningspriset som förblev stabilt trots den prispress som skapades av de betydande volymerna av subventionerad import.
- (456) Efter det slutliga utlämnandet upprepade de indonesiska myndigheterna sitt argument att höga rapspriser i unionen var orsaken till den bristande lönsamheten under skadeundersökningsperioden. Kommissionen avvisade detta argument av de skäl som anges i skäl 445.
- (457) Kommissionen drog således slutsatsen att priserna på de råvaror som används av unionsindustrin inte försvagar orsakssambandet.

6.2.6 EU:s interna konkurrens och skillnader i resultat mellan unionstillverkarna i urvalet

- (458) Efter det slutliga utlämnandet begärde Wilmar att kommissionen beaktar intern konkurrens mellan unionstillverkarna. Denna begäran har dock inte bestyrkts. Wilmar hävdade även att en viss tillverkares resultat som återspeglas i de mikroekonomiska uppgifterna kan medföra att de övergripande resultaten i urvalet blir skeva.
- (459) Urvalets representativitet när det gäller tillverkning i unionen, såsom nämns i skäl 265 i förordningen om provisorisk tull, och i termer av försäljningsvolym förblev i stort sett oförändrad under hela skadeundersökningsperioden.
- (460) Kommissionen konstaterade därför att unionstillverkarna i urvalet är representativa för hela unionsindustrin och att deras mikroekonomiska uppgifter är representativa för unionsindustrin i dess helhet. Kommissionen noterade vidare att analysen av unionsindustrins situation alltid utförs för hela unionsindustrin. Påståendet avvisades därför.

⁽⁵⁰⁾ Kommissionen har ingen information om den exakta fördelningen av råvaror som används av unionsindustrin.

6.3 Slutsats om orsakssamband

- (461) Kommissionen bekräftade slutsatserna om orsakssamband som anges i skälen 377–380 i förordningen om provisorisk tull.

7. UNIONENS INTRESSE

7.1 Unionsindustrins intresse

- (462) I avsaknad av synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 382–384 i förordningen om provisorisk tull.

7.2 Icke-närstående importörers intresse

- (463) Efter det preliminära utlämnandet noterade de indonesiska myndigheterna att åtgärderna skulle påverka de importörer som har egna blandningsanläggningar eller distributionskanaler för biodiesel.
- (464) Med tanke på den betydande sammanlagda importen av biodiesel från Malaysia, Kina och Argentina, för vilken inga åtgärder har införts, eller där ett prisåtagande gäller, höll kommissionen inte med om denna slutsats.
- (465) I avsaknad av några ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 388 i förordningen om provisorisk tull.

7.3 Användarnas intresse

- (466) Efter det preliminära utlämnandet angav de indonesiska myndigheterna att ett införande av åtgärder på import från Indonesien skulle skapa ett monopol för unionsindustrin på unionens marknad. Detta skulle leda till en höjning av biodieselpriserna för användarna.
- (467) Kommissionen avvisade dessa påståenden. För det första är en unionsindustri som består av så många konkurrerade företag långt ifrån ett monopol. För det andra påverkas inte importen från Argentina, Kina och Malaysia av åtgärderna mot Indonesien. Slutligen tar unionen, även med de gällande åtgärderna, emot betydande import av biodiesel från Argentina enligt åtagandet.
- (468) De indonesiska myndigheterna anger att överkomlig import av biodiesel i tillräckliga kvantiteter är av största betydelse för unionen. Kommissionen har inga invändningar mot detta påstående, men konstaterade att eftersom biodieselinnehållet normalt sett inte överstiger 10 % när den negativa effekten av en prisökning på biodiesel konsumenten endast delvis, och är därmed obetydlig.
- (469) Wilmar hävdar i sina synpunkter på det slutliga utlämnandet att förordningen om provisorisk tull inte tar hänsyn till åtgärdernas inverkan på tillverkarna av dieselbränsle.
- (470) Tillverkarna av dieselbränsle är användare av biodiesel, eftersom de köper biodieseln innan de säljer en blandning av biodiesel och mineraldiesel, såsom nämns i skäl 462. Eftersom inga användare samarbetade i denna undersökning ⁽⁵¹⁾ innebär detta även att inga tillverkare av dieselbränsle samarbetade i denna undersökning.
- (471) I avsaknad av några ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 391 i förordningen om provisorisk tull.

7.4 Subventioners handelssnedvridande effekter/återställa effektiv konkurrens

- (472) I avsaknad av några ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 393 i förordningen om provisorisk tull.

7.5 Slutsats om unionens intresse

- (473) Sammanfattningsvis visade inte något av de argument som de berörda parterna framfört att det finns några tvingande skäl mot införandet av åtgärder på import av den berörda produkten.

⁽⁵¹⁾ Skäl 389 i förordningen om provisorisk tull.

- (474) I avsaknad av ytterligare synpunkter bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skälen 394–395 i förordningen om provisorisk tull.

8. REGISTRERING

- (475) Efter det preliminära utlämnandet motsatte sig EBB kommissionens slutsats om att registrering av import inte var motiverat.
- (476) EBB motsatte sig kommissionens resonemang och menade att artikel 24.5 i grundförordningen endast innehåller krav för unionsindustrin på att tillhandahålla tillräckliga bevis för att motivera registrering av import och att det inte finns något rättsligt samband mellan artikel 24.5 och artikel 16.4. I artikel 16.4 fastställs villkoren för retroaktivt uttag av tullar under registreringsperioden.
- (477) För det andra angav EBB att även om de kriterier som fastställs i artikel 16.4 i grundförordningen behövde uppfyllas för att registreringen skulle kunna ske, har kommissionen rätt att finna att "kritiska omständigheter som innebär att den berörda subventionerade produkten vållas skada som är svår att avhjälpa orsakas på grund av omfattande import under en relativt kort tid av en produkt som har förmån av utjämningsbara subventioner".
- (478) EBB angav att kommissionen genom artikel 2 d i grundförordningen ges rätt att förstå ordet "skada" i förordningen som "risk för skada".
- (479) Kommissionen instämde inte i EBB:s påståenden, eftersom det av artikel 16.4 tydligt framgår att kommissionen måste konstatera "skada som är svår att avhjälpa". Med "skada som är svår att avhjälpa" avses en situation där den väsentliga skada som orsakas unionsindustrin i frånvaro av retroaktivt uttag av tullar kan förvärras på grund av omfattande import innan åtgärder kan antas. Så är inte fallet när resultaten i en undersökning baseras på risk för väsentlig skada.
- (480) Kommissionen ansåg således att en "risk för skada som är svår att avhjälpa" inte omfattas av artikel 16.4 i grundförordningen.
- (481) Kommissionen bekräftade därför slutsatserna i förordningen om provisorisk tull i skälen 403 och 404.

9. SLUTGILTIGA UTJÄMNINGSÅTGÄRDER

- (482) På grundval av de slutsatser som dragits beträffande subventionering, skada, orsakssamband och unionens intresse bör slutgiltiga utjämningsåtgärder införas i syfte att förhindra att den nära förestående risk för väsentlig skada som den subventionerade importen medför för unionsindustrin förverkligas.

9.1 Nivå på utjämningsåtgärder

- (483) I artikel 15.1 tredje stycket i grundförordningen anges att beloppet för utjämningsstullen inte får överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner.
- (484) I artikel 15.1 fjärde stycket anges följande: "Om kommissionen på grundval av samtliga lämnade uppgifter klart och tydligt kan slå fast att det inte ligger i unionens intresse att bestämma omfattningen av åtgärderna i enlighet med tredje stycket, ska beloppet för utjämningsstullen vara lägre om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin."
- (485) Inga sådana uppgifter har lämnats till kommissionen och nivån på utjämningsåtgärderna kommer därför att fastställas i enlighet med artikel 15.1 tredje stycket.
- (486) Efter det slutliga utlämnandet påpekade den exporterande tillverkaren Wilmar att det saknades en explicit analys av skademarginalen. Wilmar gjorde bland annat gällande att frågan huruvida mängden åtgärder bör vara på samma nivå som de utjämningsbara subventionerna måste fastställas på grundval av all information som lämnats in av berörda parter.

- (487) All information som lämnats av berörda parter har beaktats vid detta fastställande. Även om ett begränsat antal parter i unionen har motsatt sig utjämningsåtgärder i allmänhet, har de inte lämnat några uppgifter om varför det inte skulle vara i unionens intresse att införa utjämningsstullar på samma nivå som de utjämningsbara subventionerna.
- (488) Vid en analys av unionens intresse krävs enligt artikel 31.7 att information endast ska beaktas om den stöds av faktiska bevis som styrker dess tillförlitlighet. En obestyrt invändning mot införandet av utjämningsåtgärder är därför av mycket begränsad betydelse i detta avseende.
- (489) Eftersom de slutgiltiga åtgärderna i detta fall kommer att baseras på beloppet av den fastställda utjämningsbara subventionen är nivån för skademarginalen inte relevant. Det test som anges i artikel 15.1 femte stycket är således inte tillämpligt.

9.2 Erbjudanden om prisåtaganden

- (490) En indonesisk exporterande tillverkare (nedan kallad sökanden) lämnade in ett frivilligt erbjudande om prisåtagande i enlighet med artikel 13 i grundförordningen. Kommissionen undersökte erbjudandet om åtagande och ansåg att dess godtagande inte skulle vara praktiskt möjligt, av följande skäl.
- (491) Det föreslagna minimiimportpriset var olämpligt, eftersom det inte var tillräckligt för att väga upp beloppet av utjämningsbara subventioner. Enligt artikel 13.1 tredje stycket i grundförordningen får prisökningen inom prisåtagandet inte vara högre än vad som krävs för att väga upp beloppet av utjämningsbara subventioner.
- (492) Den årliga nivån, dvs. den årliga gränsen för import som omfattas av åtagandet från sökanden, omfattade den totala exporten av biodiesel från Indonesien och var bindande för andra indonesiska exportörer som inte hade lämnat in något erbjudande om prisåtagande. I erbjudandet nämndes inte hur den årliga nivån skulle kontrolleras för att säkerställa att den efterlevs.
- (493) Kommissionen ansåg att den årliga nivån av import till minimiimportpriset var alltför stor. Den översteg marknadsandelen för indonesisk biodieselimport under undersökningsperioden. Tillsammans med avsaknaden av en kvartalsvis gräns för import ökade den föreslagna årliga nivån avsevärt risken att betydande import skulle komma in på unionens marknad under vissa månader.
- (494) Kommissionen konstaterade att sökanden har en mycket komplex struktur och använder komplexa försäljningskanaler. Även enligt det kompletterande åtagande som gjorts när det gäller försäljningskanaler skulle den öka sannolikheten för kringgående och korsvis kompensation och skulle göra en effektiv övervakning ogenomförbar.
- (495) Kommissionen skickade en skrivelse till sökanden som anger skälen till att erbjudandet om åtagande avvisas och gav sökanden möjlighet att lämna synpunkter. Kommissionen tog emot synpunkter från sökanden avseende minimiimportpriset, den årliga nivån och risker för korsvis kompensation, även inom ramen för EBB:s kompletterande synpunkter om det ursprungliga erbjudandet om åtagande. Tillsammans med sina synpunkter reviderade sökanden även vissa uppgifter i erbjudandet om åtagande efter utgången av den tillämpliga tidsfristen.
- (496) Sökanden höll i sina synpunkter inte med om kommissionens slutsatser att minimiimportpriset inte är tillräckligt för att väga upp beloppet av utjämningsbara subventioner. Sökanden ändrade inte metod för att beräkna det föreslagna minimiimportpriset. Kommissionen vidhöll sina slutsatser och avvisade således påståendet.
- (497) Sökanden klargjorde vidare att den årliga nivå som fastställts i erbjudandet om åtagande endast skulle täcka import till unionen av produkter som tillverkats eller handlats med av sökanden. Det föreslogs även att den årliga nivån skulle sänkas och att en kvartalsvis gräns för användning av den årliga nivån skulle införas.
- (498) Kommissionen välkomnade förklaringen avseende den årliga nivån och noterade att den årliga nivån, såsom förklarats av sökanden, endast var bindande för sökanden. Detta var ett av skälen till att kommissionen ansåg nivån vara för hög, eftersom den föreslagna årliga nivån översteg marknadsandelen för alla indonesiska biodieslexportörers import under undersökningsperioden, trots att nivån var avsedd för endast en exportör – sökanden. Den nya föreslagna nivån var lägre än den årliga nivå som fastställts i erbjudandet om åtagande, men låg fortfarande på en mycket hög nivå, eftersom den låg nära den totala nivån av import av biodiesel från Indonesien under undersökningsperioden. Kommissionen noterar även att det i det reviderade erbjudandet inte nämndes hur den årliga nivån skulle kontrolleras för att säkerställa att den efterlevs. Kommissionen vidhöll sina slutsatser och avvisade således påståendet.

- (499) Sökanden höll i sina synpunkter inte med om kommissionens slutsats när det gällde sökandens komplexa struktur och komplexa försäljningskanaler. Sökanden föreslog inga kompletterande åtaganden utöver de som ingick i erbjudandet om åtagande. Kommissionen vidhöll sina slutsatser och avvisade således påståendet.
- (500) Kommissionen ansåg att övervakningen av åtagandet var ogenomförbar och omöjlig av de anledningar som anges i skälen 490–499 ovan, och avvisade därför det slutliga erbjudandet.

9.3 Slutgiltiga åtgärder

- (501) Slutgiltiga utjämningsåtgärder bör införas för import av biodiesel med ursprung i Indonesien, i enlighet med de regler som fastställs i artikel 15.1 i grundförordningen som anger att den slutgiltiga tullen ska motsvara det sammanlagda beloppet av den fastställda utjämningsbara subventionen.
- (502) På grundval av ovanstående är de slutgiltiga utjämningsstullsatserna, uttryckta i priset cif vid unionens gräns, före tull, enligt följande:

Företag	Utjämningsstull
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama och PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri och PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia och PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %
Alla övriga företag	18,0 %

- (503) De individuella företagsspecifika utjämningsstullsatser som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar därför den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsats (i motsats till den landsomfattande tull som gäller för "övriga företag") gäller alltså enbart för import av den berörda produkten med ursprung i Indonesien och som tillverkats av dessa företag. Importerade berörda produkter som tillverkats av ett annat företag som inte specifikt omnämns i artikeldelen av denna förordning, däribland enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, kan inte dra nytta av dessa tullsats och ska omfattas av den tullsats som gäller "alla övriga företag".
- (504) Ett företag får begära att dessa individuella tullsats ska fortsätta tillämpas, även om företaget senare ändrar sitt namn eller ändrar namnet på någon av sina enheter. Denna begäran ska riktas till kommissionen. Begäran ska innehålla all relevant information för att företaget ska kunna visa att förändringen inte påverkar dess rätt att omfattas av den individuella tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig för företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.
- (505) Om utvecklingen efter undersökningsperioden leder till en varaktig förändring i sakförhållandena får lämpliga åtgärder vidtas i enlighet med artikel 19 i grundförordningen.
- (506) När ett belopp ska återbetalas till följd av en dom av Europeiska unionens domstol ska, mot bakgrund av artikel 109 i förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵²⁾, dröjsmålsrättan motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner, som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.

⁽⁵²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

9.4 Återställande av provisoriska tullar

- (507) I artikel 16.2 i grundförordningen anges att det åligger kommissionen att besluta i vilken omfattning den provisoriska tullen ska tas ut slutgiltigt.
- (508) I artikel 16.2 anges vidare att i händelse av risk för väsentlig skada ska provisoriska tullar inte tas ut såvida det inte framkommer att risken för väsentlig skada, i avsaknad av provisoriska åtgärder, har utvecklats till väsentlig skada.
- (509) Med hänsyn till slutsatserna i detta fall ska de provisoriska beloppen återställas och inte tas ut såsom anges i artikel 16.2 i grundförordningen.
- (510) De åtgärder som avses i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats genom artikel 15.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ⁽³⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

1. En slutgiltig utjämningstull införs härmed på fettsyramonoalkylestrar och/eller paraffiniska gasoljor framställda genom syntes och/eller vätebehandling, av icke-fossilt ursprung, i ren form eller i en blandning, som för närvarande klassificeras enligt KN-nr ex 1516 20 98 (Taric-nummer 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 och 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (Taric-nummer 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 och 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (Taric-nummer 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (Taric-nummer 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 och 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (Taric-nummer 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 och 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (Taric-nummer 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 och 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (Taric-nummer 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 och 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (Taric-nummer 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 och 3824 99 92 20), 3826 00 10 och ex 3826 00 90 (Taric-nummer 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 och 3826 00 90 30), och som har sitt ursprung i Indonesien.

2. Följande slutgiltiga utjämningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för de produkter som beskrivs i punkt 1 och som tillverkas av nedanstående företag:

Företag	Slutgiltig utjämningstull	Taric-tilläggsnummer
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama och PT Musim Mas (Musim Mas Group)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri och PT Permata Hijau Palm Oleo (Permata Group)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia och PT Wilmar Bioenergi Indonesia (Wilmar Group)	15,7 %	B789
Alla övriga företag	18,0 %	C999

3. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska utjämningstullen enligt genomförandeförordning (EU) 2019/1344 ska frisläppas slutgiltigt.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (EUT L 176, 30.6.2016, s. 21).

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 28 november 2019.

På kommissionens vägnar
Ordförande
Jean-Claude JUNCKER
